

present llei aprovarà uns estatuts provisionals del Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana que regulen la convocatòria i el funcionament de l'Assemblea Col·legial Constituent, de la qual formaran part tots els col·legiats adscrits a la Delegació Territorial del Col·legi Oficial de Psicòlegs a la Comunitat Valenciana i aquells altres que s'incorporen en el termini esmentat. La convocatòria es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Segona

1. L'assemblea constituent, en el termini de sis mesos des de l'aprovació dels estatuts provisionals, elaborarà i aprovarà els estatuts definitius del Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana i elegirà els membres dels òrgans col·legials de govern.

2. L'acta de l'assemblea constituent es remetrà a la Conselleria de Justícia i Administracions Públiques o al departament competent en matèria de col·legis professionals i inclourà la composició dels òrgans de govern i els estatuts definitius del col·legi, perquè en verifique la legalitat, i per a la inscripció registral i la publicació conseqüents en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Tercera

Mentre no s'aproven els estatuts definitius previstos en la disposició transitòria segona de la present llei, serà d'aplicació el Reial Decret 481/1999, de 18 de març, pel qual s'aproven els Estatuts Generals del Col·legi Oficial de Psicòlegs, en allò que no s'oposen a la Llei 6/1997, de 4 de desembre, de Consells i Col·legis Professionals de la Comunitat Valenciana, i al Decret 4/2002, de 8 de gener, del Consell de la Generalitat.

DISPOSICIO FINAL

Única

La present llei vigirà el sendemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 10 d'abril de 2003

El president de la Generalitat Valenciana,
JOSÉ LUIS OLIVAS MARTÍNEZ

LLEI 14/2003, de 10 d'abril, de Patrimoni de la Generalitat Valenciana. [2003/4349]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

I. El Patrimoni de la Generalitat és un dels recursos essencials per a la prestació dels servicis públics i per a l'exercici de les competències que li són pròpies.

L'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana es referix expressament al Patrimoni de la Generalitat en l'article 50 imposant una reserva de llei, conseqüent amb l'establida en l'article 132 de la Constitució, per a la determinació del seu règim jurídic.

La Llei 3/1986, de 24 d'octubre, de Patrimoni de la Generalitat va donar compliment a la previsió continguda en l'Estatut d'Autonomia, establint el règim jurídic dels Béns i Drets de la Generalitat.

vigor de la presente ley aprobará unos estatutos provisionales del Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana en los que se regule la convocatoria y el funcionamiento de la Asamblea Colegial Constituyente, de la que formarán parte todos los colegiados adscritos a la Delegación Territorial del Colegio Oficial de Psicólogos en la Comunidad Valenciana y aquellos otros que se incorporen en dicho plazo. La convocatoria se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Segunda

1. La Asamblea Constituyente, en el plazo de seis meses desde la aprobación de los estatutos provisionales, elaborará y aprobará los estatutos definitivos del Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana y elegirá a los miembros de los órganos colegiales de gobierno.

2. El acta de la Asamblea Constituyente se remitirá a la Conselleria de Justicia y Administraciones Públicas o departamento competente en materia de colegios profesionales, e incluirá la composición de sus órganos de gobierno y los estatutos definitivos del colegio, para que verifique su legalidad y consecuente inscripción registral y publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Tercera

En tanto no se aprueben los estatutos definitivos previstos en la disposición transitoria segunda de la presente ley, será de aplicación el Real Decreto 481/1999, de 18 de marzo, por el que se aprueban los Estatutos Generales del Colegio Oficial de Psicólogos, en lo que no se opongan a la Ley 6/1997, de 4 de diciembre, de Consejos y Colegios Profesionales de la Comunidad Valenciana, y al Decreto 4/2002, de 8 de enero, del Consell de la Generalitat.

DISPOSICION FINAL

Única

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta Ley.

Valencia, 10 de abril de 2003

El presidente de la Generalitat,
JOSÉ LUIS OLIVAS MARTÍNEZ

LEY 14/2003, de 10 de abril, de Patrimonio de la Generalitat Valenciana. [2003/4349]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

I. El patrimonio de la Generalitat es uno de los recursos esenciales para la prestación de los servicios públicos y para el ejercicio de las competencias que le son propias.

El Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana se refiere expresamente al patrimonio de la Generalitat en su artículo 50 imponiendo una reserva de ley, consecuente con la establecida en el artículo 132 de la Constitución, para la determinación de su régimen jurídico.

La Ley 3/1986, de 24 de octubre, de Patrimonio de la Generalitat, dio cumplimiento a la previsión contenida en el Estatuto de Autonomía, estableciendo el régimen jurídico de los bienes y derechos de la Generalitat.

Transcorreguts 16 anys des de la publicació de la llei, s'ha posat de manifest la necessitat de disposar d'un nou marc normatiu en el qual s'incorporen les novetats legals més significatives, es regulen noves figures que permeten un millor aprofitament dels recursos, s'aprofundisca en la consideració del patrimoni com a suport bàsic per a la prestació de servicis públics, facilitant, per a això, la col·laboració interadministrativa en matèria patrimonial i, en general, es perfeccione la regulació continguda en la llei fins ara vigent, realitzant especial insistència en la defensa i conservació del patrimoni i en la regulació de l'inventari com a instrument clau per a això.

S'ha tingut present en l'elaboració de la Llei, a més del que disposa la nostra Constitució i l'Estatut d'Autonomia, la regulació continguda en el Codi Civil, la normativa de les propietats administratives especials, la legislació sobre contractació administrativa, concessions, etc., a fi d'aconseguir el total compliment d'allò preceptuat en l'article 149 del text constitucional.

D'altra banda, s'ha intentat afavorir la transmissió entre administracions dels béns de domini públic, el que de cap manera resulta incompatible amb els béns d'esta naturalesa, per mantindre, en tot cas, la seua afectació al fi públic. La llei intenta ser completa, actualitzada i fins i tot innovadora en matèria de patrimoni.

II. La Llei dóna un caràcter unitari al patrimoni de la Generalitat, que està integrat pel conjunt dels béns i drets que li pertanguen per qualsevol títol, així com la dels organismes públics vinculats o que en depenen.

D'altra banda, la llei limita la seua aplicació als béns i drets que integren el patrimoni de la Generalitat, excloent-ne els béns i drets de les societats mercantils i les fundacions públiques de la Generalitat.

Es fa especial insistència en la protecció i defensa del patrimoni, dedicant a la matèria el títol II, en el qual es regula l'Inventari General de Béns i Drets, instrument clau per a realitzar una correcta gestió patrimonial, la inscripció registral i les potestats de la Generalitat respecte als seus béns: la potestat d'investigació, de delimitació, de recuperació d'ofici i de desnonament administratiu. Les dites potestats s'addicionen als principis enunciats en l'article 132 de la Constitució, referits als béns de domini públic (inalienabilitat, inembargabilitat i imprescriptibilitat), que constitueixen els mitjans que han de contribuir decisivament en la protecció del Patrimoni de la Generalitat.

III. La Llei dedica el seu títol III a la regulació de l'afectació, adscripció i mutació demanial. Constituïx l'afectació la clau per a diferenciar els béns de domini públic dels patrimonials, que queda definida per la seua vinculació a l'ús general o a la prestació d'un servici públic. Una important novetat de la llei és la regulació, al costat de l'afectació expressa, de l'afectació tàcita i presumpta, el que permet aplicar el règim jurídic dels béns demanials a tots els que efectivament estiguen destinats a un ús o servici públic, encara que no hi haja acte exprés d'afectació. Es garantix, doncs, la protecció dels béns per raons dels usos o servicis públics a què estiguen afectes.

Així mateix, i per primera vegada, es definix l'adscripció com un terme diferenciat de l'afectació. Adscriure suposa assignar un determinat bé, moble o immoble, a un òrgan administratiu, al qual es conferixen les facultats d'administració, gestió i conservació. D'esta manera, la llei permet adscriure béns demanials a departaments de la Generalitat, organismes públics vinculats i que en depenen i fins i tot a altres administracions públiques, quan els dits béns siguen el suport físic necessari per a la prestació per ells del servici públic de la seua competència a què estiguen afectes els béns i que justifica la seua demanialitat. Però també resulta possible adscriure béns patrimonials a departaments de la Generalitat i altres organismes públics, quan s'estime convenient per a la millor defensa del patrimoni i el compliment dels seus fins.

Transcurridos 16 años desde la publicación de la ley, se ha puesto de manifiesto la necesidad de disponer de un nuevo marco normativo en el que se incorporen las novedades legales más significativas, se regulen nuevas figuras que permitan un mejor aprovechamiento de los recursos, se profundice en la consideración del patrimonio como soporte básico para la prestación de servicios públicos, facilitando, para ello, la colaboración interadministrativa en materia patrimonial y, en general, se perfeccione la regulación contenida en la ley hasta ahora vigente, realizando especial hincapié en la defensa y conservación del patrimonio y en la regulación del inventario como instrumento clave para ello.

Se ha tenido presente en la elaboración de la ley, además de lo dispuesto en nuestra Constitución y Estatuto de Autonomía, la regulación contenida en el Código Civil, la normativa de las propiedades administrativas especiales, la legislación sobre contratación administrativa, concesiones, etc., a fin de conseguir el total cumplimiento de lo preceptuado en el artículo 149 del texto constitucional.

De otro lado, se ha intentado favorecer la transmisión entre administraciones de los bienes de dominio público, lo que en modo alguno resulta incompatible con los bienes de tal naturaleza, por mantener, en todo caso, su afectación al fin público. La ley intenta ser completa, actualizada e incluso innovadora en materia de patrimonio.

II. La ley da un carácter unitario al patrimonio de la Generalitat, que está integrado por el conjunto de los bienes y derechos que le pertenezcan por cualquier título, así como la de los organismos públicos vinculados o dependientes de la misma.

Por otra parte, la ley limita su aplicación a los bienes y derechos que integran el patrimonio de la Generalitat, excluyendo a los bienes y derechos de las sociedades mercantiles y las fundaciones públicas de la Generalitat.

Se hace especial hincapié en la protección y defensa del patrimonio, dedicando a la materia el título II, en el que se regula el Inventario General de Bienes y Derechos, instrumento clave para realizar una correcta gestión patrimonial, la inscripción registral y las potestades de la Generalitat respecto a sus bienes: la potestad de investigación, de deslinde, de recuperación de oficio y de desahucio administrativo. Dichas potestades se adicionan a los principios enunciados en el artículo 132 de la Constitución, referidos a los bienes de dominio público (inalienabilidad, inembargabilidad e imprescriptibilidad), constituyendo los medios que han de contribuir decisivamente en la protección del patrimonio de la Generalitat.

III. La ley dedica su título III a la regulación de la afectación, adscripción y mutación demanial. Constituye la afectación la clave para diferenciar los bienes de dominio público de los patrimoniales, quedando definida por su vinculación al uso general o a la prestación de un servicio público. Una importante novedad de la ley es la regulación, junto a la afectación expresa, de la afectación tácita y presunta, lo que permite aplicar el régimen jurídico de los bienes demaniales a todos los que efectivamente estén destinados a un uso o servicio público, aun cuando no exista acto expreso de afectación. Se garantiza, pues, la protección de los bienes por razones de los usos o servicios públicos a los que estén afectos.

Asimismo, y por primera vez, se define la adscripción como un término diferenciado de la afectación. Adscribir supone asignar un determinado bien, mueble o inmueble, a un órgano administrativo, al que se confiere las facultades de administración, gestión y conservación. De este modo, la ley permite adscribir bienes demaniales a departamentos de la Generalitat, organismos públicos vinculados y dependientes de la misma e incluso a otras administraciones públicas, cuando dichos bienes sean el soporte físico necesario para la prestación por ellos del servicio público de su competencia al que estén afectos los bienes y que justifica su demanialidad. Pero también resulta posible adscribir bienes patrimoniales a departamentos de la Generalitat y otros organismos públicos, cuando se estime conveniente para la mejor defensa del patrimonio y el cumplimiento de sus fines.

La distinció entre afectació i adscripció permet agilitar les adscripcions de béns en els casos de creació, suspensió o reforma de departaments o organismes públics de la Generalitat, sense acudir a la figura de la mutació demanial, quan l'afectació no es veu alterada.

Una de les principals novetats de la llei la constituïx la regulació de les mutacions demanials i, en concret, de les mutacions demanials externes, que permeten la transmissió de la titularitat de béns de domini públic a altres administracions, sense pèrdua de la demanialitat. La mutació demanial externa no contradiu el principi d'inalienabilitat dels béns de domini públic, ja que el dit principi constitucional impedeix el tràfic jurídic privat dels dits béns, però no el tràfic jurídic públic, en el qual, en cap moment, es perd l'afectació a l'ús o servici públic de què es tracte. La llei, doncs, permet amb caràcter general l'afectació d'un bé o dret demanial a un ús o servici públic competència d'una altra administració i transmetre la seua titularitat, figura que es troba regulada en alguna llei estatal (cap esmentar-hi, per exemple, la legislació de carreteres, i la Llei Orgànica d'Universitats) i que ha sigut recollida en diverses sentències del Tribunal Suprem. La mutació demanial externa permet agilitar i justificar les cessions de béns entre administracions públiques.

IV. D'altra banda, el títol IV de la Llei especifica les formes d'adquisició de béns i drets per part de la Generalitat. A través d'alguns d'ells, els béns adquirits tindran una afectació tàcita a un ús o servici públic i, per consegüent, seran qualificats de béns de domini públic.

En els procediments d'adquisició onerosa i arrendament de béns immobles s'inclouen els principis de publicitat i concurrència, en establir, com a regla general, el concurs. No obstant això, s'enumeren els supòsits en què pot autoritzar-se, excepcionalment, l'adquisició directa, consultant, sempre que això siga possible, un mínim de tres ofertes.

Així mateix, l'última frase de l'article 40.b crea una excepció al règim de les despeses plurianuals dispostat amb caràcter general en l'article 29 del text refós de la Llei d'Hisenda Pública de la Generalitat, innovació que permetrà, amb les suficients garanties, facilitar i agilitar l'adquisició d'immobles necessaris per a la prestació dels servicis públics.

Les adquisicions gratuïtes necessiten d'acceptació, prèvia valoració de càrregues i gravàmens. L'acceptació de les herències s'entendrà sempre feta a benefici d'inventari.

Ha de destacar-se la regulació que efectua la Llei de les cessions administratives, com a cessions finalistes, que tenen com a condició essencial l'afectació a l'ús o servici públic de què es tracte. La cessió administrativa pot anar unida a una mutació demanial externa, quan el bé que se cedix és un bé de domini públic.

Este mateix títol regula la constitució de societats mercantils en el capital de les quals siga majoritària la participació directa o indirecta de la Generalitat, els organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat i la resta de ens públics, així com l'adquisició a títol oneros d'accions, participacions i valors. Permet la llei l'aportació de béns o drets reals patrimonials per a la constitució d'estes societats o l'ampliació del seu capital social. Així mateix, i quant als béns demanials, cap l'adscripció dels afectes a un servici públic a les empreses que tinguen per objecte la prestació del dit servici.

V. El títol V regula la utilització i l'aprofitament dels béns i drets, dedicant el capítol I als béns de domini públic i el capítol II als patrimonials o de domini privat.

L'enumeració dels usos de què són susceptibles els béns demanials segueix els criteris ja incorporats en el nostre ordenament jurídic positiu i estudiats per la doctrina. La llei distingeix diverses formes d'utilització, fent referència a l'ús comú general, ús comú especial i ús privatiu, supòsit este últim en què s'exigeix la concessió. La llei estableix els principis bàsics sobre concessions administratives, i considera implícita la concessió o autorització en els supòsits de prestació en règim de gestió indirecta d'un servici públic, quan resulte necessari la utilització del bé com a suport físic necessari per a prestar el dit servici.

La distinció entre afectació y adscripció permite agilizar las adscripciones de bienes en los casos de creación, suspensión o reforma de departamentos u organismos públicos de la Generalitat, sin acudir a la figura de la mutación demanial, cuando la afectación no se ve alterada.

Una de las principales novedades de la ley la constituye la regulación de las mutaciones demaniales y, en concreto, de las mutaciones demaniales externas, que permiten la transmisión de la titularidad de bienes de dominio público a otras administraciones, sin pérdida de la demanialidad. La mutación demanial externa no contradice el principio de inalienabilidad de los bienes de dominio público, ya que dicho principio constitucional impide el tráfico jurídico privado de dichos bienes, pero no el tráfico jurídico público, en el que, en ningún momento, se pierde la afectación al uso o servicio público de que se trate. La ley, pues, permite con carácter general la afectación de un bien o derecho demanial a un uso o servicio público competencia de otra administración y transmitir la titularidad de los mismos, figura que se encuentra regulada en alguna ley estatal (cabe citar, por ejemplo, la legislación de carreteras, y la Ley Orgánica de Universidades) y que ha sido recogida en diversas sentencias del Tribunal Supremo. La mutación demanial externa permite agilizar y justificar las cesiones de bienes entre administraciones públicas.

IV. Por su parte, el título IV de la ley especifica las formas de adquisición de bienes y derechos por parte de la Generalitat. A través de algunos de ellos, los bienes adquiridos tendrán una afectación tácita a un uso o servicio público y, por consiguiente, serán calificados de bienes de dominio público.

En los procedimientos de adquisición onerosa y arrendamiento de bienes inmuebles se incluyen los principios de publicidad y concurrencia, al establecer, como regla general, el concurso. Ello no obstante, se enumeran los supuestos en los que puede autorizarse, excepcionalmente, la adquisición directa, consultando, siempre que ello sea posible, un mínimo de tres ofertas.

Asimismo, la última frase del artículo 40.b) crea una excepción al régimen de los gastos plurianuales dispuesto con carácter general en el artículo 29 del Texto Refundido de la Ley de Hacienda Pública de la Generalitat, innovación que permitirá, con las suficientes garantías, facilitar y agilizar la adquisición de inmuebles necesarios para la prestación de los servicios públicos.

Las adquisiciones gratuitas precisan de aceptación, previa valoración de cargas y gravámenes. La aceptación de las herencias se entenderá siempre hecha a beneficio de inventario.

Debe destacarse la regulación que efectúa la ley de las cesiones administrativas como cesiones finalistas, que tienen como condición esencial la afectación al uso o servicio público de que se trate. La cesión administrativa puede ir unida a una mutación demanial externa, cuando el bien que se cede es un bien de dominio público.

Este mismo título regula la constitución de sociedades mercantiles en cuyo capital sea mayoritaria la participación directa o indirecta de la Generalitat, los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat y demás entes públicos, así como la adquisición a título oneroso de acciones, participaciones y valores. Permite la ley la aportación de bienes o derechos reales patrimoniales para la constitución de estas sociedades o la ampliación de su capital social. Asimismo, y en cuanto a los bienes demaniales, cabe la adscripción de los afectos a un servicio público a las empresas que tengan por objeto la prestación de dicho servicio.

V. El título V regula la utilización y aprovechamiento de los bienes y derechos, dedicando el capítulo I a los bienes de dominio público y el capítulo II a los patrimoniales o de dominio privado.

La enumeración de los usos de que son susceptibles los bienes demaniales sigue los criterios ya incorporados en nuestro ordenamiento jurídico positivo y estudiados por la doctrina. La ley distingue diversas formas de utilización, haciendo referencia al uso común general, uso común especial y uso privativo, supuesto este último en el que se exige la concesión. La ley establece los principios básicos sobre concessions administrativas, y considera implícita la concesión o autorización en los supuestos de prestación en régimen de gestión indirecta de un servicio público, cuando resulte necesario la utilización del bien como soporte físico necesario para prestar dicho servicio.

En la utilització dels béns i drets patrimonials s'establix el principi de la màxima rendibilitat així com el de publicitat i concurrència, enumerant les causes que poden exceptuar la licitació.

VI. El títol VI de la llei regula l'alienació dels béns patrimonials. Com a forma general d'alienació, opta per la subhasta tant per als béns immobles com a mobles, establint els supòsits excepcionals en què pot exceptuar-se la licitació.

La permuta de béns immobles inclou, com a novetat, la regulació de la permuta per cosa futura, que té per finalitat adquirir un bé futur, principalment oficines, que s'ha de construir com a contraprestació al lliurament d'un bé actual, el solar. Per descomptat, la llei incorpora garanties per a garantir el compliment de les obligacions, exigint la constitució d'un aval.

VII. El títol VII regula la cessió gratuïta dels béns patrimonials, que hauran de ser destinats, en tot cas, a finals d'utilitat pública o interès social.

VIII. Com s'ha indicat la llei dóna un caràcter unitari del patrimoni de la Generalitat, incloent-hi el dels organismes públics vinculats o que en depenen. Per això, el títol VIII de la llei estableix el règim jurídic especial del patrimoni dels organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat, establint una regulació que s'aplicarà en el cas que la legislació reguladora dels organismes mencionats no establisca una altra cosa.

IX. Finalment el títol IX, regula les responsabilitats i sanciones, suposa una autèntica novetat, que permetrà una millor defensa del patrimoni de la Generalitat. Amb caràcter general, s'establix el deure de cooperar en la investigació i defensa del patrimoni i d'utilitzar i custodiar adequadament els béns. La llei tipifica les infraccions i les sancions, i recull els principis bàsics dels procediments sancionadors, i, especialment, el principi de non bis in idem en excloure l'exercici de la potestat sancionadora de l'administració quan existisca un il·lícit penal, quedant fora de perill l'exigència de les responsabilitats patrimonials que corresponguen per al rescabament dels danys i perjudicis causats.

X. L'atribució de competències sobre el Patrimoni de la Generalitat, a què es fa referència a través del text legal, se centra en la conselleria competent en matèria de patrimoni, hui la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, sense perjudici que, en determinats supòsits, per la naturalesa i quantia de l'operació, s'atribuísca la competència al Govern Valencià. Els departaments i organismes públics de la Generalitat tenen, amb caràcter general, i en els termes establits en la llei, competències sobre la gestió dels béns a ells adscrits per al compliment dels seus fins. D'altra banda, les disposicions addicionals de la llei atribueixen competències a les conselleries competents en matèria d'habitatge, patrimoni cultural i administració i gestió de forests, terrenys forestals, vies pecuàries i carreteres en relació amb determinats aspectes dels dits béns, subjectes a legislació especial.

Finalment, a les Corts Valencianes se'ls atribueix autonomia patrimonial, sense detriment del caràcter unitari del patrimoni de la Generalitat.

TÍTOL I Disposicions Generals

CAPÍTOL I *Contingut, fonts normatives i classificació dels béns*

Article 1. Objecte

La present llei regula el règim jurídic dels béns i drets que integren el Patrimoni de la Generalitat.

En la utilización de los bienes y derechos patrimoniales se establece el principio de la máxima rentabilidad así como el de publicidad y concurrencia, enumerando las causas que pueden exceptuar la licitación.

VI. El título VI de la ley regula la enajenación de los bienes patrimoniales. Como forma general de enajenación, opta por la subasta tanto para los bienes inmuebles como muebles, estableciendo los supuestos excepcionales en los que puede exceptuarse la licitación.

La permuta de bienes inmuebles incluye, como novedad, la regulación de la permuta por cosa futura, que tiene por finalidad adquirir un bien futuro, principalmente oficinas, que se ha de construir como contraprestación a la entrega de un bien actual, el solar. Por supuesto, la ley incorpora garantías para garantizar el cumplimiento de las obligaciones, exigiendo la constitución de un aval.

VII. El título VII regula la cesión gratuita de los bienes patrimoniales, que deberán ser destinados, en todo caso, a fines de utilidad pública o interés social.

VIII. Como se ha indicado la ley da un carácter unitario del patrimonio de la Generalitat, incluyendo el de los organismos públicos vinculados o dependientes de la misma. Por ello, el título VIII de la ley establece el régimen jurídico especial del patrimonio de los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat, estableciendo una regulación que se aplicará en el caso de que la legislación reguladora de los citados organismos no establezca otra cosa.

IX. Por último el título IX, regula las responsabilidades y sanciones, supone una auténtica novedad, que permitirá una mejor defensa del patrimonio de la Generalitat. Con carácter general, se establece el deber de cooperar en la investigación y defensa del patrimonio y el utilizar y custodiar adecuadamente los bienes. La ley tipifica las infracciones y las sanciones, y recoge los principios básicos de los procedimientos sancionadores, y, especialmente, el principio de non bis in idem al excluir el ejercicio de la potestad sancionadora de la administración cuando exista un ilícito penal, quedando a salvo la exigencia de las responsabilidades patrimoniales que correspondan para el resarcimiento de los daños y perjuicios causados.

X. La atribución de competencias sobre el patrimonio de la Generalitat, a la que se hace referencia a través del texto legal, se centra en la conselleria competente en materia de patrimonio, hoy la Conselleria de Economía, Hacienda y Empleo, sin perjuicio de que, en determinados supuestos, por la naturaleza y cuantía de la operación, se atribuya la competencia al Gobierno Valenciano. Los departamentos y organismos públicos de la Generalitat ostentan, con carácter general, y en los términos establecidos en la ley, competencias sobre la gestión de los bienes a ellos adscritos para el cumplimiento de sus fines. De otro lado, las disposiciones adicionales de la ley atribuyen competencias a las consellerias competentes en materia de vivienda, patrimonio cultural y administración y gestión de montes, terrenos forestales, vías pecuarias y carreteras en relación a determinados aspectos de dichos bienes, sujetos a legislación especial.

Por último, a las Cortes Valencianas se les atribuye autonomía patrimonial, sin detrimento del carácter unitario del patrimonio de la Generalitat.

TÍTULO I Disposiciones generales

CAPÍTULO I *Contenido, fuentes normativas y clasificación de los bienes*

Artículo 1. Objeto

La presente ley establece el régimen jurídico de los bienes y derechos que integran el patrimonio de la Generalitat.

Article 2. Normes reguladores

1. El Patrimoni de la Generalitat es regirà per la present llei, per la legislació bàsica estatal, pels seus reglaments d'execució i desplegament, i per les normes de dret públic i privat aplicables segons la classe de béns.

2. Les propietats administratives especials es regiran per les seues normes específiques, sense perjudici de l'aplicació supletòria d'esta llei.

3. El règim jurídic dels béns i drets dels organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat està constituït per les seues lleis de creació, per les disposicions específiques que li siguen aplicables i per la present llei.

4. Els béns i drets de les societats mercantils i de les fundacions públiques de la Generalitat no quedaran subjectes a les disposicions d'esta llei.

Article 3. Contingut del Patrimoni de la Generalitat

1. El Patrimoni de la Generalitat està constituït pel conjunt dels béns i drets que li pertanguen per qualsevol títol.

2. També formen part del Patrimoni de la Generalitat els béns i drets que integren el patrimoni diferenciat dels organismes públics vinculats o que en depenen, sense perjudici de les especialitats contingudes en esta llei i en les seues lleis de creació.

Article 4. Classificació

1. Els béns i drets que integren el Patrimoni de la Generalitat es classifiquen en de domini públic o demaniais i de domini privat o patrimonials.

2. Els béns de domini públic seran d'ús o servici públic.

Article 5. Béns i drets de domini públic

1. Són domini públic de la Generalitat els immobles i els drets reals dels quals siga titular que estiguen destinats a l'ús general o afectes directament a la prestació de servicis públics o administratius de la Generalitat, i els així declarats, en qualsevol cas, per una llei. També són de domini públic els béns mobles que, no sent fungibles, estiguen directament vinculats al desenvolupament dels servicis públics i el seu valor excedisca del que es fixe per ordre de la conselleria competent en matèria de patrimoni.

2. Conforme al que assenyala l'apartat anterior, són béns de domini públic de la Generalitat:

a) Els béns i drets reals que s'afecten a l'ús general o a la prestació d'un servici públic, conforme al que disposa el títol III d'esta llei.

b) Els béns i drets reals de titularitat de la Generalitat que li hagen sigut transmesos en concepte de béns de domini públic per una altra administració, per a destinar-los a l'ús general o a la prestació de servicis públics competència de la Generalitat.

c) Els béns i drets reals adquirits, per qualsevol títol, per la Generalitat, amb la finalitat de destinar-los a l'ús general o a la prestació d'un servici públic.

d) Els immobles titularitat de la Generalitat que es destinen a oficines o servicis administratius seus o de les entitats que en depenen, o a ubicar els seus òrgans estatutaris.

e) Els així declarats per una llei.

3. Els béns i drets de domini públic de la Generalitat són inalienables, imprescriptibles i inembargables.

Article 6. Béns i drets de domini privat

1. Són béns i drets de domini privat o patrimonials de la Generalitat aquells la titularitat dels quals li pertanga i no tinguen la consideració de demaniais conforme a l'article anterior.

2. En especial, tenen la consideració de patrimonials:

a) Els béns i els drets que no es troben afectes a l'ús general o servici públic.

b) Els drets d'arrendament.

c) Els drets de propietat incorporal.

Artículo 2. Normas reguladoras

1. El patrimonio de la Generalitat se regirá por la presente ley, la legislación básica estatal, por sus reglamentos de ejecución y desarrollo, y por las normas de derecho público y privado aplicables según la clase de bienes.

2. Las propiedades administrativas especiales se regirán por sus normas específicas, sin perjuicio de la aplicación supletoria de esta ley.

3. El régimen jurídico de los bienes y derechos de los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat está constituido por sus leyes de creación, por las disposiciones específicas que le sean aplicables y por la presente ley.

4. Los bienes y derechos de las sociedades mercantiles y de las fundaciones públicas de la Generalitat no quedarán sujetos a las disposiciones de esta ley.

Artículo 3. Contenido del patrimonio de la Generalitat

1. El patrimonio de la Generalitat está constituido por el conjunto de los bienes y derechos que le pertenezcan por cualquier título.

2. También forman parte del patrimonio de la Generalitat los bienes y derechos que integran el patrimonio diferenciado de los organismos públicos vinculados o dependientes de la misma, sin perjuicio de las especialidades contenidas en esta ley y en sus leyes de creación.

Artículo 4. Clasificación

1. Los bienes y derechos que integran el patrimonio de la Generalitat se clasifican en de dominio público o demaniales y de dominio privado o patrimoniales.

2. Los bienes de dominio público serán de uso o servicio público.

Artículo 5. Bienes y derechos de dominio público

1. Son dominio público de la Generalitat los inmuebles y los derechos reales de los que sea titular que estén destinados al uso general o afectos directamente a la prestación de servicios públicos o administrativos de la Generalitat, y los así declarados, en cualquier caso, por una ley. También son de dominio público los bienes muebles que, no siendo fungibles, estén directamente vinculados al desenvolvimiento de los servicios públicos y su valor exceda del que se fije por orden de la conselleria competente en materia de patrimonio.

2. Conforme a lo señalado en el apartado anterior, son bienes de dominio público de la Generalitat:

a) Los bienes y derechos reales que se afecten al uso general o a la prestación de un servicio público, conforme a lo dispuesto en el título III de esta ley.

b) Los bienes y derechos reales de titularidad de la Generalitat que le hayan sido transmitidos en concepto de bienes de dominio público por otra administración, para afectarlos al uso general o a la prestación de servicios públicos competencia de la Generalitat.

c) Los bienes y derechos reales adquiridos, por cualquier título, por la Generalitat, con la finalidad de afectarlos al uso general o a la prestación de un servicio público.

d) Los inmuebles titularidad de la Generalitat que se destinen a oficinas o servicios administrativos de la misma o de las entidades de ella dependientes, o a ubicar sus órganos estatutarios.

e) Los así declarados por una ley.

3. Los bienes y derechos de dominio público de la Generalitat son inalienables, imprescriptibles e inembargables.

Artículo 6. Bienes y derechos de dominio privado

1. Son bienes y derechos de dominio privado o patrimoniales de la Generalitat aquellos cuya titularidad le pertenezca y no tengan la consideración de demaniales conforme al artículo anterior.

2. En especial, tienen la consideración de patrimoniales:

a) Los bienes y los derechos que no se hallen afectos al uso general o servicio público.

b) Los derechos de arrendamiento.

c) Los derechos de propiedad incorporal.

d) Els títols representatius de capital i la resta de participacions en societats constituïdes d'acord amb el dret privat, dels quals siga titular la Generalitat.

e) Els béns mobles fungibles, els que no estiguen directament o indirectament vinculats al desenvolupament dels servicis públics, i aquells el valor dels quals no excedisca de la quantitat que es fixe per ordre de la conselleria competent en matèria de patrimoni.

f) Qualsevol altre bé la titularitat del qual corresponga a la Generalitat i no estiga qualificat de domini públic.

CAPÍTOL II Règim jurídic

Article 7. Capacitat d'obrar de la Generalitat

La Generalitat té plena capacitat d'obrar per a adquirir, administrar i disposar tota classe de béns i drets pels mitjans establits en l'ordenament jurídic, i exercitar les accions i els recursos procedents en defensa del seu patrimoni.

Article 8. Capacitat per a subscriure contractes privats amb la Generalitat

Podran subscriure els contractes privats regulats en esta llei amb la Generalitat les persones físiques o jurídiques amb plena capacitat d'obrar d'acord amb les normes civils. La Generalitat podrà subscriure contractes privats amb menors i incapacitats d'acord amb el que disposa la legislació civil.

Article 9. Autonomia patrimonial de les Corts Valencianes

1. Les Corts Valencianes tenen autonomia patrimonial i els corresponen, amb sometiment al que establix esta llei, les mateixes competències i facultats que s'atribuïxen al Govern Valencià i als departaments de la Generalitat, en cada cas, sobre els béns i drets que tinguen adscrits, se'ls adscriuen o adquirisquen. No obstant això, la titularitat dels béns i drets serà, en tot cas, de la Generalitat.

2. Les Corts Valencianes comunicaran a la conselleria competent en matèria de patrimoni els actes que incidisquen sobre els dits béns i drets.

3. Quan a les Corts Valencianes deïxe de ser-los necessari un bé immoble o dret real que tinguen adscrit, ho comunicaran a la conselleria competent en matèria de patrimoni perquè esta dispose sobre el dit bé o dret, de conformitat amb el que disposa esta llei.

4. Les altres institucions estatutàries tindran les competències que esta llei atribuïx als departaments de la Generalitat, en la forma que establisquen les seues normes orgàniques.

Article 10. Exercici de les facultats i funcions dominicals

1. L'exercici de les facultats i funcions dominicals sobre el Patrimoni de la Generalitat, no atribuïdes expressament per la llei a altres òrgans, així com la seua representació extrajudicial, correspondrà a la conselleria competent en matèria de patrimoni. L'òrgan competent podrà delegar o encarregar alguna d'eïxes facultats i funcions a altres òrgans de la Generalitat o d'una altra administració, de conformitat amb el que disposa la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, correspon als diferents departaments i organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat les funcions i responsabilitats d'administració, defensa, conservació i millora dels béns i drets de domini públic o privat que tinguen adscrits.

3. Són competència de la Direcció General de Patrimoni les funcions i responsabilitats d'administració, defensa, conservació i millora dels béns i drets patrimonials no adscrits a cap departament ni entitat, i l'ús de les quals no haja sigut cedit a tercers, així com l'adquisició, l'alienació, l'assegurament, l'arrendament i l'administració dels vehicles que integren el parc mòbil.

d) Los títulos representativos de capital y demás participaciones en sociedades constituidas con arreglo al derecho privado, de los que sea titular la Generalitat.

e) Los bienes muebles fungibles, los que no estén directa o indirectamente vinculados al desenvolvimiento de los servicios públicos, y aquellos cuyo valor no exceda de la cantidad que se fije por orden de la conselleria competente en materia de patrimonio.

f) Cualquier otro bien cuya titularidad corresponda a la Generalitat y no esté calificado de dominio público.

CAPÍTULO II Régimen jurídico

Artículo 7. Capacidad de obrar de la Generalitat

La Generalitat tiene plena capacidad de obrar para adquirir, administrar y disponer toda clase de bienes y derechos por los medios establecidos en el ordenamiento jurídico, y ejercitar las acciones y recursos procedentes en defensa de su patrimonio.

Artículo 8. Capacidad para celebrar contratos privados con la Generalitat

Podrán celebrar los contratos privados regulados en esta ley con la Generalitat las personas físicas o jurídicas con plena capacidad de obrar con arreglo a las normas civiles. La Generalitat podrá celebrar contratos privados con menores e incapacitados de conformidad con lo dispuesto en la legislación civil.

Artículo 9. Autonomía patrimonial de las Cortes Valencianes

1. Las Cortes Valencianes tienen autonomía patrimonial, correspondiéndoles, con sometimiento a lo establecido en esta ley, las mismas competencias y facultades que se atribuyen al Gobierno Valenciano y a los departamentos de la Generalitat, en cada caso, sobre los bienes y derechos que tengan adscritos, se les adscriban o adquieran. Ello no obstante, la titularidad de los bienes y derechos será, en todo caso, de la Generalitat.

2. Las Cortes Valencianes comunicarán a la conselleria competente en materia de patrimonio los actos que incidan sobre dichos bienes y derechos.

3. Cuando a las Cortes Valencianes dejara de serles necesario un bien inmueble o derecho real que tuvieran adscrito, lo pondrán en conocimiento de la conselleria competente en materia de patrimonio para que por la misma se disponga sobre dicho bien o derecho, de conformidad con lo dispuesto en esta ley.

4. Las demás instituciones ostentarán las competencias que esta ley atribuye a los departamentos de la Generalitat, en la forma que establezcan sus normas orgánicas.

Artículo 10. Ejercicio de las facultades y funciones dominicales

1. El ejercicio de las facultades y funciones dominicales sobre el patrimonio de la Generalitat, no atribuidas expresamente por la ley a otros órganos, así como su representación extrajudicial, corresponderá a la conselleria competente en materia de patrimonio. El órgano competente podrá delegar o encomendar alguna de esas facultades y funciones a otros órganos de la Generalitat o de otra administración, de conformidad con lo establecido en la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el párrafo anterior, corresponde a los diferentes departamentos y organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat las funciones y responsabilidades de administración, defensa, conservación y mejora de los bienes y derechos de dominio público o privado que tengan adscritos.

3. Compete a la Dirección General de Patrimonio las funciones y responsabilidades de administración, defensa, conservación y mejora de los bienes y derechos patrimoniales no adscritos a ningún departamento ni entidad, y cuyo uso no haya sido cedido a terceros, así como la adquisición, enajenación, aseguramiento, arrendamiento y administración de los vehículos que integran el parque móvil.

4. La conselleria competent en matèria de patrimoni es trobarà representada en tots els organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat que utilitzen béns o drets integrants del Patrimoni de la Generalitat.

Article 11. Rendiments del patrimoni i custòdia de valors

1. Els fruits, les rendes i qualssevol altres percepcions dels béns i drets de la Generalitat, i el producte de les alienacions d'estos s'ingressaran en la Tresoreria General o, si és el cas, en la Tresoreria dels organismes públics, en aplicació dels conceptes corresponents del pressupost d'ingressos, conforme al que disposa la seua normativa específica.

2. Els títols valors, les joies o metalls preciosos que puga adquirir la Generalitat seran custodiats per les mencionades Tresorerias.

Article 12. Defensa judicial, transaccions i arbitratge

1. La Generalitat té l'obligació d'exercir les accions necessàries per a la defensa dels seus béns i drets, i no podrà assentir a les demandes judicials que els afecten sense acord previ del Govern Valencià, a proposta motivada del Gabinet Jurídic de la Generalitat.

2. La representació i defensa en judici dels béns i drets que integren el Patrimoni de la Generalitat correspon al seu Gabinet Jurídic d'acord amb el que disposa la Llei de Compareixença en Judici de la Generalitat i la seua normativa de desplegament.

3. Les transaccions respecte a béns o drets de la Generalitat, així com el sotmetiment a arbitratge de les controvèrsies o litigis sobre estos, seran aprovats per acord del Govern Valencià a proposta del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, i a iniciativa del departament, organisme o entitat interessada.

Article 13. Comptabilitat patrimonial

1. La Direcció General de Patrimoni aportarà a la Intervenció General la informació necessària per a efectuar les anotacions de caràcter patrimonial de la Comptabilitat Pública.

2. Els aspectes patrimonials de la Comptabilitat Pública dels organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat seran gestionats directament per estos, d'acord amb les instruccions de la Intervenció General.

Article 14. Valoració

1. La valoració dels béns i drets, als efectes previstos en esta llei, correspon a la Direcció General de Patrimoni, que, per a això, podrà sol·licitar la col·laboració que necessite d'altres òrgans de l'administració o de tercers, de conformitat amb el que estableix la legislació de contractació de les administracions públiques en este últim cas.

2. No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la valoració de béns mobles i drets incorporals correspon al departament o organisme públic que els tinguen adscrits.

3. Els valors fixats seran objecte d'actualització periòdica, en els termes que reglamentàriament s'assenyalen.

TÍTOL II Protecció i defensa del patrimoni

CAPÍTOL I De l'inventari i registre dels béns

Article 15. De l'Inventari General de Béns i Drets

1. L'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat, que serà gestionat i custodiat en la Direcció General de Patrimoni, comprendre tots els béns i drets que integren el seu patrimoni d'acord amb la present llei, amb excepció dels béns mobles fungibles i aquells el valor unitari dels quals siga inferior al límit fixat per ordre de la conselleria competent en matèria d'Hisenda, i això sense perjudici del seu corresponent control per l'òrgan a què estiga adscrit per a la seua utilització i custòdia. També s'incorporaran en

4. La conselleria competente en materia de patrimonio se hallará representada en todos los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat que utilicen bienes o derechos integrantes del patrimonio de la Generalitat.

Artículo 11. Rendimientos del patrimonio y custodia de valores

1. Los frutos, rentas, y cualesquiera otras percepciones de los bienes y derechos de la Generalitat, y el producto de las enajenaciones de los mismos se ingresarán en la Tesorería General o, en su caso, en la Tesorería de los organismos públicos, en aplicación de los correspondientes conceptos del Presupuesto de Ingresos, conforme a lo dispuesto en su normativa específica.

2. Los títulos valores, las joyas o metales preciosos que pudiera adquirir la Generalitat se custodiarán por las citadas tesorerías.

Artículo 12. Defensa judicial, transacciones y arbitraje

1. La Generalitat tiene la obligación de ejercer las acciones necesarias para la defensa de sus bienes y derechos, y no podrá allanarse a las demandas judiciales que les afecten sin previo acuerdo del Gobierno Valenciano, a propuesta motivada del Gabinete Jurídico de la Generalitat.

2. La representación y defensa en juicio de los bienes y derechos que integran el patrimonio de la Generalitat corresponde a su Gabinete Jurídico, de acuerdo con lo dispuesto en la ley de Comparecencia en Juicio de la Generalitat y su normativa de desarrollo.

3. Las transacciones respecto a bienes o derechos de la Generalitat, así como el sometimiento a arbitraje de las controversias o litigios sobre los mismos, se aprobarán por acuerdo del Gobierno Valenciano a propuesta del titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, y a iniciativa del departamento, organismo o entidad interesada.

Artículo 13. Contabilidad patrimonial

1. La Dirección General de patrimonio aportará a la Intervención General la información necesaria para efectuar las anotaciones de carácter patrimonial de la contabilidad pública.

2. Los aspectos patrimoniales de la contabilidad pública de los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat se llevarán directamente por éstos, de acuerdo con las instrucciones de la Intervención General.

Artículo 14. Valoración

1. La valoración de los bienes y derechos, a los efectos previstos en esta ley, corresponde a la Dirección General de Patrimonio, que, para ello, podrá solicitar la colaboración que precise de otros órganos de la administración o de terceros, de conformidad con lo establecido en la legislación de contratación de las administraciones públicas en este último caso.

2. No obstante lo dispuesto en el párrafo anterior, la valoración de bienes muebles y derechos incorporales corresponde al departamento u organismo público que los tuvieran adscritos.

3. Los valores fijados serán objeto de actualización periódica, en los términos que reglamentariamente se señalen.

TÍTULO II Protección y defensa del patrimonio

CAPÍTULO I Del inventario y registro de los bienes

Artículo 15. Del Inventario General de Bienes y Derechos

1. El Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat, que se llevará y custodiará en la Dirección General de Patrimonio, comprenderá todos los bienes y derechos que integran su patrimonio con arreglo a la presente ley, con excepción de los bienes muebles fungibles y aquellos cuyo valor unitario sea inferior al límite fijado por orden de la conselleria competente en materia de hacienda, y ello sin perjuicio de su correspondiente control por el órgano al que esté adscrito para su utilización y custodia. También

l'inventari aquells béns o drets cedits a un tercer el domini o gaudi dels quals haja de revertir transcorregut determinat termini o en complir-se o no determinada condició.

2. Es formaran inventaris separats per als organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat, que s'incorporaran com annexos de l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

3. L'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat serà objecte d'actualització permanent.

Article 16. Competències en la formació de l'inventari

1. Correspon a la conselleria competent en matèria de patrimoni, a través de la Direcció General de Patrimoni, la formació, actualització, custòdia i valoració de l'Inventari dels Béns Immobles de la Generalitat, així com de l'inventari de les accions i participacions en el capital de societats mercantils i altres títols valors, i l'Inventari de Vehicles.

2. Els departaments de la Generalitat, a través de les seues secretaries generals, exerciran les competències en la formació, actualització i valoració de l'inventari dels béns mobles i drets de propietat incorporal que hagen adquirit o tinguen adscrits.

El dit inventari es realitzarà conforme a les instruccions de la Direcció General de Patrimoni, a la qual se li trametan les dades en la forma en què es determine per a la seua incorporació en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

3. Els inventaris dels organismes públics seran confeccionats per les dites entitats acomodant-se a les instruccions emanades de la Direcció General de Patrimoni, que vigilarà el compliment de les prescripcions generals sobre la seua confecció i manteniment, i es trametan, en el primer trimestre de l'any, a la Direcció General de Patrimoni.

Article 17. Deure de col·laboració

1. Els departaments, els organismes públics o les entitats que tinguen adscrits, administren o utilitzen béns de la Generalitat tenen l'obligació de proporcionar a la Direcció General de Patrimoni la informació i col·laboració necessària per a la gestió i actualització de l'Inventari General, comunicant qualsevol variació en el moment en què es produïska i aportant totes aquelles dades o documentació que se'ls requerisca.

2. Els concessionaris o cessionaris, per qualsevol títol, de béns o drets de la Generalitat hauran d'informar, quan se sol·licite, sobre la situació, el títol, l'ús o l'estat d'estos i dels béns revertibles.

Article 18. Documentació i accés a l'Inventari General de Béns i Drets

1. Els documents que ratifiquen les dades de l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat s'arxivaran amb separació de la resta de documentació.

2. El sistema d'accés pels ciutadans a l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat es determinarà reglamentàriament, d'acord amb la normativa d'accés a arxius i registres administratius.

Article 19. De l'atorgament d'escriptures públiques i de la inscripció registral

1. Quan es tracte de béns immobles o drets reals susceptibles d'inscripció, la Generalitat instarà la inscripció al Registre de la Propietat dels títols acreditatius, d'acord amb la legislació hipotecària, i es regirà per les normes aplicables al Patrimoni de l'Estat.

2. Els registradors de la Propietat, quan coneguen l'existència de béns de la Generalitat no inscrits degudament, es dirigiran a la conselleria competent en matèria de patrimoni perquè es complisca el que disposa esta llei.

3. Correspon a la Direcció General de Patrimoni de la conselleria competent en matèria de patrimoni, l'atorgament d'escriptures públiques i la tramitació de les inscripcions en els Registres de la

se incorporarán en el inventario aquellos bienes o derechos cedidos a un tercero cuyo dominio o disfrute hubiere de revertir transcurrido determinado plazo o al cumplirse o no determinada condición.

2. Se formarán inventarios separados para los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat, que se incorporarán como anexos del Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

3. El Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat será objeto de actualización permanente.

Artículo 16. Competencias en la formación del inventario

1. Corresponde a la conselleria competente en materia de patrimonio, a través de la Dirección General de Patrimonio, la formación, actualización, custodia y valoración del Inventario de los Bienes Inmuebles de la Generalitat, así como del Inventario de las Acciones y Participaciones en el Capital de Sociedades Mercantiles y Otros Títulos Valores, y el Inventario de Vehículos.

2. Los departamentos de la Generalitat, a través de sus secretarías generales, ejercerán las competencias en la formación, actualización y valoración del Inventario de los Bienes Muebles y Derechos de Propiedad Incorporal que hayan adquirido o tengan adscritos.

Dicho inventario se realizará conforme a las instrucciones de la Dirección General de Patrimonio, a la que se le remitirán los datos en la forma en que se determine para su incorporación en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

3. Los inventarios de los organismos públicos serán confeccionados por dichas entidades acomodándose a las instrucciones emanadas por la Dirección General de Patrimonio, que vigilará el cumplimiento de las prescripciones generales sobre su confección y mantenimiento, y se remitirán, en el primer trimestre del año, a la Dirección General de Patrimonio.

Artículo 17. Deber de colaboración

1. Los departamentos, organismos públicos o entidades que tengan adscritos, administren o utilicen bienes de la Generalitat tienen la obligación de proporcionar a la Dirección General de Patrimonio la información y colaboración necesaria para la llevanza y actualización del Inventario General, comunicando cualquier variación en el momento en que se produzca y aportando cuantos datos o documentación se les requiera.

2. Los concesionarios o cesionarios, por cualquier título, de bienes o derechos de la Generalitat deberán informar, cuando se solicite, sobre la situación, título, uso o estado de los mismos y de los bienes revertibles.

Artículo 18. Documentación y acceso al Inventario General de Bienes y Derechos

1. Los documentos que refrendaran los datos del Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat se archivarán con separación de la demás documentación.

2. El sistema de acceso por los ciudadanos al Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat se determinará reglamentariamente, de acuerdo con la normativa de acceso a archivos y registros administrativos.

Artículo 19. Del otorgamiento de escrituras públicas y de la inscripción registral

1. Cuando se trate de bienes inmuebles o derechos reales susceptibles de inscripción, la Generalitat instará la inscripción en el Registro de la Propiedad de los títulos acreditativos, de acuerdo con la legislación hipotecaria, rigiéndose por las normas aplicables al patrimonio del Estado.

2. Los registradores de la propiedad, cuando conocieran la existencia de bienes de la Generalitat no inscritos debidamente, se dirigirán a la conselleria competente en materia de patrimonio para que se dé cumplimiento a lo dispuesto en esta ley.

3. Corresponde a la Dirección General de Patrimonio de la conselleria competente en materia de patrimonio, el otorgamiento de escrituras públicas y la tramitación de las inscripciones en los regis-

Propietat dels béns immobles i drets inscripcionals dels quals siga titular la Generalitat, amb excepció de les actes de pagament i ocupació, la inscripció de les quals serà tramitada pel departament que haja dut a efecte l'expropiació.

Estes mateixes competències corresponen als organismes públics respecte als seus propis béns immobles i drets inscripcionals.

4. Si no hi ha títol inscripcionable de domini s'atindrà al que disposa la Llei Hipotecària, i el seu Reglament. Serà suficient, a l'efecte, certificat administratiu que, en relació amb l'inventari, expedisca el director general de Patrimoni. A tal efecte, serà suficient certificació administrativa que, pel que fa a l'inventari, lliure el director general de Patrimoni, a qui se li reconeix, expressament, la funció fedatària per a aquests supòsits.

Per mitjà de certificat administratiu, i de conformitat amb el que estableix la legislació hipotecària, podran inscriure's les delimitacions, la declaració d'obra nova, les millores i la divisió horitzontal de finques urbanes i, sempre que no afecten tercers, les operacions d'agrupació, divisió, agregació i segregació de finques de la Generalitat.

5. Quan es matriculen al registre de la Propietat finques confrontants amb propietats de la Generalitat, en la descripció de les dites finques s'expressarà clarament eixa circumstància i el registrador ho comunicarà a la conselleria competent en matèria de patrimoni per mitjà d'ofici on s'expressaran les dades personals de l'adquirent i la descripció de la finca transmesa. Quan es matriculen en el Registre de la Propietat excessos de cabuda de finques confrontants amb altres de la Generalitat el registrador ho comunicarà a la conselleria competent en matèria de patrimoni per mitjà d'ofici on s'expressarà el nom i els cognoms, si consta de la persona o persones a favor de les quals es va practicar la inscripció d'excés de cabuda, la descripció de la finca i la major cabuda inscrita.

6. La inscripció als registres de la Propietat Industrial i Intel·lectual de les propietats i drets incorporals correspondrà als departaments i organismes públics competents per raó de la matèria, que hauran de comunicar a la Direcció General de Patrimoni les dades de la inscripció.

CAPÍTOL II

Potestats de la Generalitat respecte als seus béns

Article 20. Enumeració de potestats

Corresponen a la Generalitat les potestats següents respecte als seus béns i drets:

- a) La potestat d'investigació.
- b) La potestat de delimitació.
- c) La potestat de recuperació d'ofici.
- d) La potestat de desnonament administratiu.

Article 21. Potestat d'investigació

1. La Generalitat té la potestat d'investigar i inspeccionar la situació dels béns i drets que es presumisca que formen o puguen formar part del seu patrimoni, a fi de determinar-ne la titularitat i els usos a què són destinats.

2. L'exercici de l'acció investigadora serà acordada per la Direcció General de Patrimoni, d'ofici o a instància de particulars, i s'ajustarà al procediment que reglamentàriament es determine.

3. El coneixement de qüestions de naturalesa civil que se suscitin amb ocasió de la investigació correspondrà a la jurisdicció ordinària.

4. Els departaments i organismes de la Generalitat, així com totes les persones físiques i jurídiques públiques o privades tenen l'obligació de col·laborar als fins assenyalats en este precepte.

5. Els ajuntaments de la Comunitat Valenciana hauran de donar compte a la conselleria competent en matèria de patrimoni, a través de la Direcció General de Patrimoni, dels edictes que els trameta el Registre de la Propietat amb motiu de la matriculació de finques o excessos de cabuda de finques confrontants amb altres de la Generalitat.

tros de la propiedad de los bienes inmuebles y derechos inscribibles de los que sea titular la Generalitat, con excepción de las actas de pago y ocupación, cuya inscripción será tramitada por el departamento que hubiera llevado a efecto la expropiación.

Estas mismas competencias corresponden a los organismos públicos respecto a sus propios bienes inmuebles y derechos inscribibles.

4. Si no existiera título inscribible de dominio se estará a lo dispuesto en la Ley Hipotecaria, y su reglamento. Será suficiente, a tal efecto, certificación administrativa que, con relación al inventario, expida el director general de Patrimonio. A tal efecto, será suficiente certificación administrativa que, con relación al inventario, expida el director general de Patrimonio, a quien se le reconoce, expresamente, la función fedataria para estos supuestos.

Mediante certificación administrativa, y de conformidad con lo establecido en la legislación hipotecaria, podrán inscribirse los deslindes, la declaración de obra nueva, mejoras y división horizontal de fincas urbanas y, siempre que no afecten a terceros, las operaciones de agrupación, división, agregación y segregación de fincas de la Generalitat.

5. Cuando se inmatriculen en el Registro de la Propiedad fincas colindantes con propiedades de la Generalitat, en la descripción de dichas fincas se expresará claramente esa circunstancia y el registrador lo pondrá en conocimiento de la conselleria competente en materia de patrimonio mediante oficio en el que se expresarán los datos personales del adquirente y la descripción de la finca transmitida. Cuando se inmatriculen en el Registro de la Propiedad excesos de cabida de fincas colindantes con otras de la Generalitat el registrador lo pondrá en conocimiento de la conselleria competente en materia de patrimonio mediante oficio en el que se expresará el nombre y apellidos, si consta, de la persona o personas a cuyo favor se practicó la inscripción de exceso de cabida, la descripción de la finca y la mayor cabida inscrita.

6. La inscripción en los registros de la propiedad industrial e intelectual de las propiedades y derechos incorporales correspondrá a los departamentos y organismos públicos competentes por razón de la materia, que deberán comunicar a la Dirección General de Patrimonio los datos de la inscripción.

CAPÍTULO II

Potestades de la generalitat respecto a sus bienes

Artículo 20. Enumeración de potestades

Corresponde a la Generalitat las siguientes potestades respecto a sus bienes y derechos:

- La potestad de investigación.
- La potestad de deslinde.
- La potestad de recuperación de oficio.
- La potestad de desahucio administrativo.

Artículo 21. Potestad de investigación

1. La Generalitat tiene la potestad de investigar e inspeccionar la situación de los bienes y derechos que se presume que forman o puedan formar parte de su patrimonio, a fin de determinar la titularidad de los mismos y los usos a que son destinados.

2. El ejercicio de la acción investigadora se acordará por la Dirección General de Patrimonio, de oficio o a instancia de particulares, y se ajustará al procedimiento contradictorio que reglamentariamente se determine.

3. El conocimiento de cuestiones de naturaleza civil que se susciten con ocasión de la investigación correspondrá a la jurisdicción ordinaria.

4. Los departamentos y organismos de la Generalitat, así como todas las personas físicas y jurídicas públicas o privadas tienen la obligación de colaborar a los fines señalados en este precepto.

5. Los ayuntamientos de la Comunidad Valenciana deberán dar cuenta a la conselleria competente en materia de patrimonio, a través de la Dirección General de Patrimonio, de los edictos que les remita el Registro de la Propiedad con motivo de la inmatriculación de fincas o excesos de cabida de fincas colindantes con otras de la Generalitat.

Així mateix, posaran en coneixement de la mencionada conselleria aquells fets i actuacions que puguen menyscar o deteriorar, els béns i drets de la Generalitat, produïts dins del seu terme municipal i comunicaran a la conselleria competent en matèria de patrimoni les actuacions urbanístiques que puguen afectar els béns de la Generalitat, prèviament a la seua aprovació i execució.

Article 22. De la potestat de delimitació

1. La Generalitat té la facultat de promoure i executar la delimitació total o parcial dels béns immobles de domini públic o patrimonials els límits dels quals no apareguen precisos o sobre els quals hi haja indicis d'usurpació, amb audiència dels propietaris de les finques confrontants i titulars d'altres drets reals constituïts sobre elles i la resta d'interessats.

2. El procediment administratiu de delimitació serà iniciat pel centre directiu competent en matèria de patrimoni, d'ofici o a instància de persona interessada, i es tramitarà de la forma que reglamentàriament es determine.

3. Una vegada adoptat l'acord inicial de delimitació, haurà de comunicar-se al Registre de la Propietat si la finca està inscrita, a fi que s'estenga nota preventiva, a resulta de la resolució de l'expedient, al marge de la inscripció de domini. Així mateix, iniciat el procediment administratiu de delimitació, no es podrà instar procediment judicial amb la mateixa pretensió, ni s'admetran interdictes sobre l'estat possessori de les finques mentre la delimitació no es duga a terme.

4. L'aprovació de la delimitació correspon al titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, la resolució del qual serà executiva, i només podrà ser impugnada davant la jurisdicció contenciosa administrativa per infracció del procediment, sense perjudici que tots aquells que s'estimen lesionats en els seus drets puguen fer-los valer davant de la jurisdicció ordinària.

5. Una vegada que siga ferm l'acord d'aprovació de la delimitació, es procedirà a la fitació amb intervenció dels interessats.

6. Si la finca a què es referix la delimitació es troba inscrita en el Registre de la Propietat, s'inscriurà també la delimitació administrativa degudament aprovada. En cas contrari, es procedirà a la matriculació d'aquella.

7. En la tramitació de delimitació a instància de part, la despesa serà suportada per qui haja causat la pertorbació o, subsidiàriament se n'haja beneficiat i podrà exigir-se per procediment de constrènyiment.

8. La tramitació i aprovació de la delimitació de les vies pecuàries, forests, carreteres, terrenys annexos i la resta de propietats administratives especials correspondrà als departaments competents en la matèria, d'acord amb les disposicions específiques que els regulen. Els dits departaments comunicaran a la Direcció General de Patrimoni l'acord d'aprovació de delimitació, junt amb la documentació necessària per a la seua constància en l'Inventari General de béns i Drets de la Generalitat i inscripció en el Registre de la Propietat.

9. Els terrenys sobrants després de la delimitació de béns de domini públic només s'integraran en l'Inventari General com béns patrimonials una vegada acordada la seua desafectació de conformitat amb el que disposa l'article 29. Fins que s'acomplisquen els dits tràmits, els terrenys sobrants mencionats conservaran el caràcter de béns de domini públic

Article 23. La potestat de recuperació d'ofici

1. La Generalitat podrà recuperar per si mateixa, en qualsevol moment, la possessió dels seus béns i drets de domini públic indegudament ocupats, efectuant, prèviament, un requeriment de desallotjament a les persones que ocupen el bé.

2. Quan es tracte de béns patrimonials, podrà recuperar per si mateixa la possessió en el termini d'un any comptat des del dia següent a la data en què s'haja produït la usurpació. Transcorregut eixe temps, serà procedent l'acció corresponent davant dels tribunals ordinaris.

Asimismo, pondrán en conocimiento de la citada conselleria aquellos hechos y actuaciones que puedan menoscabar o deteriorar, los bienes y derechos de la Generalitat, producidos dentro de su término municipal y comunicarán a la conselleria competente en materia de patrimonio las actuaciones urbanísticas que pudieran afectar a los bienes de la Generalitat, previamente a su aprobación y ejecución.

Artículo 22. De la potestad de deslinde

1. La Generalitat tiene la facultad de promover y ejecutar el deslinde total o parcial de los bienes inmuebles de dominio público o patrimoniales cuyos límites no aparecieren precisos o sobre los que existieren indicios de usurpación, con audiencia de los dueños de las fincas colindantes y titulares de otros derechos reales constituidos sobre las mismas y demás interesados.

2. El procedimiento administrativo de deslinde se iniciará por el centro directivo competente en materia de patrimonio, de oficio o a instancia de persona interesada, y se tramitará de la forma que reglamentariamente se determine.

3. Una vez adoptado el acuerdo inicial de deslinde, deberá comunicarse al Registro de la Propiedad si la finca está inscrita, a fin de que se extienda nota preventiva, a resulta de la resolución del procedimiento, al margen de la inscripción de dominio. Asimismo, iniciado el procedimiento administrativo de deslinde, no podrá instarse procedimiento judicial con igual pretensión, ni se admitirán interdictos sobre el estado posesorio de las fincas mientras el deslinde no se lleve a cabo.

4. La aprobación del deslinde corresponde al titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, cuya resolución será ejecutiva, y sólo podrá ser impugnada ante la jurisdicción contencioso-administrativa por infracción del procedimiento, sin perjuicio de que cuantos se estimen lesionados en sus derechos puedan hacerlos valer ante la jurisdicción ordinaria.

5. Una vez que sea firme el acuerdo de aprobación del deslinde, se procederá al amojonamiento con intervención de los interesados.

6. Si la finca a la que se refiere el deslinde se hallare inscrita en el Registro de la Propiedad, se inscribirá también el deslinde administrativo debidamente aprobado. En caso contrario, se procederá a la inmatriculación de aquella.

7. En la tramitación de deslinde a instancia de parte, el gasto será soportado por quien haya causado la perturbación o, subsidiariamente, se haya beneficiado de ella y podrá exigirse por procedimiento de apremio.

8. La tramitación y aprobación del deslinde de las vías pecuarias, montes, carreteras, terrenos anejos y demás propiedades administrativas especiales corresponderá a los departamentos competentes en la materia, con arreglo a las disposiciones específicas que los regulen. Dichos departamentos comunicarán a la Dirección General de Patrimonio el acuerdo de aprobación de deslinde, junto con la documentación necesaria para su constancia en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat e inscripción en el Registro de la Propiedad.

9. Los terrenos sobrantes tras el deslinde de bienes de dominio público sólo se integrarán en el Inventario General como bienes patrimoniales una vez acordada su desafectación de conformidad con lo dispuesto en el artículo 29. Hasta tanto se cumplimenten dichos trámites, los citados terrenos sobrantes conservarán el carácter de bienes de dominio público

Artículo 23. La potestad de recuperación de oficio

1. La Generalitat podrá recuperar por sí misma, en cualquier momento, la posesión de sus bienes y derechos de dominio público indebidamente ocupados, efectuando, previamente, un requerimiento de desalojo a las personas que ocupen el bien.

2. Cuando se tratase de bienes patrimoniales, podrá recuperar por sí misma la posesión en el plazo de un año a contar del día siguiente a la fecha en que se hubiera producido la usurpación. Transcurrido ese tiempo, procederá la acción correspondiente ante los tribunales ordinarios.

3. La Generalitat, en exercici de la potestat de recuperació d'ofici, podrà sol·licitar el concurs i el servei dels agents de l'autoritat, dirigint-se a l'òrgan competent. Les despeses que produïska l'execució material de la recuperació d'ofici seran a compte del causant o beneficiari de l'ocupació indeguda i podran exigir-se per procediment de constrenyiment.

4. No s'admetran interdictes contra la Generalitat ni els agents de l'autoritat en esta matèria.

5. L'exercici de la potestat de recuperació d'ofici correspon al departament o organisme públic que tinga adscrit el bé o dret, els quals comunicaran a la Direcció General de Patrimoni les actuacions realitzades per a la recuperació.

Article 24. La potestat de desnonament administratiu

1. La Generalitat té la facultat de promoure i executar en via administrativa el desnonament dels béns immobles de la seua pertinença quan s'extingisca el dret d'ocupació dels particulars, atorgat en virtut de concessió, autorització o qualsevol altre títol.

2. L'exercici de la potestat de desnonament correspondrà al departament o organisme públic que tinga adscrit el bé, el qual donarà compte de les actuacions a la Direcció General de Patrimoni. Les despeses a què done lloc el llançament o dipòsit de béns seran a compte del desnonat i podran exigir-se per procediment de constrenyiment.

3. El desnonament dels habitatges de promoció pública de la Generalitat es regirà per la seua legislació específica.

TÍTOL III

Afectació, adscripció i mutació demanial

CAPÍTOL I

Afectació i desafectació

Article 25.

1. La integració dels béns i drets en el domini públic de la Generalitat s'origina per la seua afectació expressa, tàcita o presumpta a un ús general o a la prestació d'un servei públic propi d'esta.

2. Sobre els béns destinats a un ús o servei públic podran recaure altres afectacions d'anàloga naturalesa. Estes afectacions, que tindran caràcter secundari, hauran de ser compatibles amb l'ús o servei públic determinants de la demanialitat del bé de què es tracte.

3. L'afectació i adscripció es farà constar en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat i, si és el cas, en el Registre de la Propietat.

Article 26. Afectació expressa

1. L'afectació expressa dels béns patrimonials a l'ús general o als serveis públics de la Generalitat es realitzarà per resolució del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, a proposta del director general de Patrimoni, per pròpia iniciativa o a sol·licitud del departament o organisme públic vinculat o dependent de la Generalitat interessat.

2. La resolució assenyalará el fi o fins a què es destinen els béns i drets afectats i el seu caràcter demanial i el departament o organisme a què queden adscrits, així com la data des de la qual estos han d'assumir les competències dominicals a les quals es referix l'article 10 d'esta llei.

Article 27. Afectació tàcita

1. L'afectació tàcita es deduïx d'actes de l'administració que comporten de forma implícita la destinació d'un bé o dret a l'ús o servei públic.

2. Duu implícita l'afectació de béns i drets a l'ús general o al servei públic de què es tracte:

a) L'adquisició d'un bé o dret a títol oneros per al compliment d'una finalitat d'ús general o servei públic.

3. La Generalitat, en exercici de la potestat de recuperació de oficio, podrà sol·licitar el concurso y el servicio de los agentes de la autoridad, dirigiéndose al órgano competente. Los gastos que produzca la ejecución material de la recuperación de oficio serán de cuenta del causante o beneficiario de la ocupación indebida y podrán exigirse por procedimiento de apremio.

4. No se admitirán interdictos contra la Generalitat ni los agentes de la autoridad en esta materia.

5. El ejercicio de la potestad de recuperación de oficio corresponde al departamento u organismo público que tenga adscrito el bien o derecho, que comunicarán a la Dirección General de Patrimonio las actuaciones realizadas para la recuperación.

Artículo 24. La potestad de desahucio administrativo

1. La Generalitat tiene la facultad de promover y ejecutar en vía administrativa el desahucio de los bienes inmuebles de su pertenencia cuando se extinga el derecho de ocupación de los particulares, otorgado en virtud de concesión, autorización o cualquier otro título.

2. El ejercicio de la potestad de desahucio corresponderá al departamento u organismo público que tenga adscrito el bien, que dará cuenta de las actuaciones a la Dirección General de Patrimonio. Los gastos a que dé lugar el lanzamiento o depósito de bienes serán de cuenta del desahuciado y podrán exigirse por procedimiento de apremio.

3. El desahucio de las viviendas de promoción pública de la Generalitat se regirá por su legislación específica.

TÍTULO III

Afectación, adscripción y mutación demanial

CAPÍTULO I

Afectación y desafectación

Artículo 25. Afectación

1. La integración de los bienes y derechos en el dominio público de la Generalitat se origina por su afectación expresa, tácita o presunta a un uso general o a la prestación de un servicio público propio de la misma.

2. Sobre los bienes destinados a un uso o servicio público podrán recaer otras afectaciones de análoga naturaleza. Estas afectaciones, que tendrán carácter secundario, habrán de ser compatibles con el uso o servicio público determinantes de la demanialidad del bien de que se trate.

3. La afectación y adscripción se hará constar en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat, y en su caso, en el Registro de la Propiedad.

Artículo 26. Afectación expresa

1. La afectación expresa de los bienes patrimoniales al uso general o a los servicios públicos de la Generalitat se realizará por resolución del titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, a propuesta del director general de Patrimonio, por propia iniciativa o a solicitud del departamento u organismo público vinculado o dependiente de la Generalitat interesado.

2. La resolución señalará el fin o fines a los que se destinen los bienes y derechos afectados y su carácter demanial y el departamento u organismo al que queden adscritos, así como la fecha desde la que éstos deben asumir las competencias dominicales a las que se refiere el artículo 10 de esta ley.

Artículo 27. Afectación tácita

1. La afectación tácita se deduce de actos de la administración que conllevan de forma implícita el destino de un bien o derecho al uso o servicio público.

2. Lleva implícita la afectación de bienes y derechos al uso general o al servicio público de que se trate:

a) La adquisición de un bien o derecho a título oneroso para el cumplimiento de una finalidad de uso general o servicio público.

b) L'adquisició de béns o drets a títol lucratiu o mortis causa, sempre que el transmetent o causant faça constar la finalitat d'ús general o servici públic.

c) L'adquisició de béns i drets en virtut de transferència o cessió administrativa.

d) L'adquisició de béns i drets per expropiació forçosa, en este cas estos s'entendran afectes als fins i motius que van determinar la necessària ocupació.

e) L'aprovació pel Govern Valencià de plans, programes o projectes que comporten la destinació de béns i drets a l'ús general o servici públic, la qual cosa haurà de comunicar-se a la conselleria competent en matèria de patrimoni.

Article 28. Afectació presumpta

1. L'afectació presumpta es produirà:

a) Per la utilització de béns i drets de la Generalitat, de forma continuada, destinant-los a un ús o servici públic durant el termini d'un any.

b) Quan la Generalitat adquirisca per prescripció béns que estiguen destinats a ús o servici públic.

2. Els departaments o entitats dependents de la Generalitat que coneguen que s'ha produït una afectació presumpta hauran de comunicar-lo a la conselleria competent en matèria de patrimoni, perquè s'incorporen a l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat com béns de domini públic.

Article 29. Desafectació de béns i drets.

1. La desafectació tindrà lloc quan es declare que els béns i drets demaniales han deixat de ser necessaris a l'ús general o als servicis públics.

2. Els béns desafectats tindran la consideració de béns patrimonials de la Generalitat.

3. La desafectació haurà de fer-se, sempre, de forma expressa, i es podrà incorporar la declaració de desafectació en els acords de cessió i alienació.

4. La desafectació dels béns immobles i drets immobiliaris es realitzarà per resolució del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, a proposta del director general de Patrimoni, per pròpia iniciativa o a sol·licitud del departament que tinga el bé o dret davall la seua administració o custòdia o als quals estiguen adscrits els organismes públics, els quals dirigiran comunicació a la conselleria competent en matèria de patrimoni, fent constar les circumstàncies que permeten la identificació dels béns i les causes que justifiquen la desafectació. La desafectació dels béns immobles es realitzarà pel titular del departament al qual estiguen adscrits.

CAPÍTOL II

Adscripció i desadscripció

Article 30. Adscripció i desadscripció de béns i drets demaniales als departaments de la Generalitat

1. L'adscripció conferirà als departaments de la Generalitat les facultats d'administració, gestió, defensa, conservació i millora dels béns i drets demaniales que se'ls adscriuen, i serà acordada pel titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, a proposta del director general de Patrimoni.

2. L'adscripció es considerarà implícita en l'afectació a un ús general o a la prestació d'un servici del bé i dret de què es tracta i correspondrà al departament competent per a la prestació del servici públic al qual està afecte el bé. La desafectació dels béns i drets de domini públic significarà la seua desadscripció orgànica.

3. Els béns i drets demaniales podran ser objecte d'una o més adscripcions sempre que la utilització conjunta no resulte incompatible, i les facultats d'administració, gestió, defensa, conservació i millora del bé, correspondran, de forma conjunta i proporcional, als distints òrgans que el tinguen adscrits. L'acte administratiu que aprobe l'adscripció delimitarà les potestats que s'atribuïsquen a cada òrgan administratiu, així com el seu abast, extensió i límits.

b) La adquisición de bienes o derechos a título lucrativo o mortis causa, siempre que el transmitente o causante haga constar la finalidad de uso general o servicio público.

c) La adquisición de bienes y derechos en virtud de transferencia o cesión administrativa.

d) La adquisición de bienes y derechos por expropiación forzoza, en cuyo caso éstos se entenderán afectos a los fines y motivos que determinaron la necesaria ocupación.

e) La aprobación por el Gobierno Valenciano de planes, programas o proyectos que conlleven el destino de bienes y derechos al uso general o servicio público, lo cual deberá comunicarse a la conselleria competente en materia de patrimonio.

Artículo 28. Afectación presunta

La afectación presunta se producirá:

a) Por la utilización de bienes y derechos de la Generalitat, de forma continuada, destinándolos a un uso o servicio público durante el plazo de un año.

b) Cuando la Generalitat adquiera por prescripción bienes que estén destinados a uso o servicio público.

2. Los departamentos o entidades dependientes de la Generalitat que tuvieran conocimiento de que se ha producido una afectación presunta deberán comunicarlo a la conselleria competente en materia de patrimonio, para que se incorporen al Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat como bienes de dominio público.

Artículo 29. Desafectación de bienes y derechos

1. La desafectación tendrá lugar cuando se declare que los bienes y derechos demaniales han dejado de ser necesarios al uso general o a los servicios públicos.

2. Los bienes desafectados tendrán la consideración de bienes patrimoniales de la Generalitat.

3. La desafectación deberá hacerse, siempre, de forma expresa, pudiendo incorporarse la declaración de desafectación en los acuerdos de cesión y enajenación.

4. La desafectación de los bienes inmuebles y derechos inmobiliarios se realizará por resolución del titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, a propuesta del director general de Patrimonio, por propia iniciativa o a solicitud del departamento que tuviera el bien o derecho bajo su administración o custodia o a los que estén adscritos los organismos públicos, que dirigirán comunicación a la conselleria competente en materia de patrimonio, haciendo constar las circunstancias que permitan la identificación de los bienes y las causas que justifiquen la desafectación. La desafectación de los bienes muebles se realizará por el titular del departamento al que estén adscritos.

CAPÍTULO II

Adscripción y desadscripción

Artículo 30. Adscripción y desadscripción de bienes y derechos demaniales a los departamentos de la Generalitat

1. La adscripción conferirá a los departamentos de la Generalitat las facultades de administración, gestión, defensa, conservación y mejora de los bienes y derechos demaniales que se les adscriban, y será acordada por el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, a propuesta del director general de Patrimonio.

2. La adscripción se considerará implícita en la afectación a un uso general o a la prestación de un servicio público del bien y derecho de que se trata y corresponderá al departamento competente para la prestación del servicio público al que está afecto el bien. La desafectación de los bienes y derechos de dominio público significará su desadscripción orgánica.

3. Los bienes y derechos demaniales podrán ser objeto de una o más adscripciones siempre que la utilización conjunta no resulte incompatible, correspondiendo las facultades de administración, gestión, defensa, conservación y mejora del bien, de forma conjunta y proporcional, a los distintos órganos que lo tengan adscritos. El acto administrativo que aprobe la adscripción delimitará las potestades que se atribuyan a cada órgano administrativo, así como su alcance, extensión y límites.

Si sorgixen discrepàncies entre els distints òrgans que tinguen adscrit el bé respecte a l'exercici de les facultats mencionades, resoldrà el titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, a proposta de la Direcció General de Patrimoni, amb audiència prèvia dels òrgans interessats.

4. Quan el departament que tinga adscrit el bé deixi de necessitar-lo, ho comunicarà a la Direcció General de Patrimoni perquè esta dispose sobre el dit bé. El departament a què figurava adscrit l'immoble seguirà assumint les despeses que se'n deriven fins al final de l'exercici econòmic, llevat que abans de finalitzar este es produïssa una nova adscripció.

Article 31. Adscripció de béns demaniales a organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat

1. Es podran adscriure béns i drets demaniales a organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat, quan siguin necessaris per al compliment directe dels seus fins.

2. L'adscripció transferix facultats d'ús, gestió, administració, defensa, conservació i millora a l'organisme, sense canvi de titularitat o de la qualificació jurídica dels béns o drets de què es tracte.

3. L'adscripció serà acordada pel departament competent per a l'ús o la prestació del servici públic a què estiga afecte el bé, amb informe previ de la Direcció General de Patrimoni.

4. El departament del qual depenga l'organisme públic que tinga adscrit el bé adoptarà, com a titular de la competència i en exercici de les funcions de tutela, les mesures que estime oportunes per a l'adequada conservació dels béns i l'efectiva aplicació als seus fins.

5. En cas d'utilització conjunta d'un bé, s'aplicarà el que disposa el paràgraf tercer de l'article anterior.

6. Quan els béns i drets adscrits deixen de ser necessaris per al compliment directe dels fins determinants de l'adscripció, revertirà la seua possessió al departament competent per a la gestió i l'exercici de les competències de què es tracte, el qual proposarà la seua desafectació del domini públic a la conselleria competent en matèria de patrimoni, si és procedent, aplicant-se el que disposa l'apartat 4 de l'article anterior.

Article 32. Adscripció de béns patrimonials

1. El titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, a proposta del director general de Patrimoni, podrà adscriure béns patrimonials als departaments i organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat, quan s'estime convenient per a la millor defensa del patrimoni i el compliment dels seus fins. L'adscripció s'efectuarà prèvia tramitació d'un expedient incoat pel director general de Patrimoni a sol·licitud del departament o organisme interessat o per pròpia iniciativa, en el qual es justificarà la seua conveniència.

2. Al departament o organisme a què s'adscriba el bé patrimonial, li'n correspondrà l'administració, conservació, defensa, i millora, així com proposar a la conselleria competent en matèria de patrimoni els actes de disposició sobre estos.

Article 33. Subrogació

La creació, supressió o reforma de departaments i organismes públics de la Generalitat, en virtut de norma legal o reglamentària, no suposa per si sola l'alteració de l'afectació dels béns. No obstant això, el bé o dret s'entendrà adscrit, sense necessitat de declaració expressa, al departament o organisme competent, que se subrogarà en els drets, les facultats i les obligacions sobre els béns.

Article 34. Adscripció a altres administracions

1. La Generalitat podrà adscriure béns afectes a un servici públic a altres administracions públiques a les quals s'atribuïssa la prestació del servici corresponent per encàrrec de gestió o una altra figura admesa en dret.

Si surgieran discrepancias entre los distintos órganos que tuvieran adscrito el bien respecto al ejercicio de las citadas facultades, resolverá el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, a propuesta de la Dirección General de Patrimonio, previa audiencia de los órganos interesados.

4. Cuando al departamento que tuviera adscrito el bien dejara de serle necesario, lo pondrá en conocimiento de la Dirección General de Patrimonio para que ésta disponga sobre dicho bien. El departamento al que figuraba adscrito el inmueble seguirá asumiendo los gastos derivados del mismo hasta el final del ejercicio económico, salvo que antes de finalizar el mismo se produjera una nueva adscripción.

Artículo 31. Adscripción de bienes demaniales a organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat

1. Se podrán adscribir bienes y derechos demaniales a organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat, cuando sean necesarios para el cumplimiento directo de sus fines.

2. La adscripción transfiere facultades de uso, gestión, administración, defensa, conservación y mejora al organismo, sin cambio de titularidad o de la calificación jurídica de los bienes o derechos de que se trate.

3. La adscripción se acordará por el departamento competente para el uso o la prestación del servicio público a que esté afecto el bien, previo informe de la Dirección General de Patrimonio.

4. El departamento del que dependa el organismo público que tenga adscrito el bien adoptará, como titular de la competencia y en ejercicio de las funciones de tutela, las medidas que estime oportunas para la adecuada conservación de los bienes y su efectiva aplicación a sus fines.

5. En caso de utilización conjunta de un bien, se aplicará lo dispuesto en el párrafo tercero del artículo anterior.

6. Cuando los bienes y derechos adscritos dejen de ser necesarios para el cumplimiento directo de los fines determinantes de la adscripción, revertirá su posesión al departamento competente para la gestión y ejercicio de las competencias de que se trate, que propondrá su desafectación del dominio público a la conselleria competente en materia de patrimonio, si procediera, aplicándose lo dispuesto en el apartado 4 del artículo anterior.

Artículo 32. Adscripción de bienes patrimoniales

1. El titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, a propuesta del director general de Patrimonio, podrá adscribir bienes patrimoniales a los departamentos y organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat, cuando se estime conveniente para la mejor defensa del patrimonio y el cumplimiento de sus fines. La adscripción se efectuará previa tramitación de un expediente incoado por el director general de Patrimonio a solicitud del departamento u organismo interesado o por propia iniciativa, en el que se justificará su conveniència.

2. Al departamento u organismo a la que se le adscriba el bien patrimonial le corresponderá su administración, conservación, defensa, y mejora, así como proponer a la conselleria competente en materia de patrimonio los actos de disposición sobre los mismos.

Artículo 33. Subrogación

La creación, supresión o reforma de departamentos y organismos públicos de la Generalitat, en virtud de norma legal o reglamentaria, no supone por sí sola la alteración de la afectación de los bienes. No obstante, el bien o derecho se entenderá adscrito, sin necesidad de declaración expresa, al departamento u organismo competente, que se subrogará en los derechos, facultades y obligaciones sobre los bienes.

Artículo 34. Adscripción a otras administraciones

1. La Generalitat podrá adscribir bienes afectos a un servicio público a otras administraciones públicas a las que se atribuya la prestación del correspondiente servicio por encomienda de gestión u otra figura admitida en derecho.

Esta adscripció no comportarà, en cap cas, transmissió de la titularitat demanial, només s'atribuiran les necessàries facultats de gestió i les correlatives obligacions de defensa, manteniment i millora.

2. L'adscripció a altres administracions serà acordada pel departament competent per a l'ús públic o la prestació del servei a què estiga afecte el bé, amb informe previ del director general de Patrimoni.

CAPÍTOL III *Mutacions demanials*

Article 35. Mutacions demanials. Concepte i classes

1. Hi ha mutació demanial en aquells casos en què un bé del domini públic és afectat a un ús o servei públic distint al que estava servint, la qual cosa justifica la seua continuació dins del règim de demanialitat.

2. La mutació demanial pot ser interna, en els supòsits en què no hi ha transferència de titularitat sinó només de destinació i externa, quan hi ha canvi de titularitat del bé.

Article 36. Mutació demanial interna

Els canvis d'afectació dels béns o drets de domini públic de la Generalitat seran aprovats pel conseller de competent en matèria de patrimoni, per pròpia iniciativa o a sol·licitud del departament interessat. La resolució assenyalarà el fi a què es destinen els béns o drets i, en el cas que el canvi d'afectació comporte canvi d'adscripció, el departament a què queden adscrits, així com la data en què este haja d'assumir les competències dominicals a què es refereix l'article 10 d'esta llei.

Article 37. Mutació demanial externa

1. Les administracions territorials de la Comunitat Valenciana podran afectar béns i drets demanials a un ús o servei públic competència de la Generalitat i transmetre-li la seua titularitat quan resulten necessaris per al compliment dels seus fins. L'administració adquirent mantindrà la titularitat del bé mentre continue afectat a l'ús o servei públic que va motivar la mutació i per tant, conserve el seu caràcter demanial. Si el bé o dret no és destinat a l'ús o servei públic o deixa de destinar-se posteriorment, revertirà a l'administració transmetent, integrant-se en el seu patrimoni amb totes les seues pertinences i accessions.

2. Correspon al titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni l'aprovació, a proposta del departament interessat, de les mutacions demanials externes a favor d'una altra administració i l'acceptació de les efectuades a favor de la Generalitat per altres administracions.

CAPÍTOL IV *Tramitació de procediments d'afectació, adscripció i mutació demanial i resolució de discrepàncies*

Article 38. Tramitació i discrepàncies en afectacions o adscripcions

1. En la tramitació de procediments d'afectació, adscripció, desafectació, desadscripció o mutació demanial d'un bé o dret iniciats pel director general de Patrimoni se sol·licitarà informe als departaments o organismes afectats, que haurà d'emetre's en el termini de deu dies.

2. Quan els departaments i organismes públics discrepen entre si o amb la Direcció General de Patrimoni sobre l'afectació, desafectació, adscripció, desadscripció o mutació demanial d'un bé o dret, la resolució corresponent serà competència del Govern Valencià, a proposta de la conselleria competent en matèria de patrimoni, amb informe previ dels departaments afectats o als que estiguen adscrits els organismes públics interessats.

Esta adscripció no comportarà, en ningún caso, transmisión de la titularidad demanial, atribuyendo solo las necesarias facultades de gestión y las correlativas obligaciones de defensa, mantenimiento y mejora.

2. La adscripció a otras administraciones se acordará por el departamento competente para el uso público o la prestación del servicio al que esté afecto el bien, previo informe del director general de Patrimonio.

CAPÍTULO III *Mutaciones demaniales*

Artículo 35. Mutaciones demaniales. Concepto y clases

1. Existe mutación demanial en aquellos casos en los que un bien del dominio público es afectado a un uso o servicio público distinto al que venía sirviendo, lo que justifica su continuación dentro del régimen de demanialidad.

2. La mutación demanial puede ser interna, en los supuestos en los que no hay transferencia de titularidad sino solo de destino y externa, cuando existe cambio de titularidad del bien.

Artículo 36. Mutación demanial interna

Los cambios de afectación de los bienes o derechos de dominio público de la Generalitat se aprobarán por el conseller competente en materia de patrimonio, por propia iniciativa o a solicitud del departamento interesado. La resolución señalará el fin al que se destinen los bienes o derechos y, en el caso de que el cambio de afectación comporte cambio de adscripción, el departamento al que queden adscritos, así como la fecha en la que éste deba asumir las competencias dominicales a que se refiere el artículo 10 de esta ley.

Artículo 37. Mutación demanial externa

1. Las administraciones territoriales de la Comunidad Valenciana podrán afectar bienes y derechos demaniales a un uso o servicio público competencia de la Generalitat y transmitirle la titularidad de los mismos cuando resulten necesarios para el cumplimiento de sus fines. La administración adquirente mantendrá la titularidad del bien mientras continúe afectado al uso o servicio público que motivó la mutación y por tanto, conserve su carácter demanial. Si el bien o derecho no fuera destinado al uso o servicio público o dejara de destinarse posteriormente, revertirá a la administración transmittente, integrándose en su patrimonio con todas sus pertenencias y accesiones.

2. Corresponde al titular de la conselleria competente en materia de patrimonio la aprobación, a propuesta del departamento interesado, de las mutaciones demaniales externas a favor de otra administración y la aceptación de las efectuadas a favor de la Generalitat por otras administraciones.

CAPÍTULO IV *Tramitación de procedimientos de afectación, adscripción y mutación demanial y resolución de discrepancias*

Artículo 38. Tramitación y discrepancias en afectaciones o adscripciones

1. En la tramitación de procedimientos de afectación, adscripción, desafectación, desadscripción o mutación demanial de un bien o derecho iniciados por el director general de Patrimonio se solicitará informe a los departamentos u organismos afectados, que deberá emitirse en el plazo de diez días.

2. Cuando los departamentos y organismos públicos discrepen entre sí o con la Dirección General de Patrimonio acerca de la afectación, adscripción, desafectación, desadscripción o mutación demanial de un bien o derecho, la resolución correspondiente será competencia del Gobierno Valenciano, a propuesta de la conselleria competente en materia de patrimonio, previo informe de los departamentos afectados o a los que estén adscritos los organismos públicos interesados.

TÍTOL IV Adquisició de béns i drets

CAPÍTOL I Adquisició de béns i drets demaniais i patrimonials

Secció 1ª Formes d'adquisició de béns i drets

Article 39. Formes d'adquisició

1. La Generalitat podrà adquirir béns i drets per qualsevol títol jurídic, oneros o lucratiu, de dret públic o privat, i en particular:

- a) Per atribució de la llei.
- b) A títol oneros, amb exercici o no de la facultat d'expropiació.
- c) Per herència, llegat o donació.
- d) Per cessió administrativa
- e) Per usucapió, accésio o ocupació.
- f) Per mitjà dels traspessos corresponents com a conseqüència de la transferència de competències, encàrrec o delegació de funcions o servicis, efectuats per altres administracions.
- g) En virtut d'actuacions urbanístiques.
- h) Per qualsevol altre mode legítim conforme a l'ordenament jurídic.

2. Els béns i drets adquirits s'integraran en el domini públic o privat de la Generalitat de conformitat amb el que disposa la present llei.

Secció 2ª Adquisició a títol oneros

Article 40. Adquisició a títol oneros de béns immobles i drets immobiliaris

1. L'adquisició a títol oneros de béns immobles i drets sobre estos que la Generalitat necessite per al compliment dels seus fins, excepte en el cas d'expropiació forçosa, serà acordada pel titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, a proposta del departament interessat, que haurà de justificar la conveniència de l'adquisició.

2. Les adquisicions de béns immobles i drets reals es realitzaran, amb caràcter general, per mitjà de concurs públic en la forma que reglamentàriament es determine, i per mitjà d'adquisició directa, quan es done algun dels supòsits prevists en esta llei.

3. En tot cas, l'adquisició de béns immobles i drets reals requerirà la valoració pericial corresponent.

4. En el concurs, l'adjudicació recaurà en el licitador que, en el seu conjunt, faça la proposició més avantatjosa, tenint en compte les condicions que s'hagen establert en els plecs i sense perjudici del dret de l'administració de declarar-lo desert.

5. El titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni podrà exceptuar el concurs i autoritzar excepcionalment l'adquisició directa de béns immobles i drets reals, a proposta del departament interessat i amb informe previ de la Direcció General de Patrimoni, quan hi concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan siga declarat desert un concurs
- b) Reconeguda urgència de l'adquisició a efectuar
- c) Escassetat de l'oferta del mercat immobiliari de la localitat o entorn on estiguen situats els béns.
- d) Peculiaritat del servici o necessitat que haja de ser satisfeta.
- e) Singularitat del bé o dret que es pretén adquirir, especialment en el supòsit de béns inclosos o susceptibles d'inclusió en l'Inventari de Patrimoni Cultural Valencià.
- f) Preu del bé o dret inferior a 100.000 euros.
- g) Que confronte amb un immoble propietat de la Generalitat o sobre el qual este algun dret.
- h) Quan el propietari del bé o dret a adquirir siga una altra administració pública o, en general, qualsevol persona jurídica de dret públic o privat pertanyent al sector públic.

TÍTULO IV Adquisición de bienes y derechos

CAPÍTULO I Adquisición de bienes y derechos demaniales y patrimoniales

Sección 1ª. Formas de adquisición de bienes y derechos.

Artículo 39. Formas de adquisición

1. La Generalitat podrá adquirir bienes y derechos por cualquier título jurídico, oneroso o lucrativo, de derecho público o privado, y en particular:

- a) Por atribución de la ley.
- b) A título oneroso, con ejercicio o no de la facultad de expropiación.
- c) Por herencia, legado o donación.
- d) Por cesión administrativa
- e) Por usucapión, accesión u ocupación.
- f) Mediante los correspondientes traspasos como consecuencia de la transferencia de competencias, encomienda o delegación de funciones o servicios, efectuados por otras administraciones.
- g) En virtud de actuaciones urbanísticas.
- h) Por cualquier otro modo legítimo conforme al ordenamiento jurídico.

2. Los bienes y derechos adquiridos se integrarán en el dominio público o privado de la Generalitat de conformidad con lo dispuesto en la presente ley.

Sección 2ª Adquisición a título oneroso.

Artículo 40. Adquisición a título oneroso de bienes inmuebles y derechos inmobiliarios

1. La adquisición a título oneroso de bienes inmuebles y derechos sobre los mismos que la Generalitat precise para el cumplimiento de sus fines, salvo en el caso de expropiación forzosa, será acordado por el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, a propuesta del departamento interesado, que deberá justificar la conveniencia de la adquisición.

2. Las adquisiciones de bienes inmuebles y derechos reales se realizarán, con carácter general, mediante concurso público en la forma que reglamentariamente se determine, y mediante adquisición directa, cuando se dé alguno de los supuestos previstos en esta ley.

3. En todo caso, la adquisición de bienes inmuebles y derechos reales requerirá la correspondiente valoración pericial.

4. En el concurso, la adjudicación recaerá en el licitador que, en su conjunto, haga la proposición más ventajosa, teniendo en cuenta las condiciones que se hayan establecido en los pliegos y sin perjuicio del derecho de la administración de declararlo desierto.

5. El titular de la conselleria competente en materia de patrimonio podrá exceptuar el concurso y autorizar excepcionalmente la adquisición directa de bienes inmuebles y derechos reales, a propuesta del departamento interesado y previo informe de la Dirección General de Patrimonio, cuando concorra alguna de las siguientes circunstancias:

- a) Cuando fuese declarado desierto un concurso.
- b) Reconocida urgencia de la adquisición a efectuar.
- c) Escasez de la oferta del mercado inmobiliario de la localidad o entorno donde estén situados los bienes.
- d) Peculiaridad del servicio o necesidad que deba ser satisfecha.
- e) Singularidad del bien o derecho que se pretende adquirir, especialmente en el supuesto de bienes incluidos o susceptibles de inclusión en el Inventario de Patrimonio Cultural Valenciano.
- f) Precio del bien o derecho inferior a 100.000 euros.
- g) Colindancia con un inmueble propiedad de la Generalitat o sobre el que ésta ostente algún derecho.
- h) Cuando el propietario del bien o derecho a adquirir sea otra administración pública o, en general, cualquier persona jurídica de derecho público o privado perteneciente al sector público.

i) En els casos en què la Generalitat tinga un dret d'adquisició preferent.

A la proposta del departament interessat s'adjuntarà un informe justificatiu de la concurrència de les circumstàncies que motiven l'adquisició directa i s'acreditarà que s'ha consultat, sempre que això siga possible, un mínim de tres ofertes.

6. En l'adquisició d'immobles a títol oneros la Generalitat podrà diferir el pagament fins a quatre anualitats successives, dins de les limitacions percentuals contingudes en la Llei d'Hisenda Pública Valenciana, amb informe previ favorable dels òrgans directius competents en matèria de patrimoni i Pressupostos. El Govern Valencià, a proposta del conseller competent en matèria d'Economia i Hisenda, podrà modificar el nombre d'anualitats i percentatges en els casos especialment justificats, a petició del departament corresponent i amb els informes previs que s'estimen oportuns.

7. Es donarà compte al Govern Valencià de totes les adquisicions a què es referix l'apartat anterior així com totes les altres l'import de les quals siga superior a 3.000.000 d'euros.

Article 41. Adquisició a títol oneros de béns mobles

L'adquisició a títol oneros de béns mobles se sotmetrà a la legislació de contractes de les administracions públiques, la contractació correspondrà al departament que els haja d'utilitzar. En qualsevol cas, l'òrgan competent podrà acordar l'adquisició centralitzada de determinats béns d'esta naturalesa.

wArticle 42. Adquisició per expropiació

1. L'adquisició de béns i drets per expropiació forçosa es regix per la seua normativa específica.

2. La tramitació de l'expropiació correspon al departament competent per raó de la matèria, que haurà de donar-ne compte a la conselleria competent en matèria de patrimoni, i trametrà les actes de pagament i ocupació inscrites, si és el cas, en el Registre de la Propietat i tota aquella documentació que es determine per a la seua incorporació a l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

3. Si en el projecte d'expropiació incoat per un departament apareixen béns o drets adscrits a un altre departament o a un organisme públic vinculat o dependent de la Generalitat, es tramitarà la mutació demanial, de conformitat amb el que disposa l'article 36 d'esta llei.

Si apareixen béns demanials d'una altra administració, es tramitarà la mutació demanial externa.

Secció 3ª Adquisició a títol gratuït

Article 43. Herències, llegats i donacions

1. La competència per a l'acceptació d'herències, llegats i donacions a favor de la Generalitat correspon a la conselleria competent en matèria de patrimoni quan comprenga béns immobles o títols valors, encara que el testador o donant haja assenyalat un altre òrgan de la Generalitat, sense perjudici que en l'adscripció es tinga en compte la dita voluntat. En el cas que comprenga únicament altres béns mobles, l'acceptació serà acordada pel departament o organisme a què es destinen.

No es podrà renunciar a herències, llegats o donacions si no és per acord del Govern Valencià, amb expedient previ que demostre l'existència de causa justificada.

2. Si l'adquisició duu annexa alguna condició o càrrega, només podran acceptar-se els béns amb expedient previ on s'acredite que el valor global de les càrregues i gravàmens no excedeixen del valor d'allò que s'adquirix. No es considerarà gravamen, a estos efectes, les inversions que haja de realitzar la Generalitat per a destinar l'immoble a l'ús general o a un servici públic de la seua competència.

3. En cas de successió intestada, i a falta de persones amb dret a heretar, segons la llei, els béns s'integraran en el Patrimoni de la Generalitat quan el causant tinga la condició jurídica de valencià. El procediment administratiu aplicable serà el que reglamentàriament es determine.

i) En los casos en que la Generalitat ostente un derecho de adquisición preferente.

A la propuesta del departamento interesado se acompañará un informe justificativo de la concurrencia de las circunstancias que motivan la adquisición directa y se acreditará que se ha consultado, siempre que ello sea posible, un mínimo de tres ofertas.

6. En la adquisición de inmuebles a título oneroso la Generalitat podrá diferir el pago hasta en cuatro anualidades sucesivas, dentro de las limitaciones porcentuales contenidas en la Ley de Hacienda Pública Valenciana, previo informe favorable los órganos directivos competentes en materia de patrimonio y presupuestos. El Gobierno Valenciano, a propuesta del conseller competente en materia de economía y hacienda, podrá modificar el número de anualidades y porcentajes en los casos especialmente justificados, a petición del correspondiente departamento y previos los informes que se estimen oportunos.

7. Se dará cuenta al Gobierno Valenciano de todas las adquisiciones a las que se refiere el apartado anterior así como todas las demás cuyo importe sea superior a 3.000.000 de euros.

Artículo 41. Adquisición a título oneroso de bienes muebles

La adquisición a título oneroso de bienes muebles se someterá a la legislación de contratos de la administraciones públicas, correspondiendo la contratación al departamento que los haya de utilizar. En cualquier caso, el órgano competente podrá acordar la adquisición centralizada de determinados bienes de esta naturaleza.

Artículo 42. Adquisición por expropiación

1. La adquisición de bienes y derechos por expropiación forzosa se rige por su normativa específica.

2. La tramitación de la expropiación corresponde al departamento competente por razón de la materia, que deberá dar cuenta de la misma a la conselleria competente en materia de patrimonio, remitiendo las actas de pago y ocupación inscrites, en su caso, en el Registro de la Propiedad y cuanta otra documentación se determine para su incorporación en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

3. Si en el proyecto de expropiación incoado por un departamento aparecen bienes o derechos adscritos a otro departamento o a un organismo público vinculado o dependiente de la Generalitat, se tramitará la mutación demanial, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 36 de esta ley.

Si aparecieren bienes demaniales de otra administración, se tramitará la mutación demanial externa.

Sección 3ª Adquisición a título gratuito.

Artículo 43. Herencias, legados y donaciones

1. La competencia para la aceptación de herencias, legados y donaciones a favor de la Generalitat corresponde a la conselleria competente en materia de patrimonio cuando comprenga bienes inmuebles o títulos valores, aunque el testador o donante haya señalado otro órgano de la Generalitat, sin perjuicio de que en la adscripción se tenga en cuenta dicha voluntad. En el supuesto de que comprenga únicamente otros bienes muebles, la aceptación se acordará por el departamento u organismo a que se destinen.

No se podrá renunciar a herencias, legados o donaciones si no es por acuerdo del Gobierno Valenciano, previo expediente que demuestre la existencia de causa justificada.

2. Si la adquisición llevara aneja alguna condición o carga, sólo podrán aceptarse los bienes previo expediente en el que se acredite que el valor global de las cargas y gravámenes no exceden del valor de lo que se adquiere. No se considerará gravamen, a estos efectos, las inversiones que tenga que realizar la Generalitat para destinar el inmueble al uso general o a un servicio público de su competencia.

3. En caso de sucesión intestada, y a falta de personas con derecho a heredar, según la ley, los bienes se integrarán en el patrimonio de la Generalitat cuando el causante ostente la condición jurídica de valenciano. El procedimiento administrativo aplicable será el que reglamentariamente se determine.

4. L'acceptació d'herències s'entendrà sempre feta a benefici d'inventari.

5. L'acceptació d'herències, llegats i donacions a favor de la Generalitat, quan es referisquen a béns integrants en el Patrimoni Cultural Valencià correspon a la conselleria competent en matèria de patrimoni, amb informe previ de la conselleria competent en matèria de Cultura, quan es tracte de béns immobles, i a esta conselleria, quan siguin mobles o béns immaterials.

Article 44. Cessions administratives

1. La Generalitat adquirirà la propietat dels béns i drets patrimonials o demaniales que li cedisquen altres administracions públiques per a destinar-los a un ús públic o a la prestació de servicis públics competència de la Generalitat.

2. Per a la seua validesa la cessió administrativa de béns immobles i drets reals haurà de ser acceptada per la Generalitat. La competència per a l'acceptació correspon al titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni a proposta del departament interessat, i l'acord serà notificat a l'administració cedent i publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. Si no s'estableix una altra cosa, els terminis que si és el cas s'establixen per al compliment de les condicions es computaran des de la data de la publicació de l'acceptació.

3. Si la cessió té per objecte béns mobles serà acceptada pel titular del departament interessat per raó de la matèria, excepte els vehicles, l'acceptació dels quals correspon a la Direcció General de Patrimoni.

Secció 4ª Altres formes d'adquisició

Article 45. Adquisició d'immobles conseqüència de transferències

1. L'adquisició de béns i drets per la Generalitat com a conseqüència de la transferència de l'Estat de funcions i servicis es regirà pel que estableix l'Estatut d'Autonomia i els decrets de transferències.

2. L'adquisició de béns i drets per la Generalitat com a conseqüència de la transferència de competències, encàrrec o delegació de funcions i servicis efectuats per altres administracions es regirà pels acords d'aprovació de la transferència, encàrrec o delegació. Si no s'estableix una altra cosa en els acords d'aprovació de la transferència, encàrrec o delegació, l'immoble revertirà a l'administració transmetent en el moment en què esta torne a assumir les competències transferides o les funcions o servicis la gestió de les quals va ser encomanada o delegada.

Article 46. Adquisició per usucapió, accessió o ocupació

L'adquisició per usucapió, accessió o ocupació s'ajustarà al que estableix la legislació civil.

Article 47. Adjudicació i dació en pagament de béns i drets per mitjà de resolució judicial o administrativa

1. Tota resolució judicial o administrativa, per la qual s'adjudique o cedisca en pagament d'obligacions béns o drets de qualsevol classe a la Generalitat, serà comunicada a la conselleria competent en matèria de patrimoni, i se li trametarà la corresponent interlocutòria, provisió o acord d'adjudicació.

2. La Direcció General de Patrimoni procedirà a la identificació dels béns i drets, la depuració de la seua situació jurídica i la seua valoració, i els inclourà en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat, si és procedent.

Article 48. Adquisició derivada d'actuacions urbanístiques

La Generalitat adquirirà els terrenys dotacionals de cessió obligatòria destinats a la implantació d'un ús o servici públic de la seua competència, així com aquells que li corresponguen com a conseqüència de l'execució de programes per al desenvolupament d'actuacions integrades, de conformitat amb la legislació urbanística.

4. La aceptación de herencias se entenderá siempre hecha a beneficio de inventario.

5. La aceptación de herencias, legados y donaciones a favor de la Generalitat, cuando se refieran a bienes integrantes en el patrimonio cultural valenciano corresponde a la conselleria competente en materia de patrimonio, previo informe de la conselleria competente en materia de cultura, cuando se trate de bienes inmuebles, y a esta conselleria, cuando sean muebles o bienes inmateriales.

Artículo 44. Cesiones administrativas

1. La Generalitat adquirirá la propiedad de los bienes y derechos patrimoniales o demaniales que le cedan otras administraciones públicas para destinarlos a un uso publico o a la prestación de servicios públicos competencia de la Generalitat.

2. Para su validez la cesión administrativa de bienes inmuebles y derechos reales deberá aceptarse por la Generalitat. La competencia para la aceptación corresponde al titular de la conselleria competente en materia de patrimonio a propuesta del departamento interesado, y el acuerdo será notificado a la administración cedente y publicado en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. Si no se establece otra cosa, los plazos que en su caso se establecen para el cumplimiento de las condiciones se computarán desde la fecha de la publicación de la aceptación.

3. Si la cesión tiene por objeto bienes muebles será aceptada por el titular del departamento interesado por razón de la materia, salvo los vehículos, cuya aceptación corresponde a la Dirección General de Patrimonio.

Sección 4ª. Otras formas de adquisición

Artículo 45. Adquisición de inmuebles consecuencia de transferencias

1. La adquisición de bienes y derechos por la Generalitat como consecuencia de la transferencia por el Estado de funciones y servicios se regirá por lo establecido en el Estatuto de Autonomía y los decretos de transferencias.

2. La adquisición de bienes y derechos por la Generalitat como consecuencia de la transferencia de competencias, encomienda o delegación de funciones y servicios efectuados por otras administraciones se regirá por los acuerdos aprobatorios de la transferencia, encomienda o delegación. Si no se establece otra cosa en los acuerdos aprobatorios de la transferencia, encomienda o delegación, el inmueble revertirá a la administración transmitente en el momento en el que ésta vuelva a asumir las competencias transferidas o las funciones o servicios cuya gestión fue encomendada o delegada.

Artículo 46. Adquisición por usucapión, accesión u ocupación

La adquisición por usucapión, accesión u ocupación se ajustará a lo establecido en la legislación civil.

Artículo 47. Adjudicación y dación en pago de bienes y derechos mediante resolución judicial o administrativa

1. Toda resolución judicial o administrativa, por la que se adjudique o ceda en pago de obligaciones bienes o derechos de cualquier clase a la Generalitat, será comunicada a la conselleria competente en materia de patrimonio, remitiéndole el correspondiente auto, providencia o acuerdo de adjudicación.

2. La Dirección General de Patrimonio procederá a la identificación de los bienes y derechos, la depuración de su situación jurídica y su valoración, incluyendo los mismos en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat, si procede.

Artículo 48. Adquisición derivada de actuaciones urbanísticas

La Generalitat adquirirá los terrenos dotacionales de cesión obligatoria destinados a la implantación de un uso o servicio público de su competencia, así como aquellos que le correspondan como consecuencia de la ejecución de programas para el desarrollo de actuaciones integradas, de conformidad con la legislación urbanística.

CAPÍTOL II
Arrendament de béns

Article 49. Arrendaments de béns immobles per la Generalitat

1. La Generalitat pot arrendar els béns immobles que necessite per al compliment dels seus fins. Els arrendaments es concertaran per mitjà de concurs públic, a proposta motivada del departament interessat, el qual elaborarà els plecs de característiques particulars, que s'ajustaran als plecs generals que ha d'aprovar la conselleria competent en matèria de patrimoni.

2. L'òrgan competent per a l'adjudicació podrà exceptuar el concurs i autoritzar la contractació directa, a proposta del departament interessat, quan hi concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan siga declarat desert un concurs.
- b) Urgència reconeguda de l'arrendament a efectuar.
- c) Escassetat de l'oferta del mercat immobiliari de la localitat o entorn on estiguen situats els béns.
- d) Peculiaritat del servici o necessitat que ha de ser satisfeta.
- e) Singularitat del bé que es pretén arrendar.
- f) Quan la renda anual no excedisca de 50.000 euros i el termini contractual obligatori per a la Generalitat siga igual o inferior a dos anys.
- g) Que confronte amb un immoble propietat de la Generalitat o sobre el qual esta té algun dret.
- h) Quan el propietari de l'immoble a arrendar siga una altra administració pública, o, en general qualsevol persona de dret públic o privat pertanyent al sector públic.

A la proposta del departament interessat s'adjuntarà un informe justificat de les circumstàncies que motiven la contractació directa de l'arrendament, i s'acreditarà que s'ha consultat, sempre que això siga possible, un mínim de tres ofertes.

3. La conselleria competent en matèria de patrimoni adscriurà el dret d'arrendament al departament o organisme que haja d'utilitzar l'immoble, al qual correspondrà el compliment de les obligacions que la llei imposa a l'arrendatari, així com l'adopció de totes les mesures que siguen necessàries que per a mantindre el bé en condicions de servir en tot moment al fi a què es destina. Quan l'arrendament s'haja concertat a sol·licitud d'un departament de la Generalitat, la firma del contracte duu implícita l'adscripció del dret d'arrendament al departament corresponent.

4. Correspon a la conselleria competent en matèria de patrimoni disposar la resolució voluntària dels contractes d'arrendament d'immoble a favor de la Generalitat.

A estos efectes, quan al departament o organisme que ocupa l'immoble arrendat deixe de ser-li necessari, ho comunicarà a la conselleria competent en matèria de patrimoni, a fi que esta faça l'ofertament a altres departaments i s'aprove el canvi de destinació de l'immoble arrendat i de la consegüent adscripció, o, si és el cas, es procedisca a la resolució del contracte.

5. El departament o organisme que tinga adscrit l'immoble assumirà les conseqüències econòmiques que puguen derivar de la resolució voluntària del contracte d'arrendament.

Si no s'estima convenient procedir a la resolució del contracte, el departament o organisme a què figurava adscrit l'immoble continuarà assumint les despeses derivades de l'arrendament i les obligacions que la llei imposa a l'arrendatari fins al final de l'exercici econòmic, llevat que abans de finalitzar-hi es produïska una nova adscripció.

Article 50. Competència

1. L'arrendament dels béns immobles correspon al titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, quan la renda anual a abonar excedisca de 50.000 euros, i el termini contractual supere els dos anys obligatoris per a la Generalitat, i al director general de Patrimoni en els altres supòsits, a proposta, en ambdós casos, del departament interessat, que haurà de justificar la seua necessitat.

CAPÍTULO II
Arrendamiento de bienes

Artículo 49. Arrendamientos de bienes inmuebles por la Generalitat Valenciana

1. La Generalitat puede arrendar los bienes inmuebles que precise para el cumplimiento de sus fines. Los arrendamientos se concertarán mediante concurso público, a propuesta motivada del departamento interesado, que elaborará los pliegos de características particulares, que se ajustarán a los pliegos generales que debe aprobar la conselleria competente en materia de patrimonio.

2. El órgano competente para la adjudicación podrá exceptuar el concurso y autorizar la contratación directa, a propuesta del departamento interesado, cuando concorra alguna de las siguientes circunstancias:

- a) Cuando fuese declarado desierto un concurso.
- b) Urgencia reconocida del arrendamiento a efectuar.
- c) Escasez de la oferta del mercado inmobiliario de la localidad o entorno donde estén situados los bienes.
- d)
- e) Singularidad del bien que se pretende arrendar.
- f) Cuando la renta anual no exceda de 50.000 euros y el plazo contractual obligatorio para la Generalitat sea igual o inferior a dos años.
- g) Colindancia con un inmueble propiedad de la Generalitat o sobre el que ésta ostente algún derecho.
- h) Cuando el propietario del inmueble a arrendar sea otra administración pública, o, en general cualquier persona de derecho público o privado perteneciente al sector público.

A la propuesta del departamento interesado se acompañará un informe justificado de las circunstancias que motivan la contratación directa del arrendamiento, y se acreditará que se ha consultado, siempre que ello sea posible, un mínimo de tres ofertas.

3. La conselleria competente en materia de patrimonio adscribirá el derecho arrendaticio al departamento u organismo que haya de utilizar el inmueble, a los que corresponderá el cumplimiento de las obligaciones que la ley impone al arrendatario, así como la adopción de cuantas medidas sean necesarias para mantener el bien en condiciones de servir en todo momento al fin a que se destina. Cuando el arrendamiento se hubiese concertado a solicitud de un departamento de la Generalitat, la firma del contrato lleva implícita la adscripción del derecho arrendaticio al correspondiente departamento.

4. Corresponde a la conselleria competente en materia de patrimonio disponer la resolución voluntaria de los contratos de arrendamiento de inmueble a favor de la Generalitat.

A estos efectos, cuando al departamento u organismo que ocupa el inmueble arrendado deje de serle necesario, lo comunicará a la conselleria competente en materia de patrimonio, a fin de que ésta haga el ofrecimiento a otros departamentos y se apruebe el cambio de destino del inmueble arrendado y de la consiguiente adscripción, o, en su caso, se proceda a la resolución del contrato.

5. El departamento u organismo que tuviera adscrito el inmueble asumirá las consecuencias económicas que pudieran derivar de la resolución voluntaria del contrato de arrendamiento.

Si no se estimara conveniente proceder a la resolución del contrato, el departamento u organismo al que figuraba adscrito el inmueble seguirá asumiendo los gastos derivados del arrendamiento y las obligaciones que la ley impone al arrendatario hasta el final del ejercicio económico, salvo que antes de finalizar el mismo se produzca una nueva adscripción.

Artículo 50. Competencia

1. El arrendamiento de los bienes inmuebles corresponde al titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, cuando la renta anual a abonar exceda de 50.000 euros, y el plazo contractual supere los dos años obligatorios para la Generalitat, y al director general de Patrimonio en los demás supuestos, a propuesta, en ambos casos, del departamento interesado, que deberá justificar su necesidad.

2. Els arrendaments d'espais o locals per a la realització de fires, certàmens, exposicions, proves selectives i altres esdeveniments semblants seran acordats pel titular del departament interessat, quan la seua duració no excedisca de sis mesos improrrogables.

3. En els contractes d'arrendament amb opció de compra, arrendaments financers i la resta de contractes mixtos d'arrendament i adquisició de béns immobles correspon al titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, que donarà compte al Govern Valencià de l'acte dictat.

Article 51. Arrendament de béns mobles

Els arrendaments amb opció o sense de compra i els arrendaments financers de béns mobles se sotmetran a la legislació de contractes de les administracions públiques, i la seua contractació correspondrà al departament interessat.

CAPÍTOL III

Constitució de societats i adquisició a títol onerós d'accions, participacions i valors

Article 52. Constitució i dissolució de societats

1. La constitució o dissolució de societats mercantils el capital de les quals siga majoritària la participació directa o indirecta de la Generalitat, dels organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat i altres ens públics s'autoritzarà per acord del govern valencià, a proposta del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni."

2. L'exercici dels drets de la Generalitat com a soci o partícip en empreses mercantils correspon al titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, que podrà delegar la seua representació en la Junta General amb caràcter especial per a cada Junta, de conformitat amb la legislació mercantil.

3. Els alts càrrecs de la Generalitat elegits per la Junta General, a proposta de la Generalitat per a pertànyer al Consell d'Administració, poden compatibilitzar la seua pertinença a eixe consell amb la d'alt càrrec.

Article 53. Adquisició a títol onerós d'accions, participacions i valors

1. La competència per a l'adquisició de títols representatius del capital social i la resta de valors mobiliaris, ja siga per compra o per subscripció, correspon al Govern Valencià, a proposta del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, oït el departament competent per raó de la matèria.

Si els valors mobiliaris cotitzen en Borsa o altres mercats secundaris organitzats, la seua adquisició es realitzarà a preu de cotització. Si no és així, la seua adquisició es realitzarà amb intervenció de fedatari públic per preu, que no podrà superar el seu valor teòric.

2. El Govern Valencià podrà acordar l'aportació de béns o drets reals, sempre que tinguen la condició de patrimonials, per a la constitució de societats mercantils o com a ampliació del capital social. Amb el mateix fi, la Generalitat podrà acordar l'aportació de concessions demaniales degudament valorades.

3. La Generalitat podrà adscriure directament béns afectes a un servici públic a les empreses mercantils que tinguen per objecte la prestació del servici corresponent, en el capital de les quals siga exclusiva o majoritària la seua participació o la d'un organisme públic vinculat o que en depenga. En queden exceptuats els immobles destinats a oficines o servicis administratius.

Esta adscripció no comportarà, en cap cas, transmissió de la titularitat demanial, s'atribuïxen només les necessàries facultats de gestió, administració i les correlatives obligacions de conservació, manteniment, defensa i millora.

2. Los arrendamientos de espacios o locales para la celebración de ferias, certámenes, exposiciones, pruebas selectivas y otros eventos similares se acordarán por el titular de la departamento interesado, cuando su duración no exceda de seis meses improrrogables.

3. En los contratos de arrendamiento con opción de compra, arrendamientos financieros y demás contratos mixtos de arrendamiento y adquisición de bienes inmuebles corresponden al titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, que dará cuenta al Gobierno Valenciano del acto dictado.

Artículo 51. Arrendamiento de bienes muebles

Los arrendamientos con o sin opción de compra y los arrendamientos financieros de bienes muebles se someterán a la legislación de contratos de las administraciones públicas, correspondiendo su contratación al departamento interesado.

CAPÍTULO III

Constitución de sociedades y adquisición a título oneroso de acciones, participaciones y valores

Artículo 52. Constitución y disolución de sociedades

1. La Constitución o disolución de sociedades mercantiles en cuyo capital sea mayoritaria la participación directa o indirecta de la Generalitat, de los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat y demás entes públicos se autorizará por acuerdo del Gobierno Valenciano, a propuesta del titular de la Conselleria competente en materia de patrimonio."

2. El ejercicio de los derechos de la Generalitat como socio o partícipe en empresas mercantiles corresponde al titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, que podrá delegar su representación en la Junta General con carácter especial para cada junta, de conformidad con la legislación mercantil.

3. Los altos cargos de la Generalitat elegidos por la Junta General, a propuesta de la Generalitat, para pertenecer al Consejo de Administración, pueden compatibilizar su pertenencia a ese consejo con el de alto cargo.

Artículo 53. Adquisición a título oneroso de acciones, participaciones y valores

1. La competencia para la adquisición de títulos representativos del capital social y demás valores mobiliarios, ya sea por compra o por suscripción, corresponde al Gobierno Valenciano, a propuesta del titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, oído el departamento competente por razón de la materia.

Si los valores mobiliarios cotizasen en bolsa u otros mercados secundarios organizados, su adquisición se realizará a precio de cotización. Si no lo fuera, su adquisición se realizará con intervención de fedatario público por precio, que no podrá superar su valor teórico.

2. El Gobierno Valenciano podrá acordar la aportación de bienes o derechos reales, siempre que tengan la condición de patrimoniales, para la constitución de sociedades mercantiles o como ampliación del capital social. Con el mismo fin, la Generalitat podrá acordar la aportación de concesiones demaniales debidamente valoradas.

3. La Generalitat podrá adscribir directamente bienes afectos a un servicio público a las empresas mercantiles que tengan por objeto la prestación del correspondiente servicio, en cuyo capital sea exclusiva o mayoritaria su participación o la de un organismo público vinculado o dependiente de la misma. Quedan exceptuados los inmuebles destinados a oficinas o servicios administrativos.

Esta adscripción no comportará, en ningún caso, transmisión de la titularidad demanial, atribuyéndole sólo las necesarias facultades de gestión, administración y las correlativas obligaciones de conservación, mantenimiento, defensa y mejora.

CAPÍTOL IV

*Adquisició de drets de propietat incorporal**Article 54. Adquisició de drets de propietat intel·lectual o industrial*

1. L'adquisició de drets de propietat intel·lectual i industrial, serà acordada pel departament o organisme públic competent per raó de la matèria, al qual li correspondrà la seua administració i explotació.

2. L'adquisició es comunicarà a la conselleria competent en matèria de patrimoni per a la seua constància en l'Inventari General de Béns i Drets, aportant les dades necessàries per a la seua identificació.

TÍTOL V

Utilització i aprofitament de béns i drets

CAPÍTOL I

*Utilització dels béns de domini públic**Article 55. Destinació dels béns i drets de domini públic*

1. La destinació pròpia dels béns i drets de domini públic és la seua utilització per a l'ús general o per a la prestació d'un servici públic.

2. Sense perjudi del que preveu l'apartat anterior, els béns demaniais poden ser objecte d'altres usos compatibles amb la seua afectació.

Article 56. Utilització dels béns de domini públic

Els béns de domini públic de la Generalitat són susceptibles de les modalitats d'ús i aprofitament següents.

- a) Ús comú, general o especial.
- b) Ús privatiu.

Article 57. Ús comú general

L'ús comú general dels béns de domini públic és el que correspon de la mateixa manera a tots els ciutadans, sense que la utilització per part d'uns excloga la d'altres, i té caràcter gratuït.

No estarà subjecte a llicència, autorització ni concessió i no tindrà altres limitacions que les que deriven de l'ús per les altres persones, el respecte a la naturalesa dels béns i la seua conservació, així com l'obligat sotmetiment a les específiques regles de policia i instruccions dictades per a promoure la seua ordenada utilització.

Article 58. Ús comú especial

1. L'ús comú es considera especial quan, per recaure sobre béns escassos o per la seua intensitat, multiplicitat o perillositat, s'exigisca una especial intervenció de l'administració manifestada en llicència o autorització, que serà, en tot cas, temporal i que mai podrà excloure l'ús comú general.

La dita llicència o autorització meritarà la taxa que pertoque de conformitat amb la legislació de taxes de la Generalitat.

2. Correspondrà al departament o organisme públic vinculat o dependent de la Generalitat que tinga adscrit el bé la regulació del seu ús i l'atorgament de les llicències i autoritzacions, i haurà de comunicar a la conselleria competent en matèria de patrimoni les variacions que es produïsqen en esta matèria, quan alteren les dades consignades en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

Article 59. Ús privatiu

1. És ús privatiu el que suposa una utilització individualitzada dels béns de domini públic, de manera que limita o excloga la seua utilització pels altres.

2. L'ús privatiu de béns demaniais exigeix la prèvia concessió administrativa o autorització d'ocupació temporal, llevat que es done a favor d'organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat o empreses mercantils en el capital de les quals siga

CAPÍTULO IV

*Adquisición de derechos de propiedad incorporal**Artículo 54. Adquisición de derechos de propiedad intelectual o industrial*

1. La adquisición de derechos de propiedad intelectual e industrial, será acordada por el departamento u organismo público competente por razón de la materia, a los que le corresponderá su administración y explotación.

2. La adquisición se comunicará a la conselleria competente en materia de patrimonio para su constancia en el Inventario General de Bienes y Derechos, aportando los datos necesarios para su identificación.

TÍTULO V

Utilización y aprovechamiento de bienes y derechos

CAPÍTULO I

*Utilización de los bienes de dominio público**Artículo 55. Destino de los bienes y derechos de dominio público*

1. El destino propio de los bienes y derechos de dominio público es su utilización para el uso general o para la prestación de un servicio público.

2. Sin perjuicio de lo previsto en el apartado anterior, los bienes demaniais pueden ser objeto de otros usos compatibles con su afectación.

Artículo 56. Utilización de los bienes de dominio público

Los bienes de dominio público de la Generalitat son susceptibles de las siguientes modalidades de uso y aprovechamiento.

- a) Uso común, general o especial.
- b) Uso privativo.

Artículo 57. Uso común general

El uso común general de los bienes de dominio público es el que corresponde por igual a todos los ciudadanos, sin que la utilización por parte de unos excluya la de otros, teniendo un carácter gratuito.

No estará sujeto a licencia, autorización ni concesión y no tendrá otras limitaciones que las que deriven del uso por las demás personas, el respeto a la naturaleza de los bienes y su conservación, así como el obligado sometimiento a las específicas reglas de policia e instrucciones dictadas para promover su ordenada utilización.

Artículo 58. Uso común especial

1. El uso común se considera especial cuando, por recaer sobre bienes escasos o por su intensidad, multiplicitad o peligrosidad, se exija una especial intervención de la administración manifestada en licencia o autorización, que será, en todo caso, temporal y que nunca podrá excluir el uso común general.

Dicha licencia o autorización devengará la tasa que corresponda de conformidad con la legislación de tasas de la Generalitat.

2. Correspondrá al departamento u organismo público vinculado o dependiente de la Generalitat que tenga adscrito el bien la regulación de su uso y el otorgamiento de las licencias y autorizaciones, debiendo comunicar a la conselleria competente en materia de patrimonio las variaciones que se produzcan en esta materia, en cuanto alteren los datos consignados en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

Artículo 59. Uso privativo

1. Es uso privativo el que supone una utilización individualizada de los bienes de dominio público, de modo que limita o excluya su utilización por los demás.

2. El uso privativo de bienes demaniais exige la previa concesión administrativa o autorización de ocupación temporal, salvo que se dé a favor de organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat o empresas mercantiles en cuyo capital sea

exclusiva o majoritària la participació de la Generalitat o fundacions públiques de la Generalitat, que tinguen encarregada la gestió, conservació, explotació o utilització del bé com a suport per a la prestació del servici públic, en este cas procedirà l'adscripció de conformitat amb el que disposen els articles 31 i 53.3 de la present llei.

3. L'autorització d'ocupació temporal i la concessió meritara la taxa que corresponga, de conformitat amb la legislació de taxes de la Generalitat.

Article 60. L'autorització d'ocupació temporal

1. L'ús privatiu dels béns de domini públic requerirà autorització d'ocupació temporal quan no supose la realització d'obres de caràcter permanent o instal·lacions fixes o consistisca en estacionament de materials o instal·lacions de caràcter accessori i no permanent. A estos efectes, no tindran consideració d'obres de caràcter permanent les d'adequació i manteniment de l'immoble per a l'ús a què es destine.

Estes autoritzacions seran atorgades pel departament o organisme a què estiguen adscrits els béns de què es tracte, que fixarà les seues condicions, amb informe previ favorable de la Direcció General de Patrimoni, i la seua duració, incloses les pròrrogues, no podrà excedir de deu anys, llevat que les lleis especials n'assenyalen una altra menor.

2. Les autoritzacions d'ocupació temporal s'entendran sempre atorgades a títol de precari i seran revocables en tot moment per causa d'interés públic. Així mateix, quedarán sense efecte si l'autoritzat incomplix les condicions a què estiguen sotmeses, i, si és procedent, haurà d'indemnitzar l'administració pels danys i detrimsents sofrits en els béns.

Article 61. Procediment

1. Les autoritzacions d'ocupació temporal s'atorgaran prèvia licitació, de conformitat amb els principis de publicitat i concurrència, per mitjà del procediment que reglamentàriament es determine.

2. Podran, no obstant això, adjudicar-se directament quan hi concórreguen algun dels supòsits següents:

a) Quan el peticionari siga una administració pública, una entitat de dret públic, o una entitat sense ànim de lucre, i els fins a què serà destinat siguen d'utilitat pública o interés social. En estos casos podrà tindre caràcter gratuït, sempre que l'activitat que s'haja de realitzar en l'immoble no tinga contingut econòmic.

b) Quan la seua durada no excedisca d'un any i no siga prorrogable.

c) Quan hi haja raons de reconeguda urgència o raons d'interés públic, degudament acreditades.

3. En el supòsit establert en la lletra b) de l'apartat anterior es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* la resolució de l'inici del procediment i s'acreditarà en l'expedient que s'han consultat les ofertes presentades.

4. Les autoritzacions atorgades i les seues incidències seran comunicades a la conselleria competent en matèria de patrimoni per a la seua constància en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

Article 62. Les concessions

1. L'ús privatiu dels béns de domini públic s'autoritzarà per concessió quan requerisca la realització d'obres de caràcter permanent i fix.

2. Les concessions de domini públic es regiran per les lleis especials aplicables i, en allò no previst en estes, pel que disposa la vigent llei i les seues disposicions de desenvolupament.

3. Els concessionaris de domini públic hauran de tindre plena capacitat d'obrar i no estar sotmesos a cap de les prohibicions per a contractar establides en la legislació de contractes de les administracions públiques.

exclusiva o mayoritaria la participación de la Generalitat o fundaciones públicas de la Generalitat, que tengan encomendada la gestión, conservación, explotación o utilización del bien como soporte para la prestación del servicio público, en cuyo caso procederá la adscripción de conformidad con lo dispuesto en los artículos 31 y 53.3 de la presente ley.

3. La autorización de ocupación temporal y la concesión devenará la tasa que corresponda, de conformidad con la legislación de tasas de la Generalitat.

Artículo 60. La autorización de ocupación temporal

1. El uso privativo de los bienes de dominio público requerirá autorización de ocupación temporal cuando no suponga la realización de obras de carácter permanente o instalaciones fijas o consista en estacionamiento de materiales o instalaciones de carácter accesorio y no permanente. A estos efectos, no tendrán consideración de obras de carácter permanente las de adecuación y mantenimiento del inmueble para el uso al que se destine.

Estas autorizaciones serán otorgadas por el departamento u organismo a los que estén adscritos los bienes de que se trate, que fijará sus condiciones, previo informe favorable de la Dirección General de Patrimonio, y su duración incluidas sus prórrogas, no podrá exceder de diez años, salvo que las leyes especiales señalen otro menor.

2. Las autorizaciones de ocupación temporal se entenderán siempre otorgados a título de precario, siendo revocables en todo momento por causa de interés público. Así mismo, quedarán sin efecto si el autorizado incumpliera las condiciones a que estuvieran sometidas, debiendo, en su caso, indemnizar a la administración por los daños y detrimentos sufridos en los bienes.

Artículo 61. Procedimiento

1. Las autorizaciones de ocupación temporal se otorgarán previa licitación, de conformidad con los principios de publicidad y concurrencia, mediante el procedimiento que reglamentariamente se determine.

2. Podrán, sin embargo, adjudicarse directamente cuando concurren alguno de los siguientes supuestos:

a) Cuando el peticionario sea una administración pública, una entidad de derecho público, o una entidad sin ánimo de lucro, y los fines a que vaya a ser destinado sean de utilidad pública o interés social. En estos casos podrá tener carácter gratuito, siempre que la actividad a desarrollar en el inmueble no tenga contenido económico.

b) Cuando su duración no exceda de un año y no sea prorrogable.

c) Cuando medien razones de reconocida urgencia o razones de interés público, debidamente acreditadas.

3. En el supuesto establecido en la letra b) del apartado anterior se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* la resolución de inicio del procedimiento y se acreditará en el expediente que se han consultado las ofertas presentadas.

4. Las autorizaciones otorgadas y sus incidencias serán comunicadas a la conselleria competente en materia de patrimonio para su constancia en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

Artículo 62. Las concesiones

1. El uso privativo de los bienes de dominio público se autorizará por concesión cuando requiera la realización de obras de carácter permanente y fijo.

2. Las concesiones de dominio público se regirán por las leyes especiales aplicables y, en lo no previsto en las mismas, por lo dispuesto en la vigente ley y sus disposiciones de desarrollo.

3. Los concesionarios de dominio público deberán ostentar plena capacidad de obrar y no estar incurso en ninguna de las prohibiciones para contratar establecidos en la legislación de contratos de las administraciones públicas.

Article 63. Competència per a atorgar concessions

La competència per a l'atorgament de concessions correspondrà al departament o organisme públic vinculat o dependent de la Generalitat que tinga adscrit el bé de què es tracte.

La conselleria competent en matèria de patrimoni haurà d'informar prèviament sobre les condicions que han de regir l'atorgament de la concessió.

Article 64. Principis que regixen les concessions de domini públic

Totes les concessions sobre béns de domini públic estaran subjectes als principis següents:

a) L'atorgament de la concessió es realitzarà deixant fora de perill el dret de propietat i sense perjudici de tercers.

b) La concessió s'atorgarà per a una finalitat concreta, amb determinació del seu objecte i límits, que es determinaran en el títol de concessió.

c) El termini de duració no podrà excedir de cinquanta anys, llevat que les lleis especials n'assenyalen un altre menor. Quan el termini siga menor de cinquanta anys es podran concedir pròrrogues fins al termini mencionat. En cap cas podran atorgar-se concessions per temps indefinit.

d) Les concessions estaran subjectes al pagament del cànon anual que es fixe.

e) Es considerarà sempre implícita la facultat de rescate de la concessió abans del seu venciment, si ho justifiquen les circumstàncies sobrevingudes d'interés públic. En este cas, el concessionari haurà de ser rescabalat dels danys que se li hagen produït.

f) En tot moment l'administració de la Generalitat podrà inspeccionar els béns objecte de la concessió, així com les instal·lacions i construccions.

g) S'exigiran al concessionari les garanties suficients per a assegurar el bon ús de béns i instal·lacions.

Article 65. Condicions de la concessió

El plec que ha de regir la concessió a més de les clàusules que es creen convenientes en cada cas, inclourà les següents:

a) Objecte de les concessions i límits a què s'estenguen.

b) Obres i instal·lacions que haja de fer el concessionari.

c) Termini de la concessió.

d) Deures i drets del concessionari.

e) Obligació del concessionari de mantindre en bon estat la porció del domini públic utilitzat i les obres i instal·lacions que construisca.

f) Cànon que haja de satisfer.

g) Si és procedent, tarifes, a abonar pels usuaris i procediment per a la seua revisió

h) Reversió de les obres i instal·lacions al terme del termini.

i) Obligació del concessionari d'abandonar i deixar lliures i buits, a disposició de l'administració els béns objecte de la concessió, una vegada finalitzada i el reconeixement de la facultat de l'administració d'acordar i executar per sí el llançament.

j) Sancions, per infracció de les obligacions concrets.

k) Garanties provisional i definitiva que hagen de constituir-se.

Article 66. Procediment

1. Les concessions s'adjudicaran per concurs, regint els principis de publicitat i concurrència, conforme al procediment que reglamentàriament es determine.

2. No obstant això, podrà adjudicar-se per contractació directa en els supòsits establits en l'article 61.2 d'esta llei i amb els requisits establits en el paràgraf 3 del dit article. En estos casos la concessió no serà transmissible, i podrà tindre caràcter gratuït, sempre que l'activitat que s'ha de realitzar no tinga contingut econòmic.

3. L'adjudicació de la concessió, així com les seues condicions i incidències serà immediatament comunicada a la conselleria competent en matèria de patrimoni, que procedirà a incloure-la en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

Artículo 63. Competencia para otorgar concesiones

La competencia para el otorgamiento de concesiones corresponderá al departamento u organismo público vinculado o dependiente de la Generalitat que tenga adscrito el bien de que se trate.

La conselleria competente en materia de patrimonio deberá informar previamente sobre las condiciones que han de regir el otorgamiento de la concesión.

Artículo 64. Principios que rigen las concesiones de dominio público

Todas las concesiones sobre bienes de dominio público estarán sujetas a los siguientes principios:

a) El otorgamiento de la concesión se realizará dejando a salvo el derecho de propiedad y sin perjuicio de terceros.

b) La concesión se otorgará para una finalidad concreta, con determinación de su objeto y límites, que se determinarán en el título concesional.

c) El plazo de duración no podrá exceder de cincuenta años, salvo que las leyes especiales señalen otro menor. Cuando el plazo sea menor de cincuenta años se podrán conceder prórrogas hasta el mencionado plazo. En ningún caso podrán otorgarse concesiones por tiempo indefinido.

d) Las concesiones estarán sujetas al pago del canon anual que se fije.

e) Se considerará siempre implícita la facultad de rescate de la concesión antes de su vencimiento, si lo justificaran las circunstancias sobrevenidas de interés público. En este caso, el concesionario habrá de ser resarcido de los daños que se le hayan producido.

f) En todo momento la administración de la Generalitat podrá inspeccionar los bienes objeto de la concesión, así como las instalaciones y construcciones.

g) Se exigirán al concesionario las garantías suficientes para asegurar el buen uso de bienes e instalaciones.

Artículo 65. Condiciones de la concesión

El pliego que ha de regir la concesión además de las cláusulas que se crean convenientes en cada caso, incluirá las siguientes:

a) Objeto de las concesiones y límites a los que se extendieran.

b) Obras e instalaciones que hubiera de hacer el concesionario.

c) Plazo de la concesión.

d) Deberes y derechos del concesionario.

e) Obligación del concesionario de mantener en buen estado la porción del dominio público utilizado y las obras e instalaciones que construyera.

f) Canon que hubiere de satisfacer.

g) En su caso, tarifas, a abonar por los usuarios y procedimiento para su revisión

h) Reversión de las obras e instalaciones al término del plazo.

i) Obligación del concesionario de abandonar y dejar libres y vacíos, a disposición de la administración los bienes objeto de la concesión, una vez finalizada y el reconocimiento de la facultad de la administración de acordar y ejecutar por sí el lanzamiento.

j) Sanciones, por infracción de las obligaciones contraídas.

k) Garantías provisional y definitiva que hubiera de constituirse.

Artículo 66. Procedimiento

1. Las concesiones se adjudicarán por concurso, rigiendo los principios de publicitat y concurrència, conforme al procedimiento que reglamentariamente se determine.

2. Ello no obstante, podrá adjudicarse por contratación directa en los supuestos establecidos en el artículo 61.2 de esta ley y con los requisitos establecidos en el párrafo 3 de dicho artículo. En estos casos la concesión no será transmissible, y podrá tener carácter gratuito, siempre que la actividad a desarrollar no tenga contenido económico.

3. La adjudicación de la concesión, así como sus condiciones e incidencias será inmediatamente comunicada a la conselleria competente en materia de patrimonio, que procederá a incluirla en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

Article 67. Extinció.

1. Les concessions s'extingiran per:

a) Transcurs del termini de concessió, i quan siga procedent, de les seues pròrrogues.

b) La caducitat o la resolució de la concessió, declarades per l'òrgan competent, per incompliment greu de les obligacions del concessionari.

c) Mutu acord de les parts, que només podrà tindre lloc quan no hi concórrega una altra causa de resolució imputable al contractista, i sempre que raons d'interés públic facen innecessari o inconvenient el manteniment del contracte.

d) Rescat, en este cas l'administració podrà recuperar per sí mateixa la plena disposició i ús del bé concedit amb expedient previ on es justifiquen les raons d'interés públic i social que s'invoquen, amb indemnització dels danys i perjudicis causats com a conseqüència de l'extinció anticipada del títol de concessió.

e) Renúncia del concessionari al seu dret.

f) Per desaparició o esgotament de la cosa.

g) Per qualsevol altra causa admesa en dret.

2. Quan revertisquen a l'administració per qualsevol causa d'extinció de la concessió els béns objecte d'esta, ha d'alçar-se acta on es deixe constància del fet de reintegrament de possessió i de l'estat de conservació del bé, que es donarà d'alta en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

Article 68. Gestió indirecta de servici públic

1. Quan per a la prestació en règim de gestió indirecta d'un servici públic de la Generalitat siga necessari l'ús comú especial o l'ús privatiu d'un determinat bé de domini públic d'esta, la concessió o autorització per als dits usos s'entendrà implícita en la del servici públic.

2. De les adjudicacions dels contractes corresponents es donarà compte a la conselleria competent en matèria de patrimoni per a la seua inclusió en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

Article 69. Pèrdua de la condició de demanial

1. Quan els béns de domini públic sobre els quals existisca una concessió o autorització perden eixe caràcter i adquirisquen la condició de patrimonials, es tindran en compte les regles següents:

a) Els titulars de concessions i autoritzacions hauran de ser oïts en l'expedient de desafectació.

b) Els drets i les obligacions dels titulars es mantindran en les mateixes condicions mentre dure el termini concedit.

c) L'òrgan que va adoptar l'acord de concessió o autorització declararà la seua caducitat a mesura que vagen vencent els terminis pels quals s'haja atorgat.

d) Es procedirà de la mateixa forma, sense esperar al venciment dels terminis quan la Generalitat s'haja reservat la facultat de lliure rescat.

2. Podrà acordar-se, per mitjà d'expedient motivat, l'expropiació dels drets, si s'estima que el seu manteniment durant el termini fixat pot perjudicar l'ulterior destinació dels béns o els fera desmerèixer considerablement en cas d'alienació.

Article 70. Adquisició preferent

Sempre que s'acorde l'alienació dels béns als quals es referix l'article anterior, els titulars dels drets vigents sobre ells que resulten de concessions o autoritzacions atorgats quan els béns eren de domini públic tindran la facultat potestativa d'adquirir-los amb preferència a qualsevol altra persona física o jurídica.

Article 71. Cessió i adscripció

En cas de cessió gratuïta o adscripció a organismes públics o a altres administracions públiques de béns immobles sobre els quals hi haja drets derivats de concessions, les entitats que els reben podran recuperar-les, a càrrec dels seus fons propis, en els mateixos termes que la Generalitat.

Artículo 67. Extinción

1. Las concesiones se extinguirán por:

a) Transcurso del plazo concesional, y cuando proceda, de sus prórrogas.

b) La caducidad o la resolución de la concesión, declarados por el órgano competente, por incumplimiento grave de las obligaciones del concesionario.

c) Mutuo acuerdo de las partes, que sólo podrá tener lugar cuando no concorra otra causa de resolución imputable al contratista, y siempre que razones de interés público haga innecesario o inconveniente el mantenimiento del contrato.

d) Rescate, en cuyo caso la administración podrá recuperar por sí misma la plena disposición y uso del bien concedido previo expediente en el que se justifiquen las razones de interés público y social que se invoquen, con indemnización de los daños y perjuicios causados como consecuencia de la extinción anticipada del título concesional.

e) Renuncia del concesionario de su derecho.

f) Por desaparición o agotamiento de la cosa.

g) Por cualquier otra causa admitida en derecho.

2. Cuando reviertan a la administración por cualquier causa de extinción de la concesión los bienes objeto de la misma debe levantarse acta en la que se deje constancia del hecho de reintegro posesorio y del estado de conservación del bien, que causará alta en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

Artículo 68. Gestión indirecta de servicio público

1. Cuando para la prestación en régimen gestión indirecta de un servicio público de la Generalitat sea necesario el uso común especial o el uso privativo de un determinado bien de dominio público de la misma, la concesión o autorización para dichos usos se entenderá implícita en la del servicio público.

2. De las adjudicaciones de los correspondientes contratos se dará cuenta a la conselleria competente en materia de patrimonio para su inclusión en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

Artículo 69. Pérdida de la condición de demanial

1. Cuando los bienes de dominio público sobre los que exista una concesión o autorización pierdan ese carácter y adquieran la condición de patrimoniales, se tendrán en cuenta las siguientes reglas:

a) Los titulares de concesiones y autorizaciones deberán ser oídos en el expediente de desafectación.

b) Los derechos y obligaciones de los titulares se mantendrán en las mismas condiciones mientras dure el plazo concedido.

c) El órgano que adoptó el acuerdo de concesión o autorización declarará la caducidad de aquellas a medida que vayan venciendo los plazos por los que se hubiera otorgado.

d) Se procederá de igual forma, sin esperar al vencimiento de los plazos cuando la Generalitat ejerza la potestad de libre rescate.

2. Podrá acordarse, mediante expediente motivado, la expropiación de los derechos, si se estimase que su mantenimiento durante el plazo fijado puede perjudicar el ulterior destino de los bienes o los hiciera desmerecer considerablemente en caso de enajenación.

Artículo 70. Adquisición preferente

Sempre que se acuerde la enajenación de los bienes a los que se refiere el artículo anterior, los titulares de los derechos vigentes sobre ellos que resulten de concesiones o autorizaciones otorgados cuando los bienes eran de dominio público tendrán la facultad potestativa de adquirirlos con preferencia a cualquier otra persona física o jurídica.

Artículo 71. Cesión y adscripción

En caso de cesión gratuita o adscripción a organismos públicos o a otras administraciones públicas de bienes inmuebles sobre los que existan derechos derivados de concesiones, las entidades que los reciban podrán rescatarlas, con cargo a sus fondos propios, en iguales términos que la Generalitat.

En el supòsit de reversió dels béns a la Generalitat les dites entitats no tindran cap dret al reembors de les quantitats satisfetes per este concepte.

Article 72. Reserva demanial

La Generalitat podrà reservar-se l'ús de béns de domini públic quan hi haja raons d'interés general que així ho justifiquen, o quan ho establisca la legislació especial. La dita reserva haurà d'adoptar-se per acord del Govern Valencià i impedirà l'ús incompatible d'esta per una altra persona.

CAPÍTOL II Utilització del domini privat

Article 73. Obligació d'explotació del domini privat amb criteris de rendibilitat

1. Els béns i drets patrimonials de la Generalitat que interese conservar han de ser administrats i explotats d'acord amb el criteri de màxima rendibilitat.

2. La Generalitat pot valorar motivacions d'índole social, cultural i esportiva, promoció urbanística o foment del turisme o altres anàlogues que facen prevaler la rendibilitat social per damunt de l'econòmica.

3. L'explotació dels béns patrimonials podrà realitzar-se directament per la mateixa administració de la Generalitat o per mitjà d'un organisme públic vinculat o que en depenga, o atorgar-se a particulars per mitjà de contracte.

4. La dita explotació serà acordada per la conselleria competent en matèria de patrimoni o, si és procedent, pel departament o organisme que tinga adscrit el bé, amb informe previ de la conselleria competent en matèria de patrimoni.

5. L'explotació de béns mobles i propietats incorporals correspondrà al departament o a l'organisme que els tinga adscrits.

Article 74. Explotació per mitjà d'organisme públic

1. Si el departament competent acorda que l'explotació del bé siga gestionada per mitjà d'un organisme públic vinculat o dependent de la Generalitat, se subscriurà el document corresponent on consten les condicions tècniques, administratives i, si és el cas, econòmiques, així com el termini de duració de l'explotació.

2. En estos supòsits s'adoptaran totes les mesures que siguen necessàries per al lliurament del bé a l'organisme que haja d'explotar-lo i per a la vigilància del compliment exacte de les condicions imposades.

Article 75. Dels contractes d'explotació de béns immobles patrimonials pels particulars

1. L'arrendament i qualsevol altra forma de cessió d'ús dels béns patrimonials podrà fer-se per mitjà de subhasta pública, concurs o contractació directa.

2. Serà procedent la subhasta quan el preu siga l'únic criteri determinant de l'adjudicació i el concurs quan hagen de valorar-se característiques tècniques, socials, econòmiques o altres anàlogues, que hauran de justificar-se en l'expedient.

3. Podran adjudicar-se directament:

a) En els supòsits en què la subhasta o el concurs queden deserts.

b) Quan la duració de l'arrendament o de la cessió siga inferior o igual a dos anys, sense possibilitat de pròrrogues.

c) Quan hi haja raons de reconeguda urgència, sorgides de necessitats que requerisquen una immediata satisfacció, que hauran de ser degudament justificades en l'expedient.

d) Per raons d'interés públic o d'índole social degudament acreditades.

e) Quan l'explotació es confie a una societat en el capital de la qual participe, directament o indirecta, la Generalitat, de forma majoritària.

En el supuesto de reversión de los bienes a la Generalitat dichas entidades no tendrán derecho alguno al reembolso de las cantidades satisfechas por tal concepto.

Artículo 72. Reserva demanial

La Generalitat podrá reservarse el uso de bienes de dominio público cuando existan razones de interés general que así lo justifiquen, o cuando lo establezca la legislación especial. Dicha reserva deberá adoptarse por acuerdo del Gobierno Valenciano e impedirá el uso incompatible de la misma por otra persona.

CAPÍTULO II Utilización del dominio privado

Artículo 73. Obligación de explotación del dominio privado con criterios de rentabilidad

1. Los bienes y derechos patrimoniales de la Generalitat que interese conservar han de ser administrados y explotados de acuerdo con el criterio de máxima rentabilidad.

2. La Generalitat puede valorar motivaciones de índole social, cultural y deportiva, promoción urbanística o fomento del turismo u otras análogas que hagan prevalecer la rentabilidad social por encima de la económica.

3. La explotación de los bienes patrimoniales podrá realizarse directamente por la propia administración de la Generalitat o por medio de un organismo público vinculado o dependiente de la misma, u otorgarse a particulares mediante contrato.

4. Dicha explotación será acordada por la conselleria competente en materia de patrimonio o, en su caso, por el departamento u organismo que tuviera adscrito el bien, previo informe de la conselleria competente en materia de patrimonio.

5. La explotación de bienes muebles y propiedades incorporales corresponderá al departamento o al organismo que los tenga adscritos.

Artículo 74. Explotación por medio de organismo público

1. Si el departamento competente acordara que la explotación del bien se lleve por medio de un organismo público vinculado o dependiente de la Generalitat, se celebrará el correspondiente convenio de colaboración en el que consten las condiciones técnicas, administrativas y, en su caso, económicas, así como el plazo de duración de la explotación.

2. En tales supuestos se adoptarán cuantas medidas sean necesarias para la entrega del bien al organismo que haya de explotarlo y para la vigilancia del cumplimiento exacto de las condiciones impuestas.

Artículo 75. De los contratos de explotación de bienes inmuebles patrimoniales por los particulares

1. El arrendamiento y cualquier otra forma de cesión de uso de los bienes patrimoniales podrá hacerse mediante subasta pública, concurso o contratación directa.

2. Procederá la subasta cuando el precio sea el único criterio determinante de la adjudicación y el concurso cuando deban valorarse características técnicas, sociales, económicas u otras análogas, que deberán justificarse en el expediente.

3. Podrán adjudicarse directamente:

a) En los supuestos en los que la subasta o el concurso quedaran desiertos.

b) Cuando la duración del arrendamiento o de la cesión fuera inferior o igual a dos años, sin posibilidad de prórrogas.

c) Cuando medien razones de reconocida urgencia, surgidos de necesidades que requieran una inmediata satisfacción, que habrán de ser debidamente justificados en el expediente.

d) Por razones de interés público o de índole social debidamente acreditadas.

e) Cuando la explotación se confie a una sociedad en cuyo capital participe, directa o indirectamente, la Generalitat, de forma mayoritaria.

f) Quan no siga possible promoure la concurrència de l'oferta.

4. En tot cas, les causes que exceptuen la licitació hauran de justificar-se en l'expedient i s'acreditarà que s'han consultat, sempre que això siga possible, un mínim de tres ofertes.

5. En el supòsit de la lletra c) de l'apartat 3, es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* l'acord d'inici del procediment i s'acreditarà en l'expedient que s'han consultat les ofertes presentades.

Article 76. Duració dels contractes d'explotació de béns patrimonials

1. El termini dels contractes d'arrendament o una altra forma de cessió d'ús o explotació no serà superior a deu anys.

2. A petició de l'adjudicatari podrà prorrogar-se el contracte al terme del termini convingut, si els resultats de l'explotació ho aconsellen sense que el termini inicial i les seues pròrrogues puguen superar el límit temporal assenyalat en el paràgraf anterior.

3. La pròrroga ha de sol·licitar-se abans del venciment del termini contractual, i correspon acordar-la a l'òrgan competent, per un temps no superior a la meitat de l'inicial, amb informe previ de la Direcció General de Patrimoni.

4. La subrogació de qualsevol persona natural o jurídica en els drets i obligacions de l'adjudicatari requerirà l'acord del departament que tinga adscrit el bé, amb informe previ de la Direcció General de Patrimoni.

5. El contracte es formalitzarà en document administratiu, llevat que l'adjudicatari sol·licite l'atorgament de document notarial, en este cas seran a costa seua les despeses que se'n deriven.

Article 77. Contraprestació econòmica

La renda o contraprestació econòmica en els contractes d'arrendament, cessió d'ús o explotació o figura jurídica anàloga no serà inferior a la del mercat, amb les adequacions periòdiques que deriven de les fluctuacions del valor dels diners.

Article 78. Efectes i extinció

Els efectes i l'extinció de l'arrendament o de qualsevol forma de cessió d'ús dels béns patrimonials es regiran per les normes de dret privat que li siguen d'aplicació segons la seua naturalesa.

Article 79. Vigilància de la utilització

1. Els departaments competents hauran de comunicar la subscripció dels contractes i les seues incidències a la conselleria competent en matèria de patrimoni per a la seua constància en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

2. El departament competent vigilarà el compliment de les condicions del contracte.

TÍTOL VI Alienació

Article 80. Alienabilitat dels béns de domini privat

1. Els béns i drets que constituïxen el domini privat de la Generalitat quan no siguen necessaris per als seus fins, són alienables amb les limitacions i els requisits establits en esta llei.

2. No es podran gravar els béns patrimonials si no és amb els requisits exigits per a alienar-los.

3. L'alienació d'estos béns i drets s'efectuarà, prèvia tasació pericial, per mitjà de subhasta excepte els suposats excepcionals prevists en la llei. La subhasta versarà sobre un tipus expressat en diners, amb adjudicació al licitador que oferisca el preu més alt, i es tramitarà conforme el procediment que es determine reglamentàriament.

4. Abans d'iniciar els tràmits conduents a l'alienació d'un bé immoble o dret immobiliari, es procedirà a depurar la seua situació física i jurídica, al seu delimitació, si és necessari i a la seua inscripció en el Registre de la Propietat, si no ho està.

f) Cuando no sea posible promover la concurrència de la oferta.

4. En todo caso, las causas que excepcionen la licitación deberán justificarse en el expediente y se acreditará que se han consultado, siempre que ello sea posible, un mínimo de tres ofertas.

5. En el supuesto de la letra c) del apartado 3, se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* el acuerdo de inicio del procedimiento y se acreditará en el expediente que se han consultado las ofertas presentadas.

Artículo 76. Duración de los contratos de explotación de bienes patrimoniales

1. El plazo de los contratos de arrendamiento u otra forma de cesión de uso o explotación no será superior a diez años.

2. A petición del adjudicatario podrá prorrogarse el contrato al término del plazo convenido, si los resultados de la explotación lo aconsejan sin que el plazo inicial y sus prórrogas pueda superar el límite temporal señalado en el párrafo anterior.

3. La prórroga ha de solicitarse antes del vencimiento del plazo contractual, y corresponde acordarlo al órgano competente, por un tiempo no superior a la mitad del inicial, previo informe de la Dirección General de Patrimonio.

4. La subrogación de cualquier persona natural o jurídica en los derechos y obligaciones del adjudicatario requerirá el acuerdo del departamento que tuviera adscrito el bien, previo informe de la Dirección General de Patrimonio.

5. El contrato se formalizará en documento administrativo, salvo que el adjudicatario solicite el otorgamiento de documento notarial, en cuyo caso será a su costa los gastos que de ello se deriven.

Artículo 77. Contraprestación económica

La renta o contraprestación económica en los contratos de arrendamiento, cesión de uso o explotación o figura jurídica análoga no será inferior a la del mercado, con las adecuaciones periódicas que deriven de las fluctuaciones del valor del dinero.

Artículo 78. Efectos y extinción

Los efectos y extinción del arrendamiento o de cualquier forma de cesión de uso de los bienes patrimoniales se regirán por las normas de derecho privado que le sean de aplicación según su naturaleza.

Artículo 79. Vigilancia de la utilización

1. Los departamentos competentes deberán comunicar la celebración de los contratos y sus incidencias a la conselleria competente en materia de patrimonio para su constancia en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

2. El departamento competente vigilará el cumplimiento de las condiciones del contrato.

TÍTULO VI Enajenación

Artículo 80. Enajenabilidad de los bienes de dominio privado

1. Los bienes y derechos que constituyen el dominio privado de la Generalitat, cuando no sean necesarios para los fines de ésta, son enajenables con las limitaciones y los requisitos establecidos en esta ley.

2. No se podrán gravar los bienes patrimoniales si no es con los requisitos exigidos para enajenarlos.

3. La enajenación de estos bienes y derechos se efectuará, previa tasación pericial, mediante subasta salvo los supuestos excepcionales previstos en la ley. La subasta versará sobre un tipo expresado en dinero, con adjudicación al licitador que ofrezca el precio más alto, y se tramitará conforme el procedimiento que se determine reglamentariamente.

4. Antes de iniciar los trámites conducentes a la enajenación de un bien inmueble o derecho real, se procederá a depurar su situación física y jurídica, a su deslinde, si fuera necesario y a su inscripción en el Registro de la Propiedad, si no lo estuviera.

5. Excepte el que disposa l'article següent, la subhasta només podrà suspendre's per ordre motivada de la conselleria competent en matèria de patrimoni, en la qual es justifiqui la impropedència de la venda.

Article 81. Béns litigiosos

1. No podrà promoure's l'alienació dels béns que es trobaren en litigi, llevat que l'adquirent assumisca expressament el risc del seu resultat. Si el litigi se suscita després d'iniciat el procediment d'alienació, este quedarà provisionalment suspés.

2. El bé es considerarà litigiós des que l'òrgan competent per a l'alienació tinga constància formal de la presentació davant de la jurisdicció que pertoque de l'acció corresponent i del seu contingut. Amb esta finalitat, els Servicis Jurídics de la Generalitat Valenciana hauran de comunicar a la Direcció General de Patrimoni la interposició dels recursos que afecten béns de la Generalitat, indicant el seu objecte. Quan el litigi no es referisca al domini o existència d'un dret, podrà promoure's l'alienació o continuar el procediment d'alienació iniciat tenint en compte el següent:

a) En el cas de venda per subhasta, es farà menció expressa i detallada en el plec de l'objecte, parts i referència del litigi concret que afecta el bé, i haurà de preveure's la plena assumpció, per qui en resulte adjudicatari, dels riscos i conseqüències que es deriven del litigi.

b) En els casos en què legalment siga procedent l'alienació directa, haurà de constar en l'expedient documentació acreditativa suficient que el futur adquirent coneix l'objecte i abast del litigi i assumix contractualment les conseqüències i els riscos que se'n deriven.

3. L'assumpció dels riscos a què es referixen els paràgrafs anteriors figurarà necessàriament en el document públic on es formalitze l'alienació.

Article 82. Alienació a títol oneros de béns immobles i drets immobiliaris

1. Per a alienar béns immobles, constituir drets de superfície o altres drets reals immobiliaris serà requisit necessari la declaració d'alienabilitat acordada pel titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, i l'aprovació de la tasació pericial pel director general de Patrimoni.

2. Serà competent per a acordar l'alienació de béns immobles el titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, si el valor d'aquells, fixat per tasació pericial, no excedix de 3.000.000 d'euros i el Govern Valencià a proposta del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, en els altres casos.

3. De les alienacions de béns immobles el valor dels quals supere els 60.000.000 d'euros es donarà compte a les Corts Valencianes.

4. En casos excepcionals, quan resulte convenient per a la millor administració del patrimoni, podrà el Govern Valencià acordar l'alienació dels immobles a què es referix l'article 5.2 d) d'esta llei, siga quin siga el seu valor i autoritzar la subscripció de contractes d'arrendament o arrendament financers sobre estos quan es considere procedent que temporalment continuen sent utilitzats pels servicis administratius. Els acords mencionats hauran de ser adoptats a proposta del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, amb informe previ dels òrgans directius competents en matèria de patrimoni i Pressupostos. Els acords seran motivats i es publicaran en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.

Article 83. Formes d'alienació de béns immobles i drets immobiliaris

1. L'alienació dels béns immobles i drets immobiliaris es realitzarà per subhasta pública, prèvia tasació pericial.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, podrà utilitzar-se el concurs sempre que el preu no siga l'únic criteri determinant per a l'alienació, i en particular quan el plec de condicions oferisca al

5. Salvo lo dispuesto en el artículo siguiente, la subasta sólo podrá suspenderse por orden motivada de la conselleria competente en materia de patrimonio, en la que se justifique la impropedencia de la venta.

Artículo 81. Bienes litigiosos

1. No podrá promoverse la enajenación de los bienes que se hallaren en litigio, salvo que el adquirente asuma expresamente el riesgo del resultado del mismo. Si el litigio se suscitase después de iniciado el procedimiento de enajenación, éste quedará provisionalmente suspendido.

2. El bien se considerará litigioso desde que el órgano competente para la enajenación tenga constancia formal de la presentación ante la jurisdicción que proceda de la acción correspondiente y de su contenido. A tal fin, los Servicios Jurídicos de la Generalitat Valenciana deberán comunicar a la Dirección General de Patrimonio la interposición de los recursos que afecten a bienes de la Generalitat, indicando su objeto. Cuando el litigio no se refiera al dominio o existencia de un derecho real, podrá promoverse la enajenación o continuar el procedimiento de enajenación iniciado teniendo en cuenta lo siguiente:

a) En el caso de venta por subasta, se hará menció expresa y detallada en el pliego del objeto, partes y referencia del litigio concreto que afecta al bien, y deberá preverse la plena asunción, por quien resulte adjudicatario, de los riesgos y consecuencias que se deriven del litigio.

b) En los casos en que legalmente proceda la enajenación directa, deberá constar en el expediente documentación acreditativa suficiente de que el futuro adquirente conoce el objeto y alcance del litigio y asume contractualmente las consecuencias y riesgos derivados del mismo.

3. La asunción de los riesgos a que se refieren los párrafos anteriores figurará necesariamente en el documento público en el que se formalice la enajenación.

Artículo 82. Enajenación a título oneroso de bienes inmuebles y derechos inmobiliarios

1. Para enajenar bienes inmuebles, constituir derechos de superficie u otros derechos reales inmobiliarios será requisito necesario la declaración de enajenabilidad acordada por el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, y la aprobación de la tasación pericial por el director general de Patrimonio.

2. Será competente para acordar la enajenación de bienes inmuebles el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, si el valor de aquellos, fijado por tasación pericial, no excede de 3.000.000 de euros y el Gobierno Valenciano a propuesta del titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, en los demás casos.

3. De las enajenaciones de bienes inmuebles cuyo valor supere los 60.000.000 de euros se dará cuenta a las Corts Valencianes.

4. En casos excepcionales, cuando resulte conveniente para la mejor administración del patrimonio, podrá el Gobierno Valenciano acordar la enajenación de los inmuebles a los que se refiere el artículo 5.2.d) de esta ley, cualquiera que sea su valor y autorizar la celebración de contratos de arrendamiento o arrendamiento financieros sobre los mismos cuando se considere procedente que temporalmente sigan siendo utilizados por los servicios administrativos. Los citados acuerdos deberán ser adoptados a propuesta del titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, previo informe de los órganos directivos competentes en materia de patrimonio y presupuestos. Los acuerdos serán motivados y se publicarán en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.

Artículo 83. Formas de enajenación de bienes inmuebles y derechos inmobiliarios

1. La enajenación de los bienes inmuebles y derechos reales se realizará por subasta pública, previa tasación pericial.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado anterior, podrá utilizarse el concurso siempre que el precio no sea el único criterio determinante para la enajenación, y en particular cuando el pliego

licitador la possibilitat d'abonar en espècie part del preu del bé o quan el bé objecte de l'alienació es destine al compliment per l'adjudicatari de fins d'interès general.

3. Així mateix, l'òrgan competent podrà acordar l'alienació directa quan es done algun dels supòsits següents:

- a) Quan la subhasta o concurs queden deserts.
- b) Quan el valor del bé o dret siga inferior a 100.000 euros.
- c) Quan hi hagen drets d'adquisició preferent a favor de tercers.

d) Quan l'adquirent siga una altra administració pública, una entitat de dret públic, organisme públic o societat mercantil de capital sencerament o majoritàriament públic, o una entitat sense ànim de lucre i el bé siga destinat a fins d'utilitat pública o interès social.

4. La causa que exceptue la licitació haurà de justificar-se en l'expedient i s'acreditarà que s'ha consultat, sempre que això siga possible, un mínim de tres ofertes.

Article 84. Alienació de parcel·les inedificables i finques rústiques inexplotables

1. Els propietaris confrontants podran adquirir directament, prèvia tasació pericial, per mitjà de preu o permuta, amb preferència de qualsevol altre sol·licitant, les parcel·les propietat de la Generalitat Valencianes que per la seua reduïda extensió, forma irregular o emplaçament resulten inedificables, conforme al planejament urbanístic, així com les finques rústiques que no arriben a constituir una superfície econòmicament explotable o no siguen susceptibles de prestar utilitat d'acord amb la seua naturalesa.

2. En el cas que siguen diverses les propietats confrontants, en sòl urbà la venda o permuta haurà de fer-se de manera que les parcel·les resultants s'ajusten al criteri més racional d'ordenació del sòl, segons dictamen tècnic, i en sòl rústic, tindrà preferència el propietari de la terra confrontant de menor cabuda.

En igualtat de condicions, i si no hi ha acord entre les parts, la venda es realitzarà en favor del confrontant que primer ho sol·licite.

3. En el cas que algun propietari es negue a adquirir la parcel·la o terrenys, la Generalitat podrà optar entre alienar-la per mitjà de subhasta, advertint en el plec el seu caràcter d'inedificable o no explotable, o adquirir per mitjà de qualsevol títol el terreny confrontant per a normalitzar la configuració de les finques conforme al planejament urbanístic o possibilitar la seua explotació.

Article 85. Alienació de béns mobles

1. L'alienació de béns mobles, quan no siguen necessaris per a l'exercici de les funcions públiques, serà acordada pel titular del departament a què estiguen adscrits, prèvia tasació pericial, per mitjà de subhasta pública.

2. Podrà acordar-se l'alienació directa quan el valor dels béns siga inferior a 30.000 euros, i es tracte de béns obsolets o deteriorats per l'ús o quan la subhasta quede deserta. En tot cas, haurà d'acreditar-se en l'expedient que s'han consultat, sempre que això resulte possible, un mínim de tres ofertes.

3. La valoració dels béns mobles haurà d'efectuar-se pel tècnic designat pel departament alienant.

4. L'acord d'alienació implicarà la baixa en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat i incorporarà, si és procedent, la desafectació dels béns de què es tracte. L'acord mencionat, en el qual constarà la valoració, haurà de comunicar-se a la Direcció General de Patrimoni per a la seua anotació en l'Inventari General de Béns i Drets.

5. Per mitjà de resolució motivada de l'òrgan de contractació competent podran lliurar-se béns mobles usats a compte del preu d'adquisició d'altres nous, o permutar-los per altres. A estes permutes resulta d'aplicació el que disposen els paràgrafs 1, 2, 3 i 4 de l'article 88.

de condiciones ofrezca al licitador la posibilidad de abonar en especie parte del precio del bien o cuando el bien objeto de la enajenación se destine al cumplimiento por el adjudicatario de fines de interés general.

3. Así mismo, el órgano competente podrá acordar la enajenación directa cuando se dé alguno de los siguientes supuestos:

- a) Cuando la subasta o concurso queden desierto.
- b) Cuando el valor del bien o derecho fuera inferior a 100.000 euros.
- c) Cuando existieran derechos de adquisición preferente a favor de terceros.

d) Cuando el adquirente sea otra administración pública, una entidad de derecho público, organismo público o sociedad mercantil de capital entera o mayoritariamente público, o una entidad sin ánimo de lucro y el bien vaya a ser destinado a fines de utilidad pública o interés social.

4. La causa que excepcione la licitación deberá justificarse en el expediente y se acreditará que se ha consultado, siempre que ello sea posible, un mínimo de tres ofertas.

Artículo 84. Enajenación de parcelas inedificables y fincas rústicas inexplotables

1. Los propietarios colindantes podrán adquirir directamente, previa tasación pericial, mediante precio o permuta, con preferencia de cualquier otro solicitante, las parcelas propiedad de la Generalitat que por su reducida extensión, forma irregular o emplazamiento resulten inedificables, conforme al planeamiento urbanístico, así como las fincas rústicas que no lleguen a constituir una superficie económicamente explotable o no sean susceptibles de prestar utilidad acorde con su naturaleza.

2. En el caso de que sean varias las propiedades colindantes, en suelo urbano la venta o permuta deberá hacerse de manera que las parcelas resultantes se ajusten al criterio más racional de ordenación del suelo, según dictamen técnico, y en suelo rústico, tendrá preferencia el dueño de la tierra colindante de menor cabida.

En igualdad de condiciones, y si no mediara acuerdo entre las partes, la venta se realizará en favor del colidante que primero lo solicite.

3. En el caso de que algún propietario se negue a adquirir la parcela o terrenos, la Generalitat podrá optar entre enajenarla mediante subasta, advirtiendo en el pliego su carácter de inedificable o no explotable, o adquirir mediante cualquier título el terreno colindante para normalizar la configuración de las fincas conforme al planeamiento urbanístico o possibilitar su explotación.

Artículo 85. Enajenación de bienes muebles

1. La enajenación de bienes muebles, cuando no sean necesarios para el ejercicio de las funciones públicas, se acordará por el titular del departamento a los que estén adscritos, previa tasación pericial, mediante subasta pública.

2. Podrá acordarse la enajenación directa cuando el valor de los bienes fuera inferior a 30.000 euros, y se trate de bienes obsoletos o deteriorados por el uso o cuando la subasta quede desierta. En todo caso, deberá acreditarse en el expediente que se han consultado, siempre que ello resulte posible, un mínimo de tres ofertas.

3. La valoración de los bienes muebles deberá efectuarse por el técnico designado por el departamento enajenante.

4. El acuerdo de enajenación implicará la baja en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat e incorporará, en su caso, la desafectación de los bienes de que se trate. El citado acuerdo, en el que constará la valoración, deberá comunicarse a la Dirección General de Patrimonio para su anotación en el Inventario General de Bienes y Derechos.

5. Mediante resolución motivada del órgano de contratación competente podrán entregarse bienes muebles usados a cuenta del precio de adquisición de otros nuevos, o permutarlo por otros. A estas permutas resulta de aplicación lo dispuesto en los párrafos 1, 2, 3 y 4 del artículo 88.

6. Quan el bé siga d'aprofitament impossible i amb un valor econòmic nul, d'acord amb la tasació pericial, el departament al qual està adscrit el bé podrà procedir a la seua retirada o destrucció de la manera que resulte més econòmica a l'administració, i ho comunicarà a la Direcció General de Patrimoni.

Article 86. Alienació d'accions, participacions i valors

1. L'alienació dels títols representatius de capital de societats mercantils serà autoritzada pel titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni a proposta del departament o organisme públic interessat si el valor dels títols a alienar no excedix del 10 per 100 del capital social, i no suposa la pèrdua de la seua posició majoritària, directa o indirecta en el capital de la societat mercantil.

No es podran autoritzar dins del mateix any alienacions que en el seu conjunt sobrepassen els límits indicats.

2. L'alienació de títols representatius de capital en quantia superior o que supose pèrdua de la posició majoritària serà acordada pel Govern Valencià, a proposta de la conselleria competent en matèria de patrimoni.

3. L'alienació d'accions, participacions i valors es realitzaran en Borsa o altres mercats secundaris organitzats, si cotitzen en ells. En un altre cas, i prèvia tasació pericial, es realitzarà en pública subhasta, llevat que el Govern Valencià, a proposta del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni acorde la seua alienació directa.

4. El règim establert en l'article anterior s'aplicarà, en tot el que es puga, a l'adquisició, tinença i alienació d'obligacions i títols anàlegs pertanyents a la Generalitat.

Article 87. Alienació de drets de propietat incorporal

L'alienació de drets de propietat intel·lectual o industrial, serà acordada per la conselleria o organisme públic competent per raó de la matèria, per mitjà de subhasta, llevat que el Govern Valencià, a proposta del titular del departament o organisme públic competent acorde justificadament la seua alienació directa. En ambdós casos, haurà d'informar prèviament a la conselleria competent en matèria de patrimoni.

Article 88. Permuta de béns immobles

1. Els béns immobles patrimonials declarats alienables podran ser objecte de permuta per altres, amb tramitació prèvia d'expedient on s'acredite la conveniència als interessos de la Generalitat i sempre que la diferència de valor entre els béns que es tracte de permutar no siga superior al 50 per 100 del que el tinga major.

2. Si s'autoritza la permuta i hi ha diferència de valors entre els béns a permutar, procedirà la seua compensació en metàl·lic.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, per motius d'interés públic degudament acreditats, podrà excloure's la compensació en metàl·lic en les permutes amb altres administracions públiques sempre que la diferència de valor entre els béns i drets permutats no excedisca del 10 per 100 del valor del que el tinga major.

4. La competència per a autoritzar la permuta correspondrà a l'òrgan que siga competent per a l'alienació.

5. Les permutes de terrenys com a conseqüència d'una reparcel·lació es regirà per la legislació urbanística.

6. No podran transmetre's béns de la Generalitat com a pagament de l'execució d'obres de l'administració, excepte en els supòsits prevists en la legislació urbanística.

Article 89. Permuta per cosa futura

1. La Generalitat podrà permutar béns immobles patrimonials a canvi d'altres futurs, sempre que estos últims siguen determinats o susceptibles de determinació sense necessitat de nou conveni entre les parts i conste racionalment que arribaran a tindre existència.

6. Cuando el bien sea de aprovechamiento imposible y con un valor económico nulo, de acuerdo con la tasación pericial, el departamento al cual está adscrito el bien podrá proceder a su retirada o destrucción de la manera que resulte más económica a la administración, comunicándolo a la Dirección General de Patrimonio.

Artículo 86. Enajenación de acciones, participaciones y valores

1. La enajenación de los títulos representativos de capital de sociedades mercantiles se autorizará por el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio a propuesta del departamento u organismo público interesado si el valor de los títulos a enajenar no excede del 10 por 100 del capital social, y no supone la pérdida de su posición mayoritaria, directa o indirecta en el capital de la sociedad mercantil.

No se podrán autorizar dentro del mismo año enajenaciones que en su conjunto rebasen los límites indicados.

2. La enajenación de títulos representativos de capital en cuantía superior o que suponga pérdida de la posición mayoritaria se acordará por el Gobierno Valenciano, a propuesta de la conselleria competente en materia de patrimonio.

3. La enajenación de acciones, participaciones y valores se realizarán en bolsa u otros mercados secundarios organizados, si cotizan en ellos. En otro caso, y previa tasación pericial, se realizará en pública subasta, salvo que el Gobierno Valenciano, a propuesta del titular de la conselleria competente en materia de patrimonio acuerde su enajenación directa.

4. El régimen establecido en el apartado anterior se aplicará, en cuanto sea posible, a la adquisición, tenencia y enajenación de obligaciones y títulos análogos pertenecientes a la Generalitat.

Artículo 87. Enajenación de derechos de propiedad incorporal

La enajenación de derechos de propiedad intelectual o industrial, será acordada por el departamento u organismo público competente por razón de la materia, mediante subasta, salvo que el Gobierno Valenciano, a propuesta del titular de departamento u organismo público competente acuerde justificadamente su enajenación directa. En ambos casos deberá informar previamente la conselleria competente en materia de patrimonio.

Artículo 88. Permuta de bienes inmuebles

1. Los bienes inmuebles patrimoniales declarados enajenables podrán ser objeto de permuta por otros, previa tramitación de expediente en el que se acredite la conveniencia a los intereses de la Generalitat y siempre que la diferencia de valor entre los bienes que se trate de permutar no sea superior al 50 por 100 del que lo tenga mayor.

2. Si se autorizara la permuta y hubiera diferencia de valores entre los bienes a permutar, procederá su compensación en metálico.

3. No obstante lo dispuesto en el apartado anterior, por motivos de interés público debidamente acreditados, podrá excluirse la compensación en metálico en las permutas con otras administraciones públicas siempre que la diferencia de valor entre los bienes y derechos permutados no exceda del 10 por 100 del valor del que lo tenga mayor.

4. La competencia para autorizar la permuta corresponderá al órgano que sea competente para la enajenación.

5. Las permutas de terrenos como consecuencia de una reparcelación se regirá por la legislación urbanística.

6. No podrá transmitirse bienes de la Generalitat como pago de la ejecución de obras de la administración salvo en los supuestos previstos en la legislación urbanística.

Artículo 89. Permuta por cosa futura

1. La Generalitat podrà permutar bienes inmuebles patrimoniales a cambio de otros futuros, siempre que estos últimos sean determinados o susceptibles de determinación sin necesidad de nuevo convenio entre las partes y conste racionalmente que llegarán a tener existencia.

2. Serà necessari en tot cas, que el permutant inscriba en el Registre de la Propietat la declaració d'obra nova en construcció i que preste aval suficient com a garantia de l'operació, sense perjudici que puguen establir-se altres garanties. La cancel·lació de l'aval procedirà quan el bé futur tinga existència real i s'hagen complit les obligacions assumides per les parts.

TÍTOL VII Cessió gratuïta de béns

Article 90. Cessions gratuïtes de propietat de béns immobles patrimonials

1. Per mitjà d'acord del Govern Valencià i a proposta de la conselleria competent en matèria de patrimoni, podrà ser cedida gratuïtament la propietat de béns immobles patrimonials de la Generalitat, l'afectació o cessió dels quals no es jutge previsible, a altres administracions públiques per a fins d'utilitat pública o interès social, a fundacions públiques de la Generalitat, en concepte de dotació fundacional, i a empreses públiques de la Generalitat, per a ser destinats a dotacions públiques o actuacions urbanitzadores previstes pel planejament, que fomenten la industrialització, l'habitatge social o altres fins públics de la seua competència i amb compliment de les condicions establides en l'article 99 de la Llei 6/1994, de la Generalitat, reguladora de l'activitat urbanística.

2. Prèviament a l'aprovació de qualsevol acord de cessió es depurarà físicament i jurídicament la situació de l'immoble de conformitat amb l'article 80 d'esta llei.

3. En l'acord de cessió, s'expressarà el fi a què hagen de destinar-se els béns cedits i les seues condicions.

Si en l'acord de cessió no s'estipula una altra cosa s'entendrà que la implantació de l'ús o servici haurà de realitzar-se en el termini de tres anys i la destinació s'haurà de mantindre durant tot el temps de cessió i que el còmput dels terminis s'iniciarà des de l'acceptació del cessionari, que haurà d'efectuar-se en el termini que a l'efecte s'establisca.

4. Si els béns cedits no es destinen a l'ús previst dins del termini assenyalat en l'acord, o deixen d'estar-ho posteriorment, s'entendrà resolta la cessió i revertiran a la Generalitat amb totes les millores realitzades.

La Generalitat tindrà dret a percebre del cessionari, prèvia tasació pericial, el valor dels detriments que hagen sofert els béns.

5. En l'acord de cessió gratuïta haurà de constar expressament la reversió automàtica a la qual es referix l'apartat anterior. Comprobat que no es destina el bé a l'ús previst, serà suficient acta notarial que constate el fet, que es notificarà a l'interessat amb requeriment de lliurament del bé.

6. Les cessions urbanístiques de caràcter obligatori seran aprovades pel titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, a proposta del departament interessat, i es regiran per la seua legislació específica.

Article 91. Cessions gratuïtes d'ús de béns immobles

1. L'ús dels béns immobles patrimonials de la Generalitat, l'afectació o explotació dels quals no es jutge previsible, podrà ser cedit gratuïtament pel Govern Valencià a favor d'altres administracions públiques, entitats de dret públic, o entitats sense ànim de lucre, per un termini màxim de trenta anys, per a fins d'utilitat pública o interès social, que redunden directament en benefici dels habitants de la Comunitat Valenciana.

2. Són d'aplicació a eixes cessions d'ús les prescripcions contingudes en els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article anterior.

3. Els drets i les obligacions dels cessionaris d'ús es regiran, llevat que s'establisca una altra cosa, per les disposicions del Codi Civil relatives a l'ús i, supletòriament, a l'usdefruit. El cessionari assumirà les despeses derivades de la utilització i manteniment de l'immoble, així com el pagament de l'impost de béns immobles.

2. Será preciso en todo caso, que el permutante inscriba en el Registro de la Propiedad la declaración de obra nueva en construcción y que preste aval suficiente como garantía de la operación, sin perjuicio de que puedan establecerse otras garantías. La cancelación del aval procederá cuando el bien futuro tenga existencia real y se hayan cumplido las obligaciones asumidas por las partes.

TÍTULO VII Cesión gratuita de bienes

Artículo 90. Cesiones gratuitas de propiedad de bienes inmuebles patrimoniales

1. Mediante acuerdo del Gobierno Valenciano y a propuesta de la conselleria competente en materia de patrimonio, podrá ser cedida gratuitamente la propiedad de bienes inmuebles patrimoniales de la Generalitat, cuya afectación o cesión no se juzgue previsible, a otras administraciones públicas para fines de utilidad pública o interés social, a fundaciones públicas de la Generalitat, en concepto de dotación fundacional, y a empresas públicas de la Generalitat, para ser destinados a dotaciones públicas o actuaciones urbanizadoras previstas por el planeamiento, que fomenten la industrialización, la vivienda social u otros fines públicos de su competencia y con cumplimiento de las condiciones establecidas en el artículo 99 de la Ley 6/1994, de la Generalitat, Reguladora de la Actividad Urbanística.

2. Previamente a la aprobación de cualquier acuerdo de cesión se depurará física y jurídicamente la situación del inmueble de conformidad con el artículo 80 de esta ley.

3. En el acuerdo de cesión, se expresará el fin a que haya de destinarse los bienes cedidos y sus condiciones.

Si en el acuerdo de cesión no se estipula otra cosa se entenderá que la implantación del uso o servicio deberá realizarse en el plazo de tres años y el destino deberá mantenerse durante todo el tiempo de cesión y que el cómputo de los plazos se iniciará desde la aceptación del cesionario, que deberá efectuarse en el plazo que al efecto se establezca.

4. Si los bienes cedidos no se destinasen al uso previsto dentro del plazo señalado en el acuerdo, o dejaren de estarlo posteriormente, se entenderá resuelta la cesión y revertirán a la Generalitat con todas las mejoras realizadas.

La Generalitat tendrá derecho a percibir del cesionario, previa tasación pericial, el valor de los detrimentos que hubieran sufrido los bienes.

5. En el acuerdo de cesión gratuita deberá constar expresamente la reversión automática a la que se refiere el apartado anterior. Comprobado que no se destina el bien al uso previsto, será suficiente acta notarial que constate el hecho, que se notificará al interesado con requerimiento de entrega del bien.

6. Las cesiones urbanísticas de carácter obligatorio se aprobarán por el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, a propuesta del departamento interesado, y se regirán por su legislación específica.

Artículo 91. Cesiones gratuitas de uso de bienes inmuebles

1. El uso de los bienes inmuebles patrimoniales de la Generalitat, cuya afectación o explotación no se juzgue previsible, podrá ser cedido gratuitamente por el Gobierno Valenciano a favor de otras administraciones públicas, entidades de derecho público, o entidades sin ánimo de lucro, por un plazo máximo de treinta años, para fines de utilidad pública o interés social, que redunden directamente en beneficio de los habitantes de la Comunidad Valenciana.

2. Son de aplicación a esas cesiones de uso las prescripciones contenidas en los apartados 2, 3, 4 y 5 del artículo anterior.

3. Los derechos y obligaciones de los cesionarios de uso se regirán, salvo que se establezca otra cosa, por las disposiciones del Código Civil relativas al uso y, supletoriamente, al usufructo. El cesionario asumirá los gastos derivados de la utilización y mantenimiento del inmueble, así como el pago del impuesto de bienes inmuebles.

Article 92. Cessions gratuïtes de dret de superfície i altres drets reals sobre béns immobles

La Generalitat per mitjà d'acord del Govern Valencià, a proposta del titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, podrà constituir i cedir gratuïtament drets de superfície i altres drets reals sobre immobles patrimonials, l'afectació o explotació dels quals no es jutge previsible, a favor d'altres administracions públiques, societats mercantils de capital enterament públic, i entitats sense ànim de lucre, per a fins d'utilitat pública o interès social que redunden directament en benefici dels habitants de la Comunitat Valenciana.

A estes cessions els serà d'aplicació el que estableixen els apartats 2, 3, 4, 5, i 6 de l'article 90 d'esta llei.

Article 93. Cessions gratuïtes de béns mobles i drets incorporals

1. La propietat o l'ús dels béns mobles i drets incorporals, l'afectació o explotació dels quals no es jutge previsible, podran ser cedits gratuïtament pel departament o organisme públic que els tinguen adscrits, a altres administracions públiques i entitats sense ànim de lucre per a fins d'utilitat pública i interès social.

2. Serà d'aplicació a estes cessions el que disposen els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 90.

TÍTOL VIII **Règim jurídic especial dels organismes públics** **vinculats o dependents de la generalitat.**

Article 94. Patrimoni propi i adscrit

1. Els organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat, a més de tindre la titularitat del seu patrimoni propi, podran tindre adscrits béns de la Generalitat, conforme al que disposen els articles 31 i 32 d'esta llei.

2. Correspon al departament de què depenga o estiga vinculat l'organisme vetllar per l'aplicació del fi o destinació dels béns adscrits, i promoure i acordar, si és procedent, la desadscripció, comunicant-ho a la Direcció General de Patrimoni.

Article 95. Règim jurídic

1. Els organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat podran adquirir béns i drets a títol oneroso o gratuït, posseir, arrendar béns i drets de qualsevol classe, així com exercitar les prerrogatives previstes en esta llei i les altres accions i recursos que siguen procedents en defensa del seu patrimoni, i els corresponen les funcions i responsabilitats d'administració, gestió i conservació dels seus béns propis i adscrits.

2. Les competències atribuïdes per esta llei al titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, per a l'adquisició a títol oneroso de béns immobles i drets reals, així com per a subscriure contractes d'arrendament, correspon a l'òrgan rector de l'organisme, que l'exercirà amb informe previ favorable de la conselleria competent en matèria de patrimoni

3. Els béns immobles propis dels organismes públics que siguen innecessaris per al compliment dels seus fins s'incorporaran al Patrimoni de la Generalitat, llevat que la norma de creació dispose una altra cosa. El lliurament es realitzarà per conducte del departament a què estiga vinculat o de què depenga l'organisme.

4. No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els organismes públics poden alienar els béns adquirits amb el propòsit de tornarlos al tràfic jurídic, d'acord amb els seus fins, i també els adquirits per a garantir la rendibilitat de les reserves que hagen de constituir en compliment de les disposicions per les quals es regixen.

5. En els supòsits de no incorporació al Patrimoni de la Generalitat, l'explotació i alienació dels béns patrimonials propis que siguen immobles es regirà per les regles establides en esta llei. La competència per a adoptar els acords d'explotació i alienació correspon a l'òrgan col·legiat superior d'administració de l'organisme.

Artículo 92. Cesiones gratuitas de derecho de superficie y otros derechos reales sobre bienes inmuebles

La Generalitat, mediante acuerdo del Gobierno Valenciano, a propuesta del titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, podrá constituir y ceder gratuitamente derechos de superficie y otros derechos reales sobre inmuebles patrimoniales, cuya afectación o explotación no se juzgue previsible, a favor de otras administraciones públicas, sociedades mercantiles de capital enteramente público, y entidades sin ánimo de lucro, para fines de utilidad pública o interés social que redunden directamente en beneficio de los habitantes de la Comunidad Valenciana.

A estas cesiones les será de aplicación lo establecido en los apartados 2, 3, 4, 5, y 6 del artículo 90 de esta ley.

Artículo 93. Cesiones gratuitas de bienes muebles y derechos incorporales

1. La propiedad o el uso de los bienes muebles y derechos incorporales, cuya afectación o explotación no se juzgue previsible, podrán ser cedidos gratuitamente por el departamento u organismo público que los tengan adscritos, a otras administraciones públicas y entidades sin ánimo de lucro para fines de utilidad pública e interés social.

2. Será de aplicación a estas cesiones lo dispuesto en los apartados 2, 3, 4 y 5 del artículo 90.

TÍTULO VIII **Régimen jurídico especial de los organismos públicos** **vinculados o dependientes de la Generalitat.**

Artículo 94. Patrimonio propio y adscrito

1. Los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat, además de ostentar la titularidad de su patrimonio propio, podrán tener adscritos bienes de la Generalitat, conforme a lo dispuesto en los artículos 31 y 32 de esta ley.

2. Corresponde al departamento del que dependa o esté vinculado el organismo velar por la aplicación del fin o destino de los bienes adscritos y promover y acordar, en su caso, la desadscripción, comunicándolo a la Dirección General de Patrimonio.

Artículo 95. Régimen jurídico

1. Los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat podrán adquirir bienes y derechos a título oneroso o gratuito, poseer, arrendar bienes y derechos de cualquier clase, así como ejercitar las prerrogativas previstas en esta ley y las demás acciones y recursos que procedan en defensa de su patrimonio, y les corresponden las funciones y responsabilidades de administración, gestión y conservación de sus bienes propios y adscritos.

2. Las competencias atribuidas por esta ley al titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, para la adquisición a título oneroso de bienes inmuebles y derechos reales, así como para celebrar contratos de arrendamiento, corresponde al órgano rector del organismo, que la ejercerá previo informe favorable de la conselleria competente en materia de patrimonio

3. Los bienes inmuebles propios de los organismos públicos que sean innecesarios para el cumplimiento de sus fines se incorporarán al patrimonio de la Generalitat, salvo que la norma de creación disponga otra cosa. La entrega se realizará por conducto del departamento al que esté vinculado o del que dependa el organismo.

4. No obstante lo dispuesto en el párrafo anterior, los organismos públicos pueden enajenar los bienes adquiridos con el propósito de devolverlos al tráfico jurídico, de acuerdo con sus fines, y también los adquiridos para garantizar la rentabilidad de las reservas que deban constituir en cumplimiento de las disposiciones por las que se rigen.

5. En los supuestos de no incorporación al patrimonio de la Generalitat, la explotación y enajenación de los bienes patrimoniales propios que sean inmuebles se regirá por las reglas establecidas en esta ley. La competencia para adoptar los acuerdos de explotación y enajenación corresponde al órgano colegiado superior de

me, amb informe previ favorable de la conselleria competent en matèria de patrimoni que, si és procedent, durà a terme les actuacions necessàries per a la seua possible incorporació i afectació a qualsevol servici de la Generalitat Valenciana, o per a l'adscripció a un altre organisme públic.

Serà necessària l'aprovació del Govern Valencià quan el seu valor supere 3.000.000 d'euros.

6. Les concessions i autoritzacions sobre domini públic dels béns propis i adscrits de l'organisme públic seran atorgades pel seu òrgan rector, previ informe del departament de què depenga o estiga vinculat l'organisme i del departament competent en matèria de patrimoni, sent d'aplicació les normes establides en esta llei per als béns de domini públic.

7. L'alienació i cessió de béns mobles propis o adscrits als organismes públics, així com la seua valoració, s'efectuarà per estos, previ informe del departament de què depenguen o a què estiguen vinculats, en el cas de béns adscrits.

Article 96. Extinció de l'organisme

El patrimoni dels organismes públics extingits s'integrarà en el Patrimoni de l'administració de la Generalitat, i s'haurà de procedir a les inscripcions registra'ls procedents de conformitat amb la legislació hipotecària.

Article 97. Inventari i inscripció

1. Els organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat, formaran i mantindran actualitzat el seu inventari de béns i drets conforme al que preveu esta llei.

2. Els notaris i registradors de la propietat faran constar en les escriptures públiques i inscripcions registra'ls que autoritzen que l'organisme a favor del qual s'escriptura i inscriu el bé o dret corresponent depèn de la Generalitat.

TÍTOL IX Responsabilitats i sancions

Article 98. Deure general de cooperació i obligació de comparèixer

1. Les persones físiques i jurídiques tenen el deure de cooperar en la investigació, defensa i protecció del Patrimoni de la Generalitat i aportar la informació que per a això se'ls sol·licite.

A tal fi, tenen l'obligació de comparèixer davant els òrgans i servicis administratius competents quan ho exigisca la tramitació de qualsevol procediment administratiu en matèria de Patrimoni de la Generalitat.

2. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana han de cooperar en la investigació, la defensa i el manteniment de la titularitat demanial del Patrimoni de la Generalitat, per mitjà de la informació adequada i l'auxili en l'execució dels actes pertinents.

Article 99. Deure de custòdia dels béns i col·laboració

1. Tota persona natural o jurídica, pública o privada que, per qualsevol títol, tinga al seu càrrec la possessió, gestió o administració dels béns i drets de la Generalitat, està obligada a la seua custòdia, conservació, i, si és el cas, explotació racional, i respon davant d'esta dels danys i perjudicis que els sobrevinguen per la seua actuació amb dol, culpa o negligència.

2. Les persones al servici de la Generalitat, siga quina siga la naturalesa de la seua relació, hauran de vetllar per la conservació i integritat dels béns que constituïxen el patrimoni d'aquella, procurant l'adequada utilització d'estos i el compliment dels fins a què estiguen destinats i trametran a la Direcció General de Patrimoni totes les dades i els documents que resulten necessaris per a l'adequada defensa i conservació.

Article 100. Responsabilitats

1. Qui dolosament o negligentment cause danys en els béns i drets de la Generalitat, amb valoració prèvia, haurà d'indemnitzar pels danys i perjudicis causats, així com reposar els béns al seu

administración del organismo, previo informe favorable de la conselleria competente en materia de patrimonio que, en su caso, llevará a cabo las actuaciones precisas para su posible incorporación y afectación a cualquier servicio de la Generalitat Valenciana, o para la adscripción a otro organismo público.

Será necesaria la aprobación del Gobierno Valenciano cuando su valor supere 3.000.000 de euros.

6. Las concesiones y autorizaciones sobre dominio público de los bienes propios y adscritos del organismo público se otorgarán por su órgano rector, previo informe del departamento del que dependa o esté vinculado el organismo y del departamento competente en materia de patrimonio, siendo de aplicación las normas establecidas en esta ley para los bienes de dominio público.

7. La enajenación y cesión de bienes muebles propios o adscritos a los organismos públicos, así como su valoración, se efectuará por éstos, previo informe del departamento del que dependan o al que estén vinculados, en el caso de bienes adscritos.

Artículo 96. Extinción del organismo

El patrimonio de los organismos públicos extinguidos se integrará en el patrimonio de la administración de la Generalitat, debiéndose proceder a las inscripciones registrales procedentes de conformidad con la legislación hipotecaria.

Artículo 97. Inventario e inscripción

1. Los organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat, formarán y mantendrán actualizado su inventario de bienes y derechos conforme a lo previsto en esta ley.

2. Los notarios y registradores de la propiedad harán constar en las escrituras públicas e inscripciones registrales que autoricen que el organismo a cuyo favor se escribire e inscribe el bien o derecho correspondiente depende de la Generalitat.

TÍTULO IX Responsabilidades y sanciones

Artículo 98. Deber general de cooperación y obligación de comparecer

1. Las personas físicas y jurídicas tienen el deber de cooperar en la investigación, defensa y protección del patrimonio de la Generalitat y aportar la información que para ello se les solicite.

A tal fin, tienen la obligación de comparecer ante los órganos y servicios administrativos competentes cuando lo exija la tramitación de cualquier procedimiento administrativo en materia de patrimonio de la Generalitat.

2. Las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana deben cooperar en la investigación, defensa y mantenimiento de la titularidad demanial del patrimonio de la Generalitat, mediante la información adecuada y el auxilio en la ejecución de los actos pertinentes.

Artículo 99. Deber de custodia de los bienes y colaboración

1. Toda persona natural o jurídica, pública o privada que, por cualquier título, tenga a su cargo la posesión, gestión o administración de los bienes y derechos de la Generalitat, está obligada a su custodia, conservación, y, en su caso, explotación racional, respondiendo ante la misma de los daños y perjuicios que les sobrevenan por su actuación con dolo, culpa o negligencia.

2. Las personas al servicio de la Generalitat, cualquiera que sea la naturaleza de su relación, deberán velar por la conservación e integridad de los bienes que constituyen el patrimonio de aquella, procurando la adecuada utilización de los mismos y el cumplimiento de los fines a que estén destinados y remitiendo a la Dirección General de Patrimonio cuantos datos y documentos resulten necesarios para la adecuada defensa y conservación.

Artículo 100. Responsabilidades

1. El que dolosa o negligentemente causara daños en los bienes y derechos de la Generalitat deberá, previa su valoración, indemnizar los daños y perjuicios causados, así como reponer los bienes a

estat original, quan això siga possible, amb independència de la sanció que, si és procedent, resulte aplicable conforme als articles següents.

2. Esta responsabilitat serà exigida en via administrativa, amb audiència prèvia de l'interessat. En la resolució que s'adopte es fixarà un termini per a l'execució voluntària, i es procedirà en cas d'incompliment a l'execució subsidiària, a costa del responsable.

Article 101. Tipificació d'infraccions

Constituïxen infraccions administratives l'incompliment voluntari dels deures i de les obligacions establits en esta llei i en concret:

- a) La destrucció o la producció de danys en béns i drets de la Generalitat.
- b) L'alteració dels béns per obres, treballs o altres actuacions no autoritzats.
- c) La retenció de béns una vegada extingida la relació jurídica per la qual es va autoritzar el seu ús o possessió.
- d) L'ocupació de béns sense títol habilitant i la seua sostracció.
- e) La utilització dels béns contrariant la seua destinació normal o les normes que la regulen.
- f) L'incompliment de les obligacions de les concessionàries i, especialment, el de conservar els béns.
- g) La no col·laboració amb la Generalitat prevista en els articles 98 i 21.4 d'esta llei.
- h) L'incompliment del deure de custòdia i col·laboració establert en l'article 99.

Article 102. Qualificació de les infraccions

1. Les infraccions administratives previstes en esta llei es qualificaran en lleus, greus i molt greus.

2. Tindran caràcter de lleus aquelles que produïsquen danys o perjudicis a l'administració o a tercers no superiors a 3000 euros, i la infracció administrativa a què es referixen els apartats f), g) i h) de l'article anterior, llevat que siga possible avaluar els danys econòmics, i per la seua quantia siga procedent la seua qualificació com greu o molt greu.

3. Les infraccions seran greus, quan els danys o perjudicis s'avaluen entre 3000 euros i 30.000 euros, així com les infraccions previstes en les lletres b), c) i e) de l'article anterior, llevat que resulte possible avaluar els danys econòmics i per la seua quantia siga procedent la seua qualificació com molt greu.

4. Les infraccions seran molt greus, quan els danys i perjudicis superen els 30.000 euros, així com la infracció prevista en la lletra d) de l'article anterior.

Article 103. Prescripció d'infraccions

1. Les infraccions lleus prescriuen a l'any de la seua comissió. Les greus i molt greus, prescriuen pel termini de dos anys.

2. En els supòsits d'infraccions susceptibles de ser qualificades com continuades, el termini de prescripció es computarà a partir de la data de l'últim fet constitutiu de les dites infraccions.

Article 104. Sancions

1. Les infraccions administratives seran sancionades amb les multes següents:

- a) Infracció lleu Multa de fins a 6.000 euros
- b) Infracció greu Multa de 6.001 euros a 40.000 euros
- c) Infracció molt greu Multa de 40.001 euros a 100.000 euros o fins al doble dels danys causats, quan estes quantitat excedisca de 50.000 euros.

2. Per a la graduació de la sanció a aplicar, dins dels límits establits en l'article 102, es tindrà en compte l'entitat econòmica del dany produït o de la usurpació, el benefici obtingut per l'infractor, la seua reincidència, el grau de culpabilitat i les seues circumstàncies personals i econòmiques. La comissió de les infraccions tipificades no pot resultar més beneficiós per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

su estado original, cuando ello fuere posible, con independencia de la sanción que, en su caso, resultara aplicable conforme en los artículos siguientes.

2. Esta responsabilidad será exigida en vía administrativa, previa audiencia del interesado. En la resolución que se adopte se fijará un plazo para la ejecución voluntaria, procediendo, en caso de incumplimiento a la ejecución subsidiaria, a costa del responsable.

Artículo 101. Tipificación de infracciones

Constituyen infracciones administrativas el incumplimiento voluntario de los deberes y obligaciones establecidos en esta ley y en concreto:

- a) La destrucción o la producción de daños en bienes y derechos de la Generalitat.
- b) La alteración de los bienes por obras, trabajos u otras actuaciones no autorizados.
- c) La retención de bienes una vez extinguida la relación jurídica por la que se autorizó su uso o posesión.
- d) La ocupación de bienes sin título habilitante y su sustracción.
- e) La utilización de los bienes contrariando su destino normal o normas que la regula.
- f) El incumplimiento de las obligaciones de las concesionarias y, especialmente, el de conservar los bienes.
- g) La no colaboración con la Generalitat previsto en los artículos 98 y 21.4 de esta ley.
- h) El incumplimiento del deber de custodia y colaboración establecido en el artículo 99.

Artículo 102. Calificación de las infracciones

1. Las infracciones administrativas previstas en esta ley se calificarán en leves, graves y muy graves.

2. Tendrán carácter de leves aquellas que produzcan daños o perjuicios a la administración o a terceros no superiores a 3.000 euros, y la infracción administrativa a la que se refieren los apartados f), g) y h) del artículo anterior, salvo que sea posible evaluar los daños económicos, y por su cuantía proceda su calificación como grave o muy grave.

3. Las infracciones serán graves, cuando los daños o perjuicios se evalúen entre 3.000 euros y 30.000 euros, así como las infracciones previstas en las letras b), c) y e) del artículo anterior, salvo que resulte posible evaluar los daños económicos y por su cuantía proceda su calificación como muy grave.

4. Las infracciones serán muy graves, cuando los daños y perjuicios superen los 30.000 euros, así como la infracción prevista en la letra d) del artículo anterior.

Artículo 103. Prescripción de infracciones

1. Las infracciones leves prescriben al año de su comisión. Las graves y muy graves, prescriben por el plazo de dos años.

2. En los supuestos de infracciones susceptibles de ser calificadas como continuadas, el plazo de prescripción se computará a partir de la fecha del último hecho constitutivo de dichas infracciones.

Artículo 104. Sanciones

1. Las infracciones administrativas serán sancionadas con las siguientes multas:

- a) Infracción leve Multa de hasta 6.000 euros
- b) Infracción grave Multa de 6.001 euros a 40.000 euros
- c) Infracción muy grave Multa de 40.001 euros a 100.000 euros o hasta el doble de los daños causados, cuando esta cantidad exceda de 50.000 euros.

2. Para la graduación de la sanción a aplicar, dentro de los límites establecidos en el artículo 102, se tendrá en cuenta la entidad económica del daño producido o de la usurpación, el beneficio obtenido por el infractor, su reincidencia, el grado de culpabilidad y sus circunstancias personales y económicas. La comisión de las infracciones tipificadas no puede resultar más beneficioso para el infractor que el cumplimiento de las normas infringidas

Article 105. Prescripció de sancions

Les sancions per infraccions lleus prescriuran a l'any i les greus i molt greus als dos anys comptats des que la sanció haja adquirit fermesa.

Article 106. Procediment sancionador i competència

1. La determinació de l'import dels danys, la imposició de sancions i l'exigència de responsabilitats, s'acordarà i executarà en via administrativa, conforme al procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

2. Les infraccions qualificades de lleus seran sancionades pel director general de Patrimoni. Les greus i molt greus seran sancionades pel titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni.

Article 107. Fets constitutius de delictes o falta

Quan els fets a què es referix este títol puguen ser constitutius de delictes o falta, el titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni, amb informe previ del Gabinet Jurídic de la Generalitat, ho posarà en coneixement dels òrgans de la jurisdicció penal corresponent, i quedarà en suspens la resolució definitiva de l'expedient administratiu fins que es dicte sentència ferma o s'acorde el sobreseïment de la causa, en este cas s'alçarà la suspensió i es continuarà la tramitació del procediment sancionador.

La sanció penal que es deduïska, si és el cas, exclourà l'exercici de la potestat sancionadora de l'administració, quedant fora de perill l'exigència de les responsabilitats patrimonials que corresponguen per al rescabament dels danys i perjudicis causats, llevat que la resolució judicial continga pronunciament sobre les indemnitzacions per eixe concepte.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Òrgans de relació

1. L'òrgan directiu o el servici que complisca les seues funcions dels distints departaments o organismes que tinguen encomanats l'ús, la gestió o l'administració dels béns demaniales o patrimonials segons els Reglaments Orgànics, actuaran com a òrgan de relació i coordinació amb la Direcció General de Patrimoni als efectes previstos en esta llei.

2. Les referències a òrgans directius contingudes en la llei, s'entendran realitzats al que en cada moment exercisca les seues funcions, segons les normes d'organització.

Segona. Organismes públics

Als efectes d'esta llei, la denominació "organismes públics vinculats o dependents de la Generalitat" agrupa les entitats de dret públic vinculades o dependents de la Generalitat, és a dir, els organismes o les entitats autònomes, que realitzen activitats fonamentalment administratives i se sotmeten plenament al dret públic, i les entitats de dret públic empresarials, que realitzen activitats de prestació de servicis o producció de béns susceptibles de contraprestació econòmica, i encara que estan regides pel dret privat, els resulta aplicable el règim públic en relació amb l'exercici de funcions públiques i determinats aspectes del seu funcionament.

Tercera. Patrimoni públic de l'habitatge

1. La conselleria competent per raó de la matèria exercitarà les facultats atribuïdes en esta llei a la conselleria competent en matèria de patrimoni en relació amb el patrimoni del sòl afecte a actuacions urbanístiques i el de promoció pública de l'habitatge, sense perjudici de les funcions que corresponen a l'Institut Valencià de l'Habitatge (IVH, SA) d'acord amb la seua normativa específica. L'exercici de les dites facultats s'ajustarà al que disposa esta llei i, supletòriament, al que preveu la normativa estatal.

Artículo 105. Prescripción de sanciones

Las sanciones por infracciones leves prescribirán al año y las graves y muy graves a los dos años a contar desde que la sanción hubiera adquirido firmeza.

Artículo 106. Procedimiento sancionador y competencia.

1. La determinación del importe de los daños, la imposición de sanciones y la exigencia de responsabilidades, se acordará y ejecutará en vía administrativa, conforme al procedimiento para el ejercicio de la potestad sancionadora.

2. Las infracciones calificadas de leves serán sancionadas por el director general de Patrimonio. Las graves y muy graves serán sancionadas por el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio.

Artículo 107. Hechos constitutivos de delito o falta

Cuando los hechos a que se refiere este título pudieran ser constitutivos de delito o falta, el titular de la conselleria competente en materia de patrimonio, previo informe del Gabinete Jurídico de la Generalitat, lo pondrá en conocimiento de los órganos de la jurisdicción penal correspondiente, quedando en suspenso la resolución definitiva del expediente administrativo hasta que se dicte sentencia firme o se acuerde el sobreseimiento de la causa, en cuyo caso se levantará la suspensión y se continuará la tramitación del procedimiento sancionador.

La sanción penal que se deduzca, en su caso, excluirá el ejercicio de la potestad sancionadora de la administración, quedando a salvo la exigencia de las responsabilidades patrimoniales que correspondan para el resarcimiento de los daños y perjuicios causados, salvo que la resolución judicial contenga pronunciamiento sobre las indemnizaciones por ese concepto.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Órganos de relación

1. El órgano directivo o el servicio que cumpla sus funciones de los distintos departamentos u organismos que tengan encomendados el uso, la gestión o administración de los bienes demaniales o patrimoniales según los reglamentos orgánicos, actuarán como órgano de relación y coordinación con la Dirección General de Patrimonio a los efectos previstos en esta ley.

2. Las referencias a órganos directivos contenidas en la ley, se entenderán realizados al que en cada momento ejerza sus funciones, según las normas de organización.

Segunda. Organismos públicos

A los efectos de esta ley, la denominación "organismos públicos vinculados o dependientes de la Generalitat" agrupa las entidades de derecho público con personalidad jurídica propia vinculadas o dependientes de la Generalitat, esto es, los organismos o entidades autónomas, que realizan actividades fundamentalmente administrativas y se someten plenamente al derecho público, y las entidades de derecho público empresariales, que realizan actividades de prestación de servicios o producción de bienes susceptibles de contraprestación económica, y aun cuando están regidas por el derecho privado, les resulta aplicable el régimen público en relación con el ejercicio de funciones públicas y determinados aspectos de su funcionamiento

Tercera. Patrimonio público de la vivienda

1. La conselleria competente por razón de la materia ejercitará las facultades atribuidas en esta ley a la conselleria competente en materia de patrimonio en relación con el patrimonio del suelo afecto a actuaciones urbanísticas y el de promoción pública de la vivienda, sin perjuicio de las funciones que corresponden al Instituto Valenciano de la Vivienda (IVVSA) de acuerdo con su normativa específica. El ejercicio de dichas facultades se ajustará a lo dispuesto en esta ley y, supletoriamente, a lo prevenido en la normativa estatal.

2. Els béns que componen el patrimoni del sòl afecte a actuacions urbanístiques, i patrimoni públic de l'habitatge seran inventariats i valorats per la conselleria competent per raó de la matèria, d'acord amb les instruccions dictades per la Direcció General de Patrimoni, i l'inventari es trametrà durant el primer trimestre de cada any a la direcció general mencionada, degudament valorat i subscrit pel titular de l'òrgan directiu corresponent.

Quarta. Béns de caràcter cultural

Correspon a la conselleria competent en matèria de patrimoni Cultural la valoració dels béns de caràcter cultural i l'exercici dels drets de tempteig i retracte regulat en la Llei de Patrimoni Cultural Valencià, així com autoritzar, si és procedent, l'òrgan competent la transmissió o cessió d'ús de béns propietat de la Generalitat que estiguen inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

Cinquena. Forests, terrenys forestals i vies pecuàries

La conselleria competent en l'administració i gestió de forests, terrenys forestals i vies pecuàries, exercitarà les facultats atribuïdes en esta llei a la conselleria competent en matèria de patrimoni en relació amb les vies pecuàries i la permuta de terrenys en forests de la Generalitat catalogades, ajustant-se al que preveu la legislació especial i supletòriament esta llei, i comunicarà a la conselleria competent en matèria de patrimoni les actuacions realitzades per a la seua constància en l'inventari i inscripció en el Registre de la Propietat.

Sisena. Especialitats respecte a l'inventari

Els departaments competents en la gestió i administració de carreteres, forests, vies pecuàries i la resta de propietats administratives especials, procediran a inventariar les propietats mencionades i les seues parcel·les sobrants; si és necessari efectuaran les delimitacions corresponents, en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'esta llei, i trametraran a la Direcció General de Patrimoni els inventaris confeccionats per a la seua inclusió en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat.

Setena. Convenis en matèria patrimonial

1. La conselleria competent en matèria de patrimoni haurà d'informar, prèviament a la seua subscripció, sobre els convenis que afecten béns immobles i drets sobre ells dels quals siga o puga ser titular la Generalitat. L'informe també se sol·licitarà quan es projecte o es negocie una nova adquisició.

2. Els convenis urbanístics es regiran per la seua normativa específica.

Vuitena. Béns semovents

Als béns semovents se'ls aplicaran els mateixos procediments establits per als béns mobles, en allò que siga compatible amb la seua naturalesa.

Novena. Actualització de valors i sancions

Els límits quantitatius establits en esta llei podran ser modificats a fi d'adequar-los a les variacions experimentades pel transcurs del temps. Estes variacions podran dur-se a efecte per les lleis de pressupostos generals de la Generalitat.

Deu. Gestió centralitzada d'immobles

El titular de la conselleria que tinga atribuïdes les competències en matèria de patrimoni podrà acordar la gestió centralitzada dels immobles que siguen utilitzats per diversos departaments o organismes, i adscriure'ls a un d'ells, o a un organisme públic, que s'encarregarà de la seua gestió, assumint les despeses que se'n deriven en la forma que es determine en l'acord.

2. Los bienes que componen el patrimonio del suelo afecto a actuaciones urbanísticas, y patrimonio público de la vivienda serán inventariados y valorados por la conselleria competente por razón de la materia, de acuerdo con las instrucciones dictadas por la Dirección General de Patrimonio, y el inventario se remitirá durante el primer trimestre de cada año a la citada dirección general, debidamente valorado y suscrito por el titular del órgano directivo correspondiente.

Cuarta. Bienes de carácter cultural

Corresponde a la conselleria competente en materia de patrimonio cultural la valoración de los bienes de carácter cultural y el ejercicio de los derechos de tanteo y retracto regulado en la Ley de Patrimonio Cultural Valenciano, así como autorizar, en su caso, al órgano competente la transmisión o cesión de uso de bienes propiedad de la Generalitat que estén incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

Quinta. Montes, terrenos forestales y vías pecuarias

La conselleria competente en la administración y gestión de montes, terrenos forestales y vías pecuarias, ejercerá las facultades atribuidas en esta ley a la conselleria competente en materia de patrimonio en relación con las vías pecuarias y la permuta de terrenos en montes de la Generalitat catalogados, ajustándose a lo prevenido en la legislación especial y supletoriamente en esta ley, comunicando a la conselleria competente en materia de patrimonio las actuaciones realizadas para su constancia en el inventario e inscripción en el Registro de la Propiedad.

Sexta. Especialidades respecto al inventario

Los departamentos competentes en la gestión y administración de carreteras, montes, vías pecuarias y demás propiedades administrativas especiales, procederán a inventariar las citadas propiedades y sus parcelas sobrantes efectuando, si es necesario, los correspondientes deslindes, en el plazo de dos años desde la entrada en vigor de esta ley, y remitirán a la Dirección General de Patrimonio los inventarios confeccionados para su inclusión en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

Séptima. Convenios en materia patrimonial

1. La conselleria competente en materia de patrimonio deberá informar, previamente a su suscripción, los convenios que afecten a bienes inmuebles y derechos sobre los mismos de los que sea titular la Generalitat. El informe también se solicitará cuando se proyecte o se negocie una nueva adquisición.

2. Los convenios urbanísticos se regirán por su normativa específica.

Octava. Bienes semovientes

A los bienes semovientes se les aplicarán los mismos procedimientos establecidos para los bienes muebles, en lo que sea compatible con su naturaleza.

Novena. Actualización de valores y sanciones

Los límites cuantitativos establecidos en esta ley podrán ser modificados con objeto de adecuarlos a las variaciones experimentadas por el transcurso del tiempo. Tales variaciones podrán llevarse a efecto por las leyes de presupuestos generales de la Generalitat.

Décima. Gestión centralizada de inmuebles

El titular de la conselleria que tenga atribuidas las competencias en materia de patrimonio podrá acordar la gestión centralizada de los inmuebles que sean utilizados por varios departamentos u organismos, y adscribirlos a uno de ellos, o a un organismo público, que se encargará de su gestión, asumiendo los gastos que de ello se derive en la forma que se determine en el acuerdo.

Onze. Entitats que integren l'administració local

Les entitats que integren l'administració local de l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana podran afectar béns i drets demaniaus a un ús o servici públic competència d'una altra administració i transmetre'ls la seua titularitat quan resulten necessaris per al compliment dels seus fins. L'administració adquirent mantindrà la titularitat del bé mentre continue afectat l'ús o servici públic que motivà la mutació i per tant, conserve el seu caràcter demanial. Si el bé o dret no és destinat a l'ús o servici públic o deixa de destinar-s'hi posteriorment, revertirà a l'administració transmetent i s'integrarà en el seu patrimoni amb totes les seues pertinences i accions.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Normativa aplicable als procediments iniciats

Els procediments administratius iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei es regiran per la normativa aplicable en la data del seu inici.

Segona. Aplicació supletòria

Mentre no es dicten pel Govern Valencià les normes de desplegament reglamentari de la present llei, serà d'aplicació supletòria la legislació de patrimoni de l'Estat i la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, en allò que no s'opose o contradiga el que esta disposa.

DISPOSICIO DEROGATORIA UNICA

1. Queden expressament derogades les normes següents:
La Llei 3/1986, de 24 d'octubre, Patrimoni de la Generalitat .

La disposició adicional tercera de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, de Patrimoni Cultural Valencià.

L'article 9 de la Llei 10/2001, de 27 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2002.

2. Queden així mateix derogades totes les normes d'igual o inferior rang en allò que contradiguen o s'oposen al que disposa esta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Desplegament reglamentari

S'autoritza al Govern Valencià perquè, a proposta del titular del departament que tinga atribuïdes les competències en matèria de patrimoni, dicte les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'esta llei.

Segona. Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 10 d'abril de 2003

El president de la Generalitat Valenciana,
JOSÉ LUIS OLIVAS MARTÍNEZ

Undécima. Entidades que integran la administración local

Las entidades que integran la administración local del ámbito territorial de la Comunidad Valenciana podrán afectar bienes y derechos demaniales a un uso o servicio público competencia de otra administración y transmitirle la titularidad de los mismos cuando resulten necesarios para el cumplimiento de sus fines. La administración adquirente mantendrá la titularidad del bien mientras continúe afectado al uso o servicio público que motivó la mutación y por tanto, conserve su carácter demanial. Si el bien o derecho no fuera destinado al uso o servicio público o dejara de destinarse posteriormente, revertirá a la administración transmitente, integrándose en su patrimonio con todas sus pertenencias y accesiones.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. Normativa aplicable a los procedimientos iniciados

Los procedimientos administrativos iniciados con anterioridad a la entrada en vigor de esta ley se regirán por la normativa aplicable en la fecha de su inicio.

Segunda. Aplicación supletoria

En tanto no se dicten por el Gobierno Valenciano las normas de desarrollo reglamentario de la presente ley, será de aplicación supletoria la legislación de patrimonio del Estado y la Ley de Contratos de las Administraciones Públicas, en lo que no se oponga o contradiga lo dispuesto en la misma.

DISPOSICION DEROGATORIA UNICA

1. Quedan expresamente derogadas las siguientes normas:
La Ley 3/1986, de 24 de octubre, de Patrimonio de la Generalitat .

La disposición adicional tercera de la Ley 4/1998/, de 11 de junio, de la Generalitat, de Patrimonio Cultural Valenciano

El artículo 9 de la Ley 10/2001, de 27 de diciembre, de Presupuestos de la Generalitat, para el ejercicio 2002.

2. Quedan asimismo derogadas todas las normas de igual o inferior rango en lo que contradigan o se opongan a lo dispuesto en esta ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Desarrollo reglamentario

Se autoriza al Gobierno Valenciano para que, a propuesta del titular del departamento que tenga atribuidas las competencias en materia de patrimonio, dicte las disposiciones necesarias para el desarrollo y ejecución de esta ley.

Segunda. Entrada en vigor

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta Ley.

Valencia, 10 de abril de 2003

El presidente de la Generalitat,
JOSÉ LUIS OLIVAS MARTÍNEZ